

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (četrti razširjeni senat)
z dne 28. oktobra 2004*

V zadevi T-35/01,

Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd, s sedežem v Šanghaju (Kitajska), ki jo zastopa P. Waer, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopa S. Marquardt, zastopnik, najprej skupaj z G. Berrischem in s P. Nehlom, nato skupaj z G. Berrischem, odvetniki,

tožena stranka,

ob intervenciji

Komisije Evropskih skupnosti, ki jo zastopajo V. Kreuzschitz, S. Meany in T. Scharf, zastopniki, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

intervenient,

* Jezik postopka: angleščina.

zaradi predloga za razglasitev ničnosti člena 1 Uredbe Sveta (ES) št. 2605/2000 z dne 27. novembra 2000 o uvedbi dokončnih protidampinških dajatev za uvoz nekaterih elektronskih trgovskih tehtnic po poreklu iz Ljudske republike Kitajske, Republike Koreje in s Tajvana (UL L 301, str. 42),

SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI (četrti razširjeni senat),

v sestavi V. Tiili, predsednica, J. Pirrung, P. Mengozzi, A. W. H. Meij in M. Vilaras, sodniki,
sodni tajnik: J. Plingers, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 6. marca 2003

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

- 1 Člen 1(4) Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti d[a]mpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 1996, L 56, str. 1, v nadaljevanju: osnovna uredba), določa:

„V [osnovni] uredbi pomeni izraz ‚podoben izdelek‘ izdelek, ki je identičen, se pravi v vseh pogledih enak obravnavanemu izdelku, ali če takega izdelka ni, kak drug

izdelek, ki čeprav ni enak v vseh pogledih, ima značilnosti, ki zelo spominjajo na tiste, ki jih ima obravnavani izdelek.“

2 Člen 2(7) osnovne uredbe, kot je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 905/98 z dne 27. aprila 1998 (UL L 128, str. 18, popravek v UL 2000, L 263, str. 34), določa:

„a) V primeru uvoza iz držav brez tržnega gospodarstva [...] se določi normalna vrednost na podlagi cene ali računsko določene vrednosti v tretji državi s tržnim gospodarstvom ali cene, ki velja pri uvozu iz te tretje države v druge države, vključno s Skupnostjo, ali kjer to ni mogoče, na kateri koli drugi razumni osnovi, vključno s ceno, ki se je dejansko plačevala ali se plačuje v Skupnosti za podoben proizvod, po potrebi primerno prilagojeni, tako da vsebuje razumno profitno maržo.

Primerna tretja država s tržnim gospodarstvom se izbere na smiseln način, pri čemer se ustrezno upoštevajo vse zanesljive informacije, ki so dostopne v času izbire. Upoštevajo se tudi roki; kjer je to primerno, se uporabi tretja država s tržnim gospodarstvom, ki je predmet iste preiskave.

Strani, udeležene v preiskavi, se obvesti kmalu po začetku preiskave za predvideno tretjo državo s tržnim gospodarstvom, pri čemer imajo 10 dni časa za pripombe.

b) Pri proti dampinških preiskavah, ki obravnavajo uvoz iz Ruske federacije in [...] Kitajske, se bo določila normalna vrednost v skladu z odstavki od 1 do 6, če se

dokaže na podlagi ustreznih utemeljenih zahtevkov enega ali več proizvajalcev v preiskavi in v skladu s kriteriji in postopki, določenimi v pododstavku c), da pogoji tržnega gospodarstva za tega proizvajalca oz. proizvajalce prevladujejo glede proizvodnje in prodaje zadevnega podobnega izdelka. Če ni tako, se uporablja pravilo, določeno v pododstavku a).

c) Zahtevek pod pododstavkom b) mora biti vložen pisno in vsebovati zadostne dokaze, da proizvajalec deluje v pogojih tržnega gospodarstva, to je če:

- se odločitve podjetij glede cen, stroškov in vložkov, vključno npr. s surovinami, stroški tehnologije in dela, obsegom proizvodnje, prodajo in vlaganji sprejemajo kot odziv na tržne signale, ki odražajo ponudbo in povpraševanje, in brez večjega vmešavanja države s tem v zvezi, stroške za glavne vložke pa v glavnem odražajo tržne vrednosti,

- imajo podjetja jasno določeno zbirko računovodskih evidenc, ki se pregledujejo neodvisno, v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi in se uporabljajo v vse namene,

- proizvodni stroški in finančna situacija podjetij niso podvrženi bistvenemu izkrivljanju, ki se prenaša še iz predhodnega sistema netržnega gospodarstva, zlasti v zvezi z amortizacijo sredstev, druge vrste odpisov, blagovne menjave in plačila preko kompenzacij dolgov,

- za zadevna podjetja velja stečajno pravo in pravo lastninskih razmerij, ki zagotavlja pravno varnost in stabilnost za delovanje podjetij,

in

- se pretvorbe glede menjalnega tečaja izvajajo po tržnem tečaju.

Ocena, ali proizvajalec izpolnjuje gornja merila, je sprejeta v treh mesecih po sprožitvi preiskave, po podrobnem posvetovanju Svetovalnega odbora in po tem, ko je dobila industrija Skupnosti priložnost podati svoje pripombe. Ta ocena ostane v veljavi ves čas preiskave.“

3 Člen 3 osnovne uredbe določa:

„Določanje škode

1. V zvezi [z osnovno] uredbo pomeni izraz ‚škoda‘, če ni drugače določeno, znatno škodo, povzročeno industriji Skupnosti, grožnjo znatne škode industriji Skupnosti ali znatno zaviranje izgradnje te industrije in se razlaga v skladu z določbami tega člena.

2. Določanje škode temelji na pozitivnih dokazih in vključuje objektivno preverjanje tako (a) obsega d[a]mpinškega uvoza in učinka d[a]mpinškega uvoza na cene na trgu Skupnosti za podobne izdelke kot tudi (b) posledičnega vpliva tega uvoza na industrijo Skupnosti.

3. V zvezi z obsegom d[a]mpinškega uvoza se ugotavlja, ali je prišlo do pomembnega povečanja d[a]mpinškega uvoza, bodisi v absolutnem smislu ali pa relativno glede na proizvodnjo in potrošnjo v Skupnosti. V zvezi z učinkom d[a]mpinškega uvoza na cene se ugotavlja, ali je prišlo do znatnega nelojalnega nižanja cen zaradi d[a]mpinškega uvoza, če to ceno primerjamo s ceno podobnega izdelka industrije Skupnosti, oziroma ali tak uvoz kako drugače v pomembni meri pritiska na cene ali v pomembni meri preprečuje zvišanja cen, do katerih bi sicer prišlo. Ne eden ali več teh dejavnikov skupaj, ni oziroma niso odločujoči.

4. Če je uvoz izdelka iz več držav istočasno predmet protid[a]mpinških preiskav, se učinki takšnega uvoza ocenjujejo kumulativno samo, če se ugotovi, da: (a) je stopnja d[a]mpinga, ugotovljena za uvoz iz vsake od teh držav, večja kot *de minimis*, kot ga opredeljuje člen 9(3), in da obseg uvoza iz vsake od teh držav ni zanemarljiv; in (b) kumulativna ocena učinkov uvoza ustreza konkurenčnim pogojem med uvoženimi izdelki in konkurenčnimi pogoji med uvoženimi izdelki na eni strani in podobnimi izdelki Skupnosti na drugi strani.

5. Preiskava učinka d[a]mpinškega uvoza na zadevno industrijo Skupnosti vsebuje oceno vseh gospodarskih dejavnikov in pokazateljev, ki vplivajo na stanje industrije, vključno z dejstvom, da je kaka industrija morda še vedno v procesu okrevanja zaradi učinkov d[a]mpinga ali subvencioniranja v preteklosti, nadalje velikost

dejanske stopnje d[a]mpinga, dejanski in potencialni padec prodaje, dobičke, obseg proizvodnje, tržni delež, produktivnost, donosnost investicij, stopnjo izkoriščenosti zmogljivosti, dejavnike, ki vplivajo na cene v Skupnosti, dejanske in potencialne negativne učinke na denarni tok, zalogo, zaposlovanje, plače, rast, sposobnost zbiranja kapitala ali investicij. Ne eden ali več teh dejavnikov skupaj ni oziroma niso odločujoči.

6. Na osnovi vseh zadevnih dokazov, predstavljenih v zvezi z odstavkom 2, je treba dokazati, da d[a]mpinški uvoz povzroča škodo v smislu [osnovne] uredbe. Konkretno to pomeni, da je treba dokazati, da so obseg in/ali ravni cen, ugotovljeni v skladu z odstavkom 3, odgovorni za učinek na industrijo Skupnosti, kot ga predvideva odstavek 5, in da je ta učinek tako velik, da ga je mogoče označiti kot znatnega.

7. Razen d[a]mpinškega uvoza se preiščejo še drugi znani dejavniki, ki istočasno povzročajo škodo industriji Skupnosti, s čimer se zagotovi, da se škoda, ki jo ti drugi dejavniki povzročajo, ne pripisuje d[a]mpinškemu uvozu v skladu z odstavkom 6. Dejavniki, ki jih je mogoče upoštevati v tem okviru, vključujejo obseg in uvozne cene, ki se ne prodaja po d[a]mpinških cenah, zmanjševanje povpraševanja ali spremembe v potrošniških navadah, konkurenco med proizvajalci tretjih držav in Skupnosti in njihove trgovinske omejitvene prakse, razvoj tehnologije in izvozno sposobnost ter produktivnost industrije Skupnosti.

8. Učinek d[a]mpinškega uvoza se ocenjuje glede na proizvodnjo industrije Skupnosti podobnega izdelka, kadar podatki, ki so na voljo, omogočajo ločeno ugotavljanje te proizvodnje na osnovi takih kriterijev, kot je proizvodni proces,

prodaja proizvajalcev in njihovi dobički. Če tako ločeno ugotavljanje te proizvodnje ni mogoče, se učinki d[a]mpinškega uvoza ugotavljajo s preiskavo proizvodnje najbližje skupine ali palete izdelkov, ki vsebuje podoben izdelek, za katerega je mogoče dobiti potrebne informacije.

9. Določitev grožnje znatne škode temelji na dejstvih in ne le na obtožbah, domnevah ali oddaljeni možnosti. Sprememba okoliščin, ki bi ustvarila razmere, v katerih bi d[a]mping povzročil škodo, mora biti jasno predvidena in neposredno grozeča.

Pri odločanju glede obstoja grožnje znatne škode se upoštevajo takšni dejavniki, kot so:

- a) znatno povečana stopnja d[a]mpinškega uvoza na trgu Skupnosti, ki nakazuje verjetnost znatno povečanega uvoza;

- b) dovolj prosto dostopnih zmogljivosti uvoznika ali neizbežno in znatno povečanje takih zmogljivosti, ki nakazuje verjetnost znatno povečanega d[a]mpinškega izvoza v Skupnost, pri čemer pa se upošteva tudi dostopnost drugih izvoznih trgov, ki lahko absorbirajo dodaten izvoz;

- c) ali uvoz vstopa po cenah, ki bi v znatni meri pritiskale na cene ali preprečile zvišanje cen, do katerih bi sicer prišlo, verjetno pa tudi povečale povpraševanje po nadaljnjem uvozu,

in

d) zaloge izdelkov v preiskavi.

Nobeden od zgoraj naštetih dejavnikov sam po sebi ni odločujoč, toda vsi obravnavani dejavniki skupaj morajo voditi do sklepa, da je nadaljnji d[a]mpinški izvoz neizbežen in da bo nastopila znatna škoda, če se ne izvedejo zaščitni ukrepi.“

4 Člen 6(9) osnovne uredbe določa:

„Pri postopkih, ki se začnejo v skladu s členom 5(9), se preiskava, če je le mogoče, zaključi v roku enega leta. Vsekakor pa se ta preiskava v vseh primerih zaključi v 15 mesecih po njenem začetku z ugotovitvami, ki jih [sprejme] v primeru vloženi zavez v skladu s členom 8, v primeru dokončnih ukrepov pa členom 9.“

5 Nazadnje, člen 20 osnovne uredbe določa:

„[...]

2. Stranke iz odstavka 1 lahko zahtevajo dokončno razkritje bistvenih dejstev in premislekov, na osnovi katerih se namerava priporočiti uvedbo dokončnih ukrepov, ali pa zaključek preiskave ali postopka brez uvedbe ukrepov, pri čemer se še posebna pozornost posveča razkritju katerih koli dejstev ali premislekov, ki so drugačni od tistih, ki so bili uporabljeni pri začasnih ukrepih.

3. Zahteve za končno razkritje, opisane v odstavku 2, se naslovijo v pisni obliki na Komisijo, ki jih mora prejeti v primerih, kjer je bila uvedena začasna dajatev, najkasneje en mesec po objavi uvedbe te dajatve. Kjer začasna dajatev ni bila uporabljena, se strankam da priložnost, da zahtevajo končno razkritje v časovnih rokih, ki jih določi Komisija.

4. Končno razkritje je podano v pisni obliki. Izda se v najkrajšem možnem času ob ustreznem upoštevanju zaščite zaupnih informacij in običajno ne kasneje kot en mesec pred dokončno odločitvijo ali pred trenutkom, ko Komisija predloži kakršen koli predlog za dokončne ukrepe v skladu s členom 9. Če Komisija ob temu času še ne more razkriti določenih dejstev ali premislekov, se ta razkrijejo kasneje v najkrajšem možnem času. To razkritje ne vpliva na katero koli kasnejšo odločitev, ki jo lahko sprejme Komisija ali Svet, toda če ta odločitev temelji na kakih drugačnih dejstvih ali premislekih, se ta razkrijejo v najkrajšem možnem času.

5. Pripombe, ki so dane po dokončnem razkritju, se upoštevajo samo v primeru, če se prejmejo v roku, ki ga v vsakem posameznem primeru določi Komisija in ki znaša vsaj 10 dni, pri čemer se na ustrezen način upošteva nujnost primera.“

Dejansko stanje

- 6 Potem ko so 30. julija 1999 proizvajalci elektronskih trgovskih tehtnic v Evropski skupnosti, ki ustvarijo večino celotne proizvodnje Skupnosti zadevnega izdelka, vložili pritožbo, je Komisija v skladu s členom 5 osnovne uredbe z obvestilom, objavljenim 16. septembra 1999 (UL C 262, str. 8), začela protidampinški postopek glede uvoza nekaterih elektronskih trgovskih tehtnic s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, Republike Koreje in s Tajvana.
- 7 Dva proizvajalca elektronskih trgovskih tehtnic Skupnosti, Avery Berkel Ltd in Bizerba GmbH, ki sta skupaj ustvarila 39 % takratne proizvodnje Skupnosti, sta sodelovala pri preiskavi Komisije.
- 8 Hkrati je osem proizvajalcev izvoznikov v zadevnih državah, med njimi tožeča družba, štirje uvozniki, katerih dejavnost je bila povezana z zadevno proizvodnjo, in tudi referenčni proizvajalec iz podobne države, in sicer Indonezije, odgovorilo na vprašalnike, ki jih je poslala Komisija.
- 9 Preiskava dampinga in škode, ki je nastala zaradi njega, je zajela obdobje od 1. septembra 1998 do 31. avgusta 1999 (v nadaljevanju: obdobje preiskave). Preučevanje gibanj, koristnih za določitev navedene škode, je zajelo obdobje od 1. januarja 1995 do konca obdobja preiskave (v nadaljevanju: obdobje analize).
- 10 Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd (v nadaljevanju: tožeča stranka ali Shanghai Teraoka) je družba kitajskega prava, ki je bila ustanovljena leta 1992, katere kapital je izključno v lasti tujih vlagateljev in ki proizvaja elektronske trgovske tehtnice ter jih izvaža predvsem v Skupnost.

- 11 Tožeča stranka je 11. oktobra 1999 od Komisije zahtevala, naj ji v okviru preiskave v skladu s členom 2(7) osnovne uredbe prizna status podjetja, ki deluje v tržnem gospodarstvu. S telefaksom z dne 17. decembra 1999 je Komisija obvestila tožečo stranko, da ne izpolnjuje zahtevanih pogojev iz člena 2(7)(c) osnovne uredbe za dodelitev statusa podjetja, ki deluje v tržnem gospodarstvu.
- 12 Tožeča stranka je Komisiji v odgovor na zavrnitev zahtevka poslala pripombe v dveh dopisih z dne 27. decembra 1999 in 11. januarja 2000.
- 13 Komisija je 4. januarja in 3. februarja 2000 tožeči stranki potrdila zavrnitev dodelitve statusa podjetja, ki deluje v tržnem gospodarstvu.
- 14 Po srečanju Komisije in predstavnikov zadevne industrije Skupnosti 6. aprila 2000 sta dva proizvajalca Skupnosti 10. in 14. aprila 2000 Komisiji poslala pripombe v zvezi z uvodnimi ugotovitvami Komisije o obstoju škode za navedeno industrijo Skupnosti.
- 15 Tožeča stranka je 1. avgusta 2000 Komisiji poslala pripombe v zvezi z vprašanjem škode in vzročne zveze.
- 16 S telefaksom z dne 21. septembra 2000 je Komisija tožečo stranko obvestila o bistvenih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih je nameravala priporočiti uvedbo dokončne protidampinške dajatve v višini 13,1 % na uvoz nekaterih elektronskih trgovskih tehtnic, ki jih proizvaja tožeča stranka.

- 17 S telefaksom z dne 29. septembra 2000 je tožeča stranka zahtevala dodatne informacije o obstoju dampa in določitvi škode, ki naj bi nastala zaradi njega.
- 18 Komisija je na to zahtevo odgovorila z dvema dopisoma z dne 29. septembra 2000 in 4. oktobra 2000.
- 19 S telefaksom z dne 4. oktobra 2000 je tožeča stranka zahtevala dodaten rok za predložitev pripomb. S telefaksom z dne 5. oktobra 2000 je Komisija zavrnila to zahtevo zaradi nujnosti.
- 20 Tožeča stranka je 10. oktobra 2000 predložila pripombe v zvezi z informacijami, ki jih je prejela.
- 21 S telefaksom z dne 11. oktobra 2000 je Komisija odgovorila na pripombe tožeče stranke in zmanjšala stopnjo dampa s 13,1 na 12,8 %.
- 22 S telefaksom z dne 23. oktobra 2000 je Komisija dopolnila odgovor na pripombe tožeče stranke.
- 23 Svet je z Uredbo Sveta (ES) št. 2605/2000 z dne 27. novembra 2000 o uvedbi dokončnih protidampinških dajatev za uvoz nekaterih elektronskih trgovskih tehtnic po poreklu iz Ljudske republike Kitajske, Republike Koreje in Tajvana (UL L 301, str. 42, v nadaljevanju: izpodbijana uredba) uvedel protidampinške dajatve v višini

12,8 % na izdelke, ki jih izvaža tožeča stranka in so opredeljeni v nadaljevanju. Člen 1 izpodbijane uredbe določa:

„1. Uvede se dokončna protidampinška dajatev na uvoz elektronskih trgovskih tehtnic z maksimalnim tehtalnim območjem do vključno 30 kg in z vgrajenim digitalnim prikazovalnikom mase, cene na enoto in zneska za plačilo (s pripravo za tiskanje teh podatkov ali brez nje), ki jih je trenutno mogoče uvrstiti pod oznako NC ex 8423 8150 (koda TARIC 8423 8150 10) in so po poreklu s [...] Kitajske, [...] Koreje in Tajvana.

2. Dajatev, izračunana na podlagi neto cene proizvoda franko meja Skupnosti, neocarinjeno, znaša [za tožečo stranko]: [...] 12,8 % [...]"

Postopek in predlogi strank

24 Z vlogo, vloženo v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 16. februarja 2001, je tožeča stranka vložila to tožbo.

25 Z vlogo, vloženo v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 12. junija 2001, je Komisija predlagala, naj se ji dovoli intervencija v podporo predlogom tožene stranke v tem postopku. S sklepom z dne 11. septembra 2001 je predsednik četrtega razširjenega senata Sodišča prve stopnje dovolil to intervencijo.

26 Ker se je Komisija odpovedala vložitvi intervencijske vloge, se je pisni postopek končal 28. novembra 2001.

- 27 Na podlagi poročila sodnika poročevalca se je Sodišče prve stopnje (četrti razširjeni senat) odločilo začeti ustni postopek.
- 28 V okviru ukrepov procesnega vodstva je Sodišče prve stopnje pozvalo stranke, naj odgovorijo na pisna vprašanja in predložijo nekatere dokumente. Stranke so deloma izpolnile ti zahtevi.
- 29 Glavni stranki v sporu in tudi intervenient so na javni obravnavi 6. marca 2003 podali ustne navedbe in odgovorili na vprašanja, ki jih je postavilo Sodišče prve stopnje.
- 30 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:
- razglasi ničnost člena 1 izpodbijane uredbe v delu, kjer uvaja dokončno protidampinško dajatev na elektronske trgovske tehtnice, ki jih izvaža;
 - Svetu naloži plačilo stroškov.
- 31 Svet ob intervenciji Komisije Sodišču prve stopnje predlaga, naj:
- zavrne tožbo;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Temelj

- 32 Tožeča stranka v bistvu navaja štiri razloge v podporo tožbi. Prvi razlog je očitna napaka pri presoji pri uporabi člena 2(7) osnovne uredbe. Drugi razlog je kršitev člena 3(2), (3), (5) in (8) osnovne uredbe ter očitna napaka pri presoji pri določitvi škode. Tretji razlog je kršitev člena 3(6) osnovne uredbe. Nazadnje, četrti razlog je kršitev postopkovnih pravil, določenih z osnovno uredbo.

A — Prvi tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji pri uporabi člena 2(7) osnovne uredbe

1. Uvod

- 33 Tožeča stranka meni, da sta instituciji Skupnosti napačno ocenili, da ne izpolnjuje pogojev iz člena 2(7)(c) osnovne uredbe, ki ureja status podjetja, ki deluje v tržnem gospodarstvu. Trdi, da je predložila zadosten dokaz, da je upravičena do dodelitve navedenega statusa.
- 34 Svet je utemeljil zavrnitev statusa podjetja, ki deluje v tržnem gospodarstvu, in v uvodni izjavi (46) izpodbijane uredbe navedel:

„Komisija je ugotovila, da sta podjetji, [med katerima je tožeča stranka], na Kitajskem več let prodajali po bolj ali manj usklajenih cenah, ki so prinašale izgube. Poleg tega podjetji nista mogli v celoti sami odločati o tem, ali in v kolikšnem obsegu

naj svojo proizvodnjo prodajata na notranjem trgu. Praksa Komisije je, da zahtevke za priznanje STG zavrne, če za domačo prodajo veljajo omejitve in se cene med kupci ne razlikujejo, saj so takšne podobne cene lahko posledica centralnega predpisovanja cen. Poleg tega so dokazi kazali na to, da so bile te cene že več let pod pragom dobička, kar tudi kaže na to, da ti proizvajalci niso delovali v pogojih tržnega gospodarstva.“

35 Svet je zato v uvodni izjavi (47) izpodbijane uredbe menil, da tožeča stranka „[ni] izpolnjeval[a] pogojev iz člena 2(7)(c) temeljne uredbe“.

36 Komisija je, kot je Sodišče prve stopnje ugotovilo v zgoraj navedenih točkah 11 in 13, zavrnila zahtevek tožeče stranke za pridobitev statusa podjetja, ki deluje v tržnem gospodarstvu, s telefaksom z dne 17. decembra 1999 in potrdila zavrnitev s telefaksoma z dne 4. januarja in 3. februarja 2000. Komisija je, potem ko je sporočila rezultate preiskave, utemeljila analizo z naslednjimi tremi premisleki. Prvič, tožeča stranka naj bi ravnala v skladu s kitajskim zakonom o določitvi cen z dne 29. decembra 1997 (v nadaljevanju: zakon o cenah), po katerem je morala na kitajskem notranjem trgu prodajati svoje izdelke z izgubo po bolj ali manj enakih cenah. Drugič, tožeča stranka naj se ne bi popolnoma sama odločala, ali in v kolikšnem obsegu naj prodaja svoje izdelke na kitajskem notranjem trgu ali tujih trgih. Nazadnje, tožeča stranka naj bi Komisiji poslala napačne informacije ali naj ne bi posredovala ustreznih dokumentov in naj bi s tem ovirala preiskavo.

37 V okviru tega tožbenega razloga tožeča stranka najprej izpodbija razlago člena 2(7) osnovne uredbe s strani Komisije in nato Sveta.

38 Drugič, tožeča stranka izpodbija ugotovitve Komisije in Sveta, zaradi katerih sta ti instituciji sklepali, da pogoji iz člena 2(7) osnovne uredbe niso bili izpolnjeni. Tožeča stranka v telefaksu z dne 17. decembra 1999 predvsem izpodbija ugotovitve Komisije

v delu z naslovom „Rezultati preiskave“, ki se nanašajo na neobstoje obveznosti tožeče stranke, da med obveznosti do virov sredstev vpiše rezervacije za dvomljive terjatve, na zgornjo mejo deviznega računa v višini kapitala podjetja, na ugotovljene sistematične prodaje z izgubo na kitajskem notranjem trgu, na prepoved na podlagi zakona o cenah za tožečo stranko, da na Kitajskem zaračunava podobnim kupcem drugačne cene, na omejitve svobode prodaje na kitajskem notranjem trgu in na dejstvo, da naj bi tožeča stranka Komisiji med preiskavo poslala zavajajoče informacije.

39 Takoj je treba zavrniti trditve tožeče stranke, ki se nanašajo na prvi navedbi, iz prejšnje točke. Ker niti Svet niti Komisija svojih ugotovitev nista utemeljila glede teh navedb, trditve, ki so povezane s tema navedbama, niso upoštevne.

40 Tretjič, tožeča stranka trdi, da ji instituciji Skupnosti nista predložili dokumentov, na podlagi katerih ji nato nista odobrili statusa podjetja, ki deluje v tržnem gospodarstvu. Tudi ta očitek je treba zavrniti, ker sta instituciji Skupnosti oceno v zvezi s tem pripravili na podlagi dokumentov, ki jih je tožeča stranka poslala Komisiji v okviru odgovora na del D vprašalnika in na podlagi dokumentov, s katerimi se je Komisija seznanila med preverjanjem na kraju samem.

41 Poleg tega je treba opomniti, da tožeča stranka ni natančno pojasnila, za katere „nove podatke“ naj bi šlo, in se je sklicevala samo na informacije v svojih dokumentih. Tako je v repliki priznala, da so bili „vsi računi v zvezi s posameznimi transakcijami na [kitajskem] notranjem trgu [...] dani na voljo preiskovalcem med preverjanjem na kraju samem, prav tako kot vse druge informacije v zvezi z računovodstvom in proizvodnimi stroški“. Zato institucijama Skupnosti, potem ko sta na podlagi tega prišli do določenih zaključkov, ni bilo treba poslati zadevnih dokumentov družbi Shanghai Teraoka, ker jih je tožeča stranka poslala sama in jih je torej poznala.

- 42 Dodati je treba, da v zvezi s tem nova trditev, ki jo je tožeča stranka predstavila v repliki in izhaja iz kršitve člena 20(4) osnovne uredbe, v skladu s katero naj bi Svet med postopkom pred Sodiščem prve stopnje predstavil podatke, ki tožeči stranki niso bili sporočeni med upravnim postopkom, ni bistvena. Takšna trditev namreč priča o zmedbi med postopkom v zvezi z dodelitvijo statusa podjetju, ki deluje v tržnem gospodarstvu, in postopkom v zvezi z uvedbo dokončnih protidampinških ukrepov. Če člen 20(4) osnovne uredbe, ki se nanaša na zadnjenavedeni postopek, nima nobene povezave z dodelitvijo statusa podjetja, ki deluje v tržnem gospodarstvu, se tožeča stranka v zvezi z dokumenti, katerih namen je predvsem pridobitev navedenega statusa, ne bi mogla uspešno sklicevati na kršitev tega predpisa.

2. Zgradba člena 2(7) osnovne uredbe

a) Trditve strank

- 43 Tožeča stranka izpodbija razlago člena 2(7) osnovne uredbe s strani institucij Skupnosti, zlasti v zvezi z dokaznim bremenom. Trdi, da Svet ni upošteval *ratio legis* spremembe člena 2(7) osnovne uredbe, se pravi namena, da se upošteva temeljna sprememba gospodarske strukture na Kitajskem.
- 44 Poleg tega se tožeča stranka sklicuje na sodbo Sodišča prve stopnje z dne 26. septembra 2000 v zadevi Starway proti Svetu (T-80/97, Recueil, str. II-3099, točka 112), iz katere naj bi izhajalo, da je zahteva, da izvoznik predloži dokaz, ki mu ni dostopen, kršitev načel pravne varnosti in spoštovanja pravic obrambe.
- 45 Nazadnje, tožeča stranka sklepa, da morata instituciji Skupnosti, če se sklicujeta na obstoj nekaterih dejstev, dokazati, da takšna dejstva resnično obstajajo in da so bila

pravilno ugotovljena. Tožeča stranka se v zvezi s tem sklicuje na sodbo Sodišča z dne 26. junija 2001 v zadevi Brunnhofer (C-381/99, Recueil, str. I-4961, točka 52).

46 Svet trdi, da utemeljitev tožeče stranke temelji na napačni razlagi člena 2(7) osnovne uredbe. Iz preambule Uredbe št. 905/98 naj bi predvsem izhajalo, da zgoraj navedena določba glede Kitajske in Rusije postavlja le domnevo o neobstoju pogojev, ki so značilni za tržno gospodarstvo, ter da mora torej zadevni proizvajalec izvoznik in v tem primeru tožeča stranka dokazati nasprotno. Svet meni, da trditev tožeče stranke temelji na obrnjenem dokaznem bremenu. Poleg tega naj bi instituciji Skupnosti na tem področju imeli široko diskrecijsko pravico, kar naj bi izhajalo iz sodne prakse (sodba Sodišča prve stopnje z dne 17. julija 1998 v zadevi Thai Bicycle proti Svetu, T-118/96, Recueil, str. II-2991, točka 32) ter iz izrazov „ustrezno utemeljeni zahtevki“ in „zadostni dokazi“ v členu 2(7)(b) in (c) osnovne uredbe.

47 Svet nazadnje trdi, da je v načelu pet pogojev v zgoraj navedeni določbi kumulativnih. Vendar vztraja pri tem, da ti pogoji niso vsi enako pomembni. Prvi pogoj, v skladu s katerim se odločitve podjetij glede cen, stroškov in vložkov sprejmejo kot odziv na tržne signale, ki izražajo ponudbo in povpraševanje, brez večjega vmešavanja države, bi bil v zvezi s tem ključen. Le ugotovitev, da tožeča stranka ni izpolnila zgoraj navedenega pogoja, bi zadostovala za utemeljitev zavrnitve njenega zahtevka za dodelitev statusa podjetja, ki deluje v tržnem gospodarstvu.

b) Presoja Sodišča prve stopnje

48 Najprej je treba opozoriti, da imajo institucije Skupnosti na področju ukrepov trgovinske zaščite široko diskrecijsko pravico zaradi zapletenosti gospodarskih,

političnih in pravnih položajev, ki jih morajo preučevati (sodbi Sodišča prve stopnje z dne 5. junija 1996 v zadevi NMB France in drugi proti Komisiji, T-162/94, Recueil, str. II-427, točka 72, in z dne 29. januarja 1998 v zadevi Sinochem proti Svetu, T-97/95, Recueil, str. II-85, točka 51, zgoraj v točki 46 navedena sodba Thai Bicycle proti Svetu, točka 32, ter sodba Sodišča prve stopnje z dne 4. julija 2002 v zadevi Arne Mathisen proti Svetu, T-340/99, Recueil, str. II-2905, točka 53).

- 49 Iz tega izhaja, da mora biti nadzor sodišča Skupnosti nad presojami institucij omejen na preverjanje, ali so se spoštovala postopkovna pravila, ali je bilo dejansko stanje, na katerem temelji izpodbijana odločitev, pravilno ugotovljeno ter ali ne gre za očitno napačno presojo tega dejanskega stanja oziroma zlorabo pooblastil (sodba Sodišča z dne 7. maja 1987 v zadevi Toyo proti Svetu, 240/84, Recueil, str. 1809, točka 19, zgoraj v točki 46 navedena sodba Thai Bicycle proti Svetu, točka 33, in zgoraj v točki 48 navedena sodba Arne Mathisen proti Svetu, točka 54). Isto velja za dejanske pravne in politične razmere v zadevni državi, ki jih morajo institucije Skupnosti oceniti, da lahko ugotovijo, ali izvoznik deluje v tržnih pogojih brez večjega posredovanja države in se mu zato lahko dodeli status podjetja, ki deluje v tržnem gospodarstvu (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 18. septembra 1996 v zadevi Climax Paper proti Svetu, T-155/94, Recueil, str. II-873, točka 98).
- 50 Nato, treba je opomniti, da je metodologija za določitev normalne vrednosti izdelka iz člena 2(7)(b) osnovne uredbe izjema od posebne metodologije, ki jo v ta namen določa člen 2(7)(a), ker se zadnja načeloma uporablja pri uvozu iz držav brez tržnega gospodarstva. Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je treba vsako odstopanje ali izjemo od splošnega pravila razlagati ozko (sodbe Sodišča z dne 12. decembra 1995 v zadevi Oude Luttikhuis in drugi, C-399/93, Recueil, str. I-4515, točka 23; z dne 18. januarja 2001 v zadevi Komisija proti Španiji, C-83/99, Recueil, str. I-445, točka 19, in z dne 12. decembra 2002 v zadevi Belgija proti Komisiji, C-5/01, Recueil, str. I-11991, točka 56).
- 51 Prvotno besedilo člena 2(7) osnovne uredbe je bilo spremenjeno z Uredbo št. 905/98, ker je Svet menil, da je proces reforme v Rusiji in na Kitajskem v temel-

jih spremenil gospodarstvi teh držav in pripeljal do pojava podjetij, za katera prevladujejo pogoji tržnega gospodarstva. Tako peta uvodna izjava preambule Uredbe št. 905/98 poudarja pomen ponovnega pregleda protidampinške prakse v zvezi s tema državama s tem, da se natančneje navede, da se lahko normalna vrednost izdelka določa v skladu s pravili, ki se uporabljajo za države s tržnim gospodarstvom v primerih, v katerih je mogoče dokazati, da tržni pogoji prevladujejo za enega ali več proizvajalcev, ob upoštevanju preiskave v zvezi s proizvodnjo in prodajo zadevnega izdelka. V skladu s šesto uvodno izjavo iste uredbe se bo „preverjanje glede tega, ali tržni pogoji prevladujejo, [izvajalo] na podlagi primerno utemeljenih zahtev enega ali več proizvajalcev, ki so predmet preiskave in ki želijo izkoristiti možnost, da se [...] normalna vrednost [zadevnega izdelka] določi na podlagi pravil, ki veljajo za države s tržnim gospodarstvom“.

52 Zato iz člena 2(7) osnovne uredbe in zgoraj navedenih uvodnih izjav Uredbe št. 905/98 izhaja, prvič, da morata instituciji Skupnosti v primeru, kot se obravnava v tej zadevi, preveriti vsak primer posebej, ker Kitajske še ni mogoče šteti za državo s tržnim gospodarstvom. Normalne vrednosti izdelka s poreklom iz Kitajske torej ni mogoče določiti v skladu s pravili, ki se uporabljajo za države s tržnim gospodarstvom, razen „če se dokaže [...], da pogoji tržnega gospodarstva za tega proizvajalca oz. proizvajalce prevladujejo“.

53 Drugič, iz zgoraj navedenih določb izhaja, da dokazno breme prevzame proizvajalec izvoznik, ki želi dobiti status podjetja, ki deluje v tržnem gospodarstvu. Člen 2(7)(c) osnovne uredbe namreč določa, da zahtev „mora [...] vsebovati zadostne dokaze“. Zato institucijama Skupnosti ni treba dokazati, da proizvajalec izvoznik ne izpolnjuje pogojev, ki se zahtevajo za pridobitev navedenega statusa. Nasprotno, instituciji Skupnosti morata presoditi, ali informacije, ki jih je poslal proizvajalec izvoznik, zadostujejo za dokaz, da so pogoji iz člena 2(7)(c) osnovne uredbe izpolnjeni, sodišče Skupnosti pa mora preveriti, ali je ta presoja očitno napačna.

- 54 Da se oceni, ali so dokazi, ki jih je poslal zadevni proizvajalec, zadostni, je treba uporabiti pogoje iz člena 2(7)(c), prva alineja, osnovne uredbe. V zvezi s tem izhaja iz uporabe izraza „in“ med četrto in peto alinejo te določbe ter iz kumulativne narave teh pogojev. Zato mora zadevni proizvajalec izpolnjevati vse pogoje iz člena 2(7)(c) osnovne uredbe, da se mu lahko prizna status podjetja, ki deluje v tržnem gospodarstvu, če pa enega od teh pogojev ne izpolnjuje, se njegov zahtevek zavrne.
- 55 Zato je treba preučiti, ali je tožeča stranka dokazala, da izpolnjuje prvi pogoj iz člena 2(7)(c) osnovne uredbe, v skladu s katerim se odločitve podjetij glede cen, stroškov in vložkov sprejemajo kot odziv na tržne signale, ki izražajo ponudbo in povpraševanje, brez večjega vmešavanja države.

3. Prvi pogoj iz člena 2(7)(c) osnovne uredbe

a) Uporaba enotnih cen

Trditve strank

- 56 Tožeča stranka trdi, da ugotovitev, v skladu s katero je svoje izdelke na Kitajskem prodajala po enotnih cenah, očitno ni pravilna. Trdi, da se zakon o cenah ne

uporablja za trg elektronskih trgovskih tehtnic. V vsakem primeru naj vsebina zakona o cenah ne bi bila takšna, kot jo je opisala Komisija. Tožeča stranka tudi trdi, da seznam cen, na katerega se je oprl Svet, ne izraža dejansko zaračunanih cen, o katerih se je pogajala s trgovci. Tožeča stranka dodaja, da uporaba enake cene za partnerje na isti komercialni ravni priča o njenem spoštovanju načela poštene konkurence, kot velja v Evropski skupnosti, s preganjanjem zlorab prevladujočega položaja.

- 57 Tožeča stranka opozarja, da je pojasnila, da so bile njene cene določene na podlagi ponudbe in povpraševanja ter da je kitajski trg zelo konkurenčen. Poleg tega naj bi instituciji Skupnosti uporabili zelo nepopoln in nenatančen pristop, ker sta upoštevali samo trinajst računov v zvezi s prodajo na kitajskem notranjem trgu, ki so sicer skupaj zadevali 25.701 enot v obdobju preiskave. Vsi računi v zvezi z vsemi posameznimi transakcijami na kitajskem notranjem trgu, ki dokazujejo obstoj pogajanj o cenah med tožečo stranko in njenimi kupci, naj bi bili na voljo preiskovalcem Komisije med preverjanjem na kraju samem. V zvezi s tem naj instituciji Skupnosti ne bi upoštevali dejstva, da se med temi pogajanja ni omenjalo vladnega nadzora nad cenami. Poleg tega tožeča stranka meni, da je v odgovoru na vprašalnik v zvezi z dodelitvijo statusa podjetja, ki deluje v tržnem gospodarstvu, dokazala, da se je mesečno povprečje prodajnih cen, zaračunanih na kitajskem notranjem trgu, zelo spreminjalo, kar naj bi potrjevalo njeno trditev, da so se tudi cene posameznih transakcij, ki jih je sklenila, precej spreminjale.

- 58 Svet trdi, da tožeča stranka ni dokazala, da so pogajanja o cenah dejansko potekala.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 59 Preveriti je treba, ali je tožeča stranka med preiskavo predložila dovolj dokazov za ugotovitev, da je sama določala cene na kitajskem notranjem trgu „kot odziv na tržne signale, ki odražajo ponudbo in povpraševanje, in brez večjega vmešavanja države“, kot zahteva člen 2(7)(c), prva alineja, osnovne uredbe.
- 60 Tako je morala tožeča stranka med preiskavo Komisiji predložiti dokaz o spreminjanju cen zaradi individualnih transakcij, ki jih je sklenila, na primer z računi. Glede tega tožeča stranka institucijama Skupnosti ne more očitati, da nista upoštevali vseh računov (oziroma več kot 25.000) v zvezi s prodajami na enoto v obdobju preiskave. Tožeča stranka je namreč morala med temi računi določiti tiste, iz katerih naj bi izhajalo, da je dejansko za isti model, ki ga je prodala različnim kupcem, zaračunavala različne cene. Dodati je treba, da bi tožeča stranka, ko je izvedela za ugotovitve Komisije, da je prodajala po enotnih cenah, med upravnim postopkom Komisiji še vedno lahko predložila račune, ki so se ji zdeli pomembni.
- 61 Nato je treba preveriti, ali je tožeča stranka izpolnila zahtevo v zvezi z izvajanjem dokazov, ker je preiskovalcem Komisije med preverjanjem na kraju samem predložila dokumente o pogajanjih (negotiation sheets) in pogodbe (national contracts), da bi dokazala, da se je o cenah pogajala s kitajskima lokalnima hčerinskima družbama družbe SA Carrefour (v nadaljevanju: družba Carrefour). Poudariti je treba, da ti dokumenti, ki jih je tožeča stranka predstavila pred Sodiščem prve stopnje, namesto da bi dokazali obstoj popustov, odobrenih temu kupcu, prikazujejo natančno ujemanje med zaračunano ceno in ceno, navedeno na seznamu cen, sprejetem za kitajski notranji trg. Tako je bila osnovna cena modela, ki ga je družba Carrefour najbolj kupovala, enaka ceni, navedeni na seznamu cen tožeče stranke za kitajski notranji trg. S primerjavo predloženih dokumentov in seznama cen zadevnega izdelka za kitajski notranji trg je namreč mogoče ugotoviti, da se cena zadevnega modela (in sicer elektronskih trgovskih tehtnic SM-80SXB, ki spadajo v višji segment) ni v ničemer razlikovala od cene na navedenem seznamu, in sicer 6837,61 kitajskega juana renminbija (CNY), pri čemer je natančno navedeno, da če

je na računih, ki jih je izstavila družba Carrefour in jih je tožeča stranka predložila med preiskavo, navedena cena 8000 CNY, zadnjenavedeni znesek vključuje 17-odstotni davek na dodano vrednost (DDV), ki se uporablja za ceno na seznamu. Dokumenti o pogajanjih družbe Carrefour navajajo ceno 12.000 CNY oziroma ceno, navedeno na seznamu, plus 17-odstotni DDV, povečan za dodatni znesek za storitev v višini 4000 CNY. Enaka enotnost izhaja iz cene, ki se zaračunava za model SM-80SXP. Nazadnje, Svet je v odgovor na pisno vprašanje Sodišču prve stopnje predložil račun, ki ga je poslala družba Carrefour in iz katerega izhaja, da je bila dejansko zaračunana cena enaka vsoti cene, navedene na seznamu, 17-odstotnega DDV in dodatnega zneska 4000 CNY, kar priča o isti logiki, kakršno je razkrilo preverjanje dokumentov o pogajanjih. Tožeča stranka je poleg tega na obravnavi potrdila obstoj prakse plačevanja pavšalnega zneska v višini 4000 CNY za storitev.

- 62 Zato je treba ugotoviti, da se cene, navedene na računih, pogodbah in dokumentih o pogajanjih družbe Carrefour, ne razlikujejo od cen, navedenih na seznamu cen. Preverjanje dokumentov o pogajanjih kaže, da velja isto načelo tudi za tarife, ki jih tožeča stranka zaračunava še enemu svojemu kupcu – družbi Nanjing Supermarket Ltd.
- 63 Zato niti predloženi dokumenti o pogajanjih, niti pogodbe, niti računi ne dokazujejo, da je tožeča stranka za enak izdelek zaračunavala različne cene različnim kupcem.
- 64 Tej ugotovitvi ne nasprotuje dejstvo, ki ga navaja tožeča stranka, da se je njen glavni kupec na kitajskem notranjem trgu, in sicer družba Shanghai Teraoka Electronic Scales Co. Ltd, z njo dogovoril za boljše cene, kot so jih dosegli drugi njeni kupci. Kot je Komisija upravičeno navedla v telefaksu z dne 17. decembra 1999, se lahko namreč dvomi o neodvisnosti tega podjetja od tožeče stranke. V preostalem je treba ugotoviti, da tožeča stranka ni poskusila izpodbijati obstoja zadevnih povezav niti v dopisovanju s Komisijo niti v tožbi ali repliki. V dopisu z dne 27. decembra 1999, v katerem je izpodbijala rezultate in ugotovitve Komisije, ki ji jih je ta poslala v telefaksu z dne 17. decembra 1999, sploh ni komentirala trditve, da naj bi bila družba Shanghai Teraoka Electronic Scales Co. Ltd povezana z njo. Enako velja za dopis z

dne 11. januarja 2000, v katerem je tožeča stranka izpodbijala odgovore na pripombe, ki jih je Komisija poslala v dopisu z dne 4. januarja 2000 in v katerih je institucija Skupnosti ponovno dvomila o povezavah tožeče stranke z navedeno družbo. Ker tožeča stranka torej ni izpodbijala obstoja povezav med njo in družbo Shanghai Teraoka Electronic Scales Co. Ltd, je Komisija lahko iz analize upravičeno izključila cene, ki jih je tožeča stranka zaračunala temu podjetju.

- 65 Preveriti je treba tudi, ali je tožeča stranka, čeprav ni predložila upoštevanih računov, vseeno predložila pomembne dokaze v odgovoru, navedenem v delu D vprašalnika Komisije v zvezi z dodelitvijo statusa podjetja, ki deluje v tržnem gospodarstvu. Tožeča stranka je v odgovoru Komisiji poslala naslednje informacije o prodaji: mesečne količine zadevnega izdelka, prodane na kitajskem notranjem trgu, in mesečno povprečje prodajnih cen zadevnega izdelka na kitajskem notranjem trgu v obdobju preiskave, skupno prodajo – v obsegu in po posameznih izdelkih – za glavne izdelke, ki jih je tožeča stranka v obdobju preiskave prodala na kitajskem notranjem trgu, seznam prodajnih cen zadevnega izdelka na kitajskem notranjem trgu, mesečne količine izvozne prodaje zadevnega izdelka in mesečno povprečje izvoznih prodajnih cen v obdobju preiskave, seznam izvoznih cen zadevnega izdelka in seznam izvoznih prodaj v Skupnost, ki se sprejme mesečno, za tri glavne mesece obdobja preiskave, in sicer september 1998, januar 1999 in marec 1999.

- 66 Na podlagi podatkov v tabeli, priloženi k tožbi, ki vsebuje mesečno povprečje prodajnih cen zadevnega izdelka na kitajskem notranjem trgu v obdobju preiskave, je tožeča stranka sestavila novo tabelo, ki jo je predložila v repliki in v kateri je v odstotkih prikazala razliko med najnižjo in najvišjo povprečno ceno za posamezne modele elektronske trgovske tehtnice, da bi dokazala, da ni zaračunavala enakih cen. V zvezi s tem je treba na podlagi podatkov iz odgovora tožeče stranke na del D vprašalnika Komisije, ki jih institucija Skupnosti nista izpodbijali, predstaviti tabelo, ki prikazuje količino in odstotek prodaje na kitajskem notranjem trgu za vsak model

ter tudi odstotek spremembe prodajne cene v obdobju preiskave. Poudariti je treba, da je v skladu z izpodbijano uredbo trg elektronskih trgovskih tehtnic običajno razdeljen v tri različne segmente: spodnji, srednji in višji segment.

Model	Količina, prodana na kitajskem notranjem trgu	Odstotek prodaje na kitajskem notranjem trgu	Odstotek spremembe prodajnih cen na kitajskem notranjem trgu
DS-685B	13.693	53,28	2,21
DS-685FB	2.127	8,27	9,72
DS-685FP	26	0,10	15,86
DS-688B	3.455	13,44	11,88
DS-688P	6	0,02	ni na voljo
DS-688FB	3.471	13,50	9,54
DS-688FP	88	0,34	13,47
DS-650	361	1,40	8,70
DS-681	189	0,74	68,75
SM-80/81B	151	0,59	71,89
SM-80/81P	1 982	7,71	34,55
SM-90H	18	0,07	21,87
RM-30	134	0,52	47,64

- 67 V tabeli je navedenih osem modelov (DS-685FP, DS-688P, DS-688FP, DS-650, DS-681, SM-80/81B, SM-90H in RM-30), ki predstavljajo skupaj 3,78 % prodaje tožeče stranke na kitajskem notranjem trgu. Cene se najbolj spreminjajo predvsem za te modele. Zato je treba opozoriti, da sprememb cen teh modelov zaradi majhne količine njihove skupne prodaje ni mogoče obravnavati, kot da predstavljajo gibanje, ki naj bi bilo značilno za celotno ravnanje tožeče stranke pri določanju cen, ki jih zaračunava različnim kupcem.
- 68 Spremembe cen za 71,89 in 34,55 %, ugotovljene pri prodaji elektronskih trgovskih tehnic SM-80/81B in SM-80/81P, ki spadata v višji segment, so predvsem posledica dejstva, da zadevna modela obsegata določeno število podmodelov, kot je navedel Svet, ne da bi mu tožeča stranka nasprotovala v tej točki. Ker ima vsak podmodel drugačno ceno, je posledica tega, čeprav se isti podmodel prodaja po enotni ceni, sprememba povprečne prodajne cene, ki je odvisna od obsega prodaje vsakega podmodela v danem obdobju.
- 69 Iz te tabele tudi izhaja, da se za najbolj prodajani model (in sicer model DS-685B, ki predstavlja 53,28 % prodaje na kitajskem notranjem trgu) povprečne mesečne cene spreminjajo za 2,21 %. Vendar je treba opozoriti, da ta sprememba, ki je sicer zelo majhna, ne potrjuje obstoja različnih cen za različne kupce. Nazadnje, spreminjanja cen za približno 10 % za vsakega od treh modelov, ki jih je treba preučiti (to je za modele DS-685FB, DS-688B in DS-688FB), ni mogoče šteti kot precejšnjega.
- 70 Podatki, ki jih je poslala tožeča stranka, se namreč nanašajo samo na mesečno povprečje prodajne cene, katere gibanje je lahko tudi posledica časovnega

spreminjanja cen in torej ne izključuje tega, da so se enotne cene lahko uporabljale za različne kupce v istem obdobju. Nato je treba poudariti, da na podlagi podatkov v spisu in zlasti podatkov, zbranih v tabeli, predstavljeni v zgoraj navedeni točki 66, ni mogoče ugotoviti, da naj bi se različnim kupcem v obdobju preiskave dejansko zaračunavale različne cene.

71 Poleg tega zadostuje opozorilo, da tožeča stranka ni predložila nobenega dokaza, s katerim bi lahko potrdila trditve, da je delovala v okviru splošne konkurence ter spreminjala in prilagajala cene glede na cene konkurentov. Prav tako ni dokazala, da so pogoji, v katerih bi se lahko zaračunavanje različnih cen štelo za zlorabo pravil o konkurenci, v tem primeru izpolnjeni.

72 Nazadnje, v zvezi s trditvijo tožeče stranke, da zakon o cenah ni vplival na njeno cenovno politiko, je dovolj ugotovitev, da se Svet ni oprl na morebitno uporabo tega zakona, temveč na dejstvo, da tožeča stranka ni predložila zadostnih dokazov, da je cene določala glede na tržne pogoje.

73 Zato sta Komisija in Svet lahko menila, ne da bi storila očitno napako pri presoji, da tožeča stranka med preiskavo ni predložila zadostnih dokazov, s katerimi bi dokazala, da je za enak izdelek zaračunavala različne cene za različne kupce.

b) Prodaja z izgubo

Trditve strank

- 74 Tožeča stranka trdi, da je ugotovitev Komisije, v skladu s katero naj bi na kitajskem notranjem trgu sistematično prodajala z izgubo, prenapljena in hkrati ni umestna. Na eni strani naj Komisija dejansko ne bi čakala do popolnega razkritja podatkov, potrebnih za odločitev glede te točke. Na drugi strani naj bi iz ugotovitev Sveta izhajalo, da takšne prakse običajno obstajajo pri nekaterih subjektih, ki delujejo v pogojih tržnega gospodarstva. Tožeča stranka se v zvezi s tem sklicuje na uvodni izjavi 30 in 38 izpodbijane uredbe.
- 75 Glede skupnega izkaza poslovnega izida tožeča stranka izpodbija ugotovitve institucij Skupnosti, da naj bi imela veliko in sistematično izgubo na kitajskem notranjem trgu ter ustvarila velik dobiček na izvoznih trgih. Tožeča stranka opozarja, da na kitajskem notranjem trgu prodaja velik del drugih izdelkov in ne samo elektronskih trgovskih tehtnic. Vsi podatki o prodaji na kitajskem notranjem trgu, navedeni v izkazu poslovnega izida za vse izdelke, torej, kot trdi, ne morejo biti zanesljiv pokazatelj donosnosti prodaje elektronskih trgovskih tehtnic na kitajskem notranjem trgu. Poleg tega naj v bilanci ne bi bili ločeno prikazani izgube in dobički od izvozne prodaje ter prodaje na kitajskem notranjem trgu. V teh okoliščinah po mnenju tožeče stranke ni pravilno trditi, da izkaz poslovnega izida jasno prikazuje velik dobiček od izvoza in veliko izgubo od prodaje na kitajskem notranjem trgu.
- 76 Po mnenju tožeče stranke instituciji Skupnosti nista nikoli poslali izračunov, ki bi podprli to trditev. Tožeča stranka na podlagi domnev, ki jih je lahko izrazila glede

izračuna s strani institucij Skupnosti, meni, da rezultati tega izračuna v zvezi s prodajo na kitajskem notranjem trgu kažejo na 1,96-odstotni dobiček v letu 1997 in 0,73-odstotno izgubo v letu 1998, ki jo sama ocenjuje kot majhno. Po istem izračunu naj bi ta dobiček od izvoza znašal 8,68 % v letu 1997 in 10,50 % v letu 1998. Po mnenju tožeče stranke je Svet torej storil očitno napako pri presoji, ko je sklepal, da ti podatki jasno prikazujejo velike izgube, ki so bile med več leti zabeležene pri prodaji na kitajskem notranjem trgu.

- 77 Poleg tega tožeča stranka izpodbija trditev Sveta, da je utrpela „velike izgube“ pri prodaji modela DS-685B na kitajskem notranjem trgu v obdobju preiskave, in trdi, da Svet ni objavil podatkov, ki jih je upošteval pri tej ugotovitvi. Tožeča stranka navaja, da njeno dopisovanje s Komisijo nasprotno kaže, da je večina dobička nastala pri prodaji na kitajskem notranjem trgu, zlasti pri prodaji modelov SM-80 in SM-90.
- 78 Tožeča stranka prav tako poziva Svet, naj razkrije podatke, ki jih je uporabil in na podlagi katerih je ugotovil, da je tožeča stranka na kitajskem notranjem trgu skoraj vse izdelke prodajala z izgubo in po enotnih cenah. Če bi Svet predložil nove podatke, želi tožeča stranka navesti nov tožbeni razlog, v skladu s katerim ti podatki niso bili razkriti v smislu osnovne uredbe, kar bi bila kršitev člena 20(4) navedene uredbe.
- 79 Po mnenju Sveta izhaja iz odgovora tožeče stranke na vprašalnik Komisije in tudi iz dokumentov, zbranih med preverjanjem na kraju samem, da je tožeča stranka imela velik dobiček pri izvozu, medtem ko je imela na kitajskem notranjem trgu veliko izgubo.

80 Svet poleg tega meni, da izračun, ki ga je opravila tožeča stranka, ni veljaven, ker ta naj ne bi upoštevala prejetih subvencij in za leto 1998 prihodkov od drugih transakcij. Zato se je po izračunu, ki ga je opravil Svet, prodaja tožeče stranke na kitajskem notranjem trgu v resnici kazala kot 0,24-odstotni dobiček v letu 1997, ki se mu zdi majhen, in 2,59-odstotna izguba v letu 1998, ki se mu zdi velika, medtem ko naj bi dobiček od izvoza znašal 6,96 % v letu 1997 in 8,67 % v letu 1998. Svet je v zvezi s tem pripravil naslednjo tabelo, ki povzema tabelo dobičkov in izgub, ki jo je predložila tožeča stranka, in vanjo vključil subvencije, ki jih je prejela in katerih zneski so prikazani v krepkem tisku (Sodišče prve stopnje je to tabelo revidiralo, da bi zagotovilo večjo natančnost):

	1998			1997		
	Skupaj družba	Izvoz	Notranji trg	Skupaj družba	Izvoz	Notranji trg
Prodaja	123.463.310,37	76.972.132,82	46.491.177,55	106.828.244,78	64.065.349,63	42.762.895,15
Stroški prodaje	97.605.947,54	57.656.631,16	39.949.316,38	84.044.953,44	48.673.547,18	35.371.406,26
Drugi odhodki in prihodki	18.113.541,34	11.230.395,63	6.883.145,71	16.381.137,64	9.828.682,58	6.552.455,06
	+ 2.273.246,55	+ 1.409.412,86	+ 863.833,68	+ 1.844.989,62	+ 1.106.993,77	+ 737.995,84
	+ 150.000,00					
	20.536.787,89	12.639.808,49	7.746.979,39	18.226.127,26	10.935.676,35	7.290.450,90
Dobiček/izguba	7.743.821,49	8.085.106,03	-341.284,54	6.402.153,70	5.563.119,87	839.033,83
	5.320.574,94	6.675.693,17	- 1.205.118,22	4.557.164,08	4.456.126,10	101.037,99
Dobiček/izguba v % prometa (prodaja)	6,27	10,50	-0,73	5,99	8,68	1,96
	4,31	8,67	- 2,59	4,27	6,96	0,24

Presoja Sodišča prve stopnje

- 81 Preveriti je treba, prvič, ali so bile kršene procesne pravice tožeče stranke v zvezi z dejstvi, na katera sta instituciji Skupnosti oprli svojo ugotovitev o prodaji z izgubo, drugič, ali sta instituciji Skupnosti storili očitno napako pri presoji, ko sta menili, da je prodaja z izgubo element, na podlagi katerega je mogoče sklepati, da tožeča stranka ni delovala v tržnem gospodarstvu, in tretjič, ali sta instituciji Skupnosti storili očitno napako pri presoji, ko sta na podlagi teh elementov ugotovili obstoj prodaje z izgubo.
- 82 Prvič, glede očitka tožeče stranke v zvezi s kršitvijo njenih procesnih pravic zadostuje napotilo na zgoraj navedeno točko 40.
- 83 Drugič, opozoriti je treba, da trditev tožeče stranke, v skladu s katero nekateri subjekti, ki delujejo v pogojih tržnega gospodarstva, tudi včasih prodajajo z izgubo, ne vpliva na dejstvo, da se lahko taka praksa šteje za enega od dejavnikov, na podlagi katerega je mogoče – zlasti ob prisotnosti drugih dejavnikov, kot so enotne cene in omejitve prodaje – sklepati, da gospodarski subjekt ni dokazal, da izpolnjuje prvi pogoj iz člena 2(7)(c) osnovne uredbe.
- 84 Tretjič, opozoriti je treba, da je Svet utemeljil zavrnitev statusa v tržnem gospodarstvu delujočega podjetja z obrazložitvijo, da „so dokazi kazali na to, da so bile cene [tožeče stranke na kitajskem notranjem trgu] že več let pod pragom dobička“. Poudariti je treba tudi, da mora tožeča stranka dokazati, da je delovala v pogojih tržnega gospodarstva. Vendar je tožeča stranka, potem ko jo je Komisija z dopisom z dne 17. decembra 1999 obvestila o svoji ugotovitvi, da je tožeča stranka imela sistematično izgubo na kitajskem notranjem trgu, namesto da bi predložila dokaze o nasprotnem, v dopisih z dne 27. decembra 1999 in 11. januarja 2000 le

trdila, da Komisija ne more sklepati v tem smislu, ne da bi razpolagala s podatki, ki jih je bilo treba dati samo v odgovoru na del C vprašalnika, ki se je nanašal predvsem na donosnost podjetja. Če je tožeča stranka menila, da sklepi Komisije niso pravilni, ji ni nič preprečevalo, da ne bi Komisiji predložila ustreznih dokumentov, s katerimi bi po potrebi dokazala obstoj dobička na kitajskem notranjem trgu v zadevnih letih. Vendar tožeča stranka ni predložila takih dokazov.

85 Glede dokazov, na katere sta instituciji Skupnosti oprli svojo presojo, je treba najprej sklepati, da dejstvo, da je tožeča stranka prodajala tudi druge izdelke in ne samo elektronskih trgovskih tehtnic, v tem primeru ne pomeni, da je Komisija storila očitno napako pri presoji, s tem ko je uporabila podatke iz izkaza poslovnega izida tožeče stranke, da bi ocenila njeno izgubo in dobiček samo v zvezi z zadevnim izdelkom. Iz dokumentov, ki jih je med preiskavo predložila tožeča stranka, je bilo namreč mogoče ugotoviti znesek prodaje elektronskih trgovskih tehtnic v realni denarni vrednosti. V zvezi s tem je treba opozoriti, da se pri meritvi prodaje v realni denarni vrednosti in ne v enotah ugotovi, da predstavlja prodaja elektronskih trgovskih tehtnic približno tri četrtine prodaje tožeče stranke na kitajskem notranjem trgu. Glede na izkaz poslovnega izida za leto 1998 je namreč promet tožeče stranke na kitajskem notranjem trgu znašal skoraj 46,5 milijona CNY (oziroma skupni promet minus promet od izvoza), medtem ko je glede na tabelo, v kateri so navedeni mesečno povprečje prodajne cene in mesečne količine elektronskih trgovskih tehtnic, prodanih na kitajskem notranjem trgu v obdobju preiskave, in ki jo je predložila tožeča stranka, Svet pa je ni izpodbijal, znesek prodaje elektronskih trgovskih tehtnic znašal 34,1 milijona CNY.

86 Nato se je treba opredeliti o veljavnosti izračuna, ki ga je opravila tožeča stranka in v skladu s katerim je imela s prodajo na kitajskem notranjem trgu 1,96-odstotni dobiček v poslovnem letu 1997 in 0,73-odstotno izgubo v poslovnem letu 1998. Svet glede tega upravičeno opozarja, da je tožeča stranka prihodkom iz prodaje v obdobju 1997–1998 dodala subvencije v znesku, višjem od 4 milijonov CNY.

- 87 Zaradi te okoliščine je mogoče dvomiti o vrednosti izračuna, ki ga je opravila tožeča stranka. Čeprav je res, da v tržnem gospodarstvu obstajajo tudi subvencije, gre namreč vedno za dejavnik, ki je tuj trgu, in vmešavanje države, ki lahko usmeri ravnanje podjetij v drugačno smer, kot bi jo narekemale tržne sile. Poudariti je treba, da postaja znesek zadevnih subvencij, čeprav je nizek v primerjavi s skupnim prometom tožeče stranke v teh dveh letih, pomemben, če se ga primerja z zelo majhnim in občasnim dobičkom, ustvarjenim na kitajskem notranjem trgu.
- 88 Če se subvencije, ki jih je prejela tožeča stranka, odšteje od dobička, ki ga je imela, kot je storil Svet (glej zgoraj navedeno točko 80), se namreč ugotovi, da je imela tožeča stranka na kitajskem notranjem trgu v letu 1998 2,59-odstotno izgubo, medtem ko je bil njen položaj v letu 1997 skoraj uravnotežen z 0,24-odstotnim dobičkom, kar se nam zdi verjetno. Takšen izračun prav tako razkriva, da je lahko izguba tožeče stranke na kitajskem notranjem trgu v dveh zadevnih letih preseгла 1,1 milijona CNY, medtem kot je njen dobiček od izvoza znašal več kot 11,1 milijona CNY.
- 89 V teh okoliščinah je seveda treba ugotoviti, da besede v uvodnih izjavah izpodbijane uredbe presegajo to, kar izhaja iz elementov, na katere sta se oprli instituciji Skupnosti. To ne spremeni dejstva, da sta instituciji Skupnosti na podlagi teh elementov lahko sklepali, ne da bi se očitno motili, da skupna prodaja tožeče stranke na Kitajskem v obdobju, za katero so bili razpoložljivi podatki, ni bila donosna.
- 90 To je indic, ki lahko skupaj z drugimi zadevnimi informacijami utemelji ugotovitev, da tožeča stranka ni dokazala, da je delovala v pogojih tržnega gospodarstva.

- 91 Zaradi takega indica mora tožeča stranka med upravnim postopkom predložiti dokaze, ki bi lahko ovrgli ugotovitev institucij Skupnosti glede tega, ali pa podati konkretne informacije, s katerimi bi lahko dokazala, da je bila prodaja na Kitajskem kljub splošni nedonosnosti v skladu z ravnanjem podjetja, ki deluje v tržnih pogojih.
- 92 Tožeča stranka v zvezi s tem samo zatrjuje, da je večino dobička na kitajskem notranjem trgu ustvarila s prodajo elektronskih trgovskih tehtnic modelov SM-80 in SM-90. Na podlagi dejstva, da je tožeča stranka imela dobiček od prodaje zadevnih modelov, medtem ko je bilo ugotovljeno, da je imela na kitajskem notranjem trgu izgubo pri vseh drugih elektronskih trgovskih tehtnicah, je mogoče logično sklepati, da je imela večjo izgubo pri drugih modelih, zlasti najbolj prodajanih modelih, kot je model DS-685B iz spodnjega segmenta, kar nasprotuje izračunu tožeče stranke, zlasti v zvezi z letom 1998. Ti modeli iz spodnjega segmenta so tisti, ki jih je tožeča stranka izvažala v Evropsko skupnost.
- 93 V teh okoliščinah je treba sklepati, da tožeča stranka ni dokazala, da sta instituciji Skupnosti storili očitno napako pri presoji, ko sta ugotovili, da je ta svoje izdelke na Kitajskem prodajala z izgubo.

c) Razmerje med prodajo na kitajskem notranjem trgu in izvozom

Trditve strank

- 94 Tožeča stranka zavrača trditev v izpodbijani uredbi, da ni mogla v celoti sama odločati o razmerju med prodajo na kitajskem notranjem trgu in izvozno prodajo.

- 95 Tožeča stranka izpodbija trditve, da ji je bil delež izvoza naložen v skladu z njenim statutom in s členom 15 podrobnih določb o izvajanju kitajskega zakona o gospodarskih družbah, katerih kapital je v celoti v lasti tujih vlagateljev (v nadaljevanju: podrobne določbe), s pogodbo, ki jo je sklenila z lokalnim organom za naložbe. Trdi, da neobstoj takšnega deleža dokazuje potrdilo Gospodarske komisije za tuje zadeve v Jinshanu (Kitajska) z dne 22. decembra 1999, ki ga je predložila sodišču (v nadaljevanju: jinshansko potrdilo), in dejstvo, da je večinoma prodajala na kitajskem notranjem trgu. Tožeča stranka trdi, da jinshansko potrdilo izrecno potrjuje, da kitajski organi niso določili nobenega deleža izvozne prodaje. Po mnenju tožeče stranke je edino ta dokaz primeren za ugotovitev, da ji kitajski organi niso naložili nobenega deleža.
- 96 Tožeča stranka izpodbija trditve Sveta o politiki, ki jo je kitajska vlada izvajala na tem področju. Po mnenju tožeče stranke ni mogoče resno oporekati temu, da so obstajala kitajska državna podjetja za proizvodnjo elektronskih trgovskih tehtnic, ki so začela v osemdesetih letih navedene tehtnice prodajati na kitajskem notranjem trgu.
- 97 Svet trdi, da sta instituciji Skupnosti med letom 1996 in obdobjem preiskave ugotovili obstoj rednega razmerja med izvozno prodajo družbe Shanghai Teraoka in prodajo te družbe na kitajskem notranjem trgu ter da tožeča stranka ni pojasnila, zakaj je kljub izgubi na kitajskem notranjem trgu ohranila takšen odstotni delež, če ji ni bil naložen noben delež izvozne prodaje.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 98 Jinshansko potrdilo se glasi:

„Gospodarska komisija za tuje zadeve v Jinshanu je organ, ki potrjuje ustanovitev podjetja Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd na Kitajskem, ki je v celoti v lasti

podjetja Teraoka Seiko Co. Ltd, Japonska. Ob upoštevanju, da so pogajanja med predsednikom upravnega odbora Kazuharujem Teraoko in nami odlično potekala že od samega začetka, nismo določili deleža izvozne prodaje za to družbo. Poleg tega ni bilo treba podpisati pogodbe, ker je Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd družba, katere kapital je v celoti v lasti tujih vlagateljev.“

- 99 Da bi se ugotovilo, ali ta dokument dokazuje, da se je tožeča stranka glede na tržne pogoje sama odločila o deležu izdelkov, ki jih bo prodala na kitajskem notranjem trgu in na tujih trgih, je treba najprej opozoriti na vsebino kitajske zakonodaje, ki ureja ustanovitev podjetja, kakršno je podjetje tožeče stranke.

- 100 Člen 15 podrobnih določb navaja, da mora zahtevek za ustanovitev podjetja, katerega kapital je v celoti v lasti tujih vlagateljev, vsebovati zlasti razmerje med prodajo na kitajskem notranjem trgu in prodajo na mednarodnem trgu. Člen 45 teh določb določa, da „kadar prodaja izdelke na kitajskem [notranjem] trgu, mora podjetje, katerega kapital je v celoti v lasti tujih vlagateljev, upoštevati odobreni delež prodaje“, in „kadar podjetje, katerega kapital je v celoti v lasti tujih vlagateljev, načrtuje, da bo na kitajskem [notranjem] trgu prodajalo več izdelkov, kot je predvideno z odobrenim deležem prodaje, se zahteva odobritev organa, ki preučuje in izdaja odobritve“.

- 101 V zvezi s „pogodbo“, sklenjeno na podlagi člena 15 podrobnih določb, je treba pripomniti, da gre v resnici za „zahtevo za ustanovitev podjetja, katerega kapital je v celoti v lasti tujih vlagateljev“, v kateri mora biti navedeno predvsem razmerje med prodajo izdelkov na kitajskem notranjem trgu in izvozom. Kljub zahtevi Komisije, da

se ji predloži ta dokument, je treba vendarle ugotoviti, da takšnega dokumenta ni med informacijami, ki jih je tožeča stranka med preiskavo poslala Komisiji.

- 102 Nasprotno, tožeča stranka je v odgovoru na pisno vprašanje Sodišču prve stopnje poslala dokumente v zvezi s postopkom za njeno ustanovitev. Iz treh od teh dokumentov, in sicer študije izvedljivosti projekta izdelave in delovanja visoko preciznih senzorjev ter njihovih aplikacij z eno samo naložbo, ki jo je tožeča stranka predložila 8. avgusta 1992, uradnega odgovora na projekt, ki ga je okrožje Jinshan sprejelo 3. septembra 1992, in zahtevka za odobritev projekta ustanovitve podjetja, katerega celotni kapital je v lasti tujih vlagateljev in ki je bilo registrirano pri Komisiji za zunanjo trgovino in gospodarsko sodelovanje okrožja Jinshan 4. septembra 1992, izhaja, da bi se moralo 50 % teh izdelkov prodati na tujih trgih. Drugi dokumenti, zlasti vloga novoustanovljenega ali razširjenega podjetja, vložena pri Komisiji za razvoj in načrtovanje okrožja Jinshan 31. avgusta 1992, poročilo o študiji izvedljivosti in o statutu podjetja, katerega kapital je v celoti v lasti tujih vlagateljev, ki ga je pripravila Komisija za zunanjo trgovino in gospodarsko sodelovanje okrožja Jinshan 17. septembra 1992, ter uradni odgovor v zvezi s študijo izvedljivosti in statutom podjetja, katerega kapital je v celoti v lasti tujih vlagateljev, ki ga je okrožje Jinshan sprejelo 17. septembra 1992, kažejo samo na to, da naj bi se izvozil „del“ proizvodnje. Ti dokumenti potrjujejo, da bi tožeča stranka morala navesti odstotek izvozne prodaje ob vložitvi zahtevka za ustanovitev družbe, katere kapital je v celoti v lasti tujih vlagateljev, in da so ta odstotek organi okrožja Jinshan odobrili v uradnem odgovoru z dne 3. septembra 1992 na zahtevke za ustanovitev tožeče stranke. Ti dokumenti kažejo, da se ob ustanovitvi tožeče stranke ni načrtovalo, da bo v celoti sama odločala o porazdelitvi prodaje. Torej nasprotujejo vsebini jinshanskega potrdila. V teh okoliščinah to potrdilo ni dovolj, da bi dokazali, da je tožeča stranka sama, ne da bi nanjo v zvezi s tem vplivali kitajski organi, odločala o obsegu prodaje izdelkov na kitajskem notranjem trgu in obsegu izvoza.

- 103 Torej je treba preveriti, ali je tožeča stranka sicer med upravnim postopkom predložila informacije, na podlagi katerih je bilo mogoče ugotoviti, da ji ni bilo naloženo nobeno razmerje med prodajo na kitajskem notranjem trgu in izvezno prodajo ter da je svoje ekonomske odločitve sprejela glede na tržne signale, ki odražajo ponudbo in povpraševanje.
- 104 V zvezi s tem je treba ponatisniti tabelo, ki jo je sestavila tožeča stranka in katere vsebine Svet ni izpodbijal, vsebuje pa podatke, ki jih je tožeča stranka Komisiji poslala v odgovoru na vprašalnik o statusu podjetja, ki deluje v tržnem gospodarstvu.

	1995	1996	1997	1998	OP*
Prodaja na Kitajskem	9.020	26.122	23.241	26.183	25.695
Prodaja v ES	2.070	9.045	4.407	7.597	5.552
Skupna prodaja v svetu	12.452	43.859	40.882	44.740	42.687
Odstotek prodaje na Kitajskem glede na skupno prodajo	72,44	59,56	56,85	58,52	60,19

* Obdobje preiskave.

- 105 Zgornja tabela kaže, da je prodaja na kitajskem notranjem trgu med letom 1996 in koncem obdobja preiskave znašala približno od 57 do 60 % celotne prodaje, kar kaže na majhne spremembe. Glede na ta stabilen odstotek je treba sklepati, da je obstajalo določeno razmerje med prodajo tožeče stranke na kitajskem notranjem trgu in njeno izvezno prodajo ter da se to razmerje skoraj ni spreminjalo. V zvezi z dejstvom, da je delež prodaje na kitajskem notranjem trgu leta 1995 znašal približno 72 %, je treba

opomniti, da je tožeča stranka med preverjanjem na kraju samem navedla, da je elektronske trgovske tehtnice začela proizvajati šele leta 1995 in da je polno proizvodno zmogljivost dosegla šele leta 1996. Zato razmerja, ugotovljenega leta 1995, ki se razlikuje od razmerja v drugih letih, ni mogoče šteti kot reprezentativnega zaradi posebnih okoliščin tega leta, ker je skupna prodaja v letu 1995 znašala samo približno tretjino skupne prodaje, zabeležene v drugih letih. Nič torej ne nasprotuje temu, da se upoštevajo samo poznejša leta in da se zato ugotovi obstoj nespremenljivega razmerja.

106 Dejstvo, da navedeno razmerje ni znašalo 50 %, kot je bilo določeno v določbah in dogovorih o ustanovitvi tožeče stranke, temveč približno 60 %, ne dokazuje, da je bila ta porazdelitev prodaje rezultat samostojnih odločitev, ki jih je tožeča stranka sprejela glede na tržne signale in brez kakršnega koli vpliva kitajskih organov. Treba je namreč poudariti, da so podrobne določbe predvidevale možnost povečanja odstotnega deleža notranje prodaje podjetja, če bi ga odobril pristojni organ.

107 Poleg tega je treba opozoriti, da se v teh okoliščinah, za katere so značilne prodaja z izgubo ali v vsakem primeru manj donosna prodaja tožeče stranke na kitajskem notranjem trgu ter tudi subvencije, ki so ji bile odobrene, ugotovitev, da to nespremenljivo razmerje ni rezultat tržnih sil, zdi najbolj verjetna in glede tega bi morala tožeča stranka dokazati nasprotno.

108 Tožeča stranka je na obravnavi v odgovor na vprašanje Sodišča prve stopnje o tem, da je družba Shanghai Teraoka redno prodajala 60 % svojih izdelkov na kitajskem notranjem trgu, čeprav je pri tem imela izgubo, pojasnila, da ima sestersko družbo v Združenem kraljestvu, ki proizvaja velik del izdelkov za evropski trg, in da ji zato na ta trg ni bilo treba izvažati iz Kitajske. Vendar ta trditev ne zadostuje za pojasnitev,

zakaj je na kitajskem notranjem trgu prodajala z izgubo. Kot trdi Svet, naj bi namreč v pogojih tržnega gospodarstva tožeča stranka poskušala ali zvišati cene na kitajskem notranjem trgu ali nehati prodajati na navedenem trgu, da bi se osredotočila samo na izvozne dejavnosti.

- 109 V teh okoliščinah je treba sklepati, da tožeča stranka ni predložila dovolj dokazov, s katerimi bi dokazala, da se je sama odločala, ali in v kolikšnem obsegu bo prodajala na kitajskem notranjem trgu.

d) Sklep o prvem pogoju iz člena 2(7)(c) osnovne uredbe

- 110 Prvič, opozoriti je treba, da tožeča stranka, kot izhaja iz zgoraj navedenih točk od 59 do 73, med preiskavo ni predložila zadostnih dokazov, s katerimi bi dokazala, da je različnim kupcem zaračunavala različne cene in da je gospodarske odločitve sprejela glede na tržne signale, ki so izražali ponudbo in povpraševanje.
- 111 Drugič, ugotoviti je treba, da tožeči stranki, kot izhaja iz zgoraj navedenih točk od 81 do 93, ni uspelo dokazati, da svojih izdelkov na Kitajskem ni prodajala z izgubo ali da so obstajali popolnoma komercialni razlogi za njeno ravnanje.
- 112 Tretjič, opozoriti je treba, da tožeči stranki, kot izhaja iz zgoraj navedenih točk od 98 do 109, ni uspelo dokazati, da je ohranjala ugotovljeno razmerje med prodajo na kitajskem notranjem trgu in izvozno prodajo iz popolnoma komercialnih razlogov

ter da ji to razmerje ni bilo naloženo z določbami zadevnih kitajskih zakonov. Predvsem ji ni uspelo predložiti niti najmanjšega verjetnega dokaza, ki bi pojasnil, zakaj je ohranjala to razmerje kljub izgubi na kitajskem notranjem trgu, medtem ko je imela pri izvozni prodaji dobiček.

- 113 Iz zgoraj navedenih ugotovitev izhaja, da instituciji Skupnosti nista storili očitne napake pri presoji dejstev, s tem ko sta na podlagi informacij, ki jih je med preiskavo predložila tožeča stranka, sklepali, da ta ni dokazala, da izpolnjuje prvi pogoj iz člena 2(7)(c) osnovne uredbe in da je zato delovala v pogojih tržnega gospodarstva.
- 114 Zato je treba prvi tožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

B — Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 3(2), (3), (5) in (8) osnovne uredbe ter očitna napaka pri presoji pri določitvi škode

1. Uvodne ugotovitve

- 115 Tožeča stranka trdi, da sta instituciji Skupnosti kršili člen 3(2), (3), (5) in (8) osnovne uredbe, s tem ko sta sklepali, da je bila industriji Skupnosti povzročena velika škoda. Ta tožbeni razlog se lahko razdeli na šest delov. V prvem delu gre za kršitev člena 3(5) osnovne uredbe, v drugem za upoštevanje nedampinškega uvoza pri določitvi škode, v tretjem za ugotovitev, da je bila industriji Skupnosti povzročena velika škoda, v četrtem za očitno napako, ki sta jo instituciji Skupnosti storili pri ocenitvi

velikosti dejanske stopnje dampinga, v petem za kršitev člena 3(2) in (3) osnovne uredbe zaradi upoštevanja števil, ki jih je pripravil Statistični urad Evropskih skupnosti (Eurostat), in v šestem za kršitev člena 3(2) in (8) osnovne uredbe zaradi ocene učinka dampinškega uvoza glede na proizvodnjo Skupnosti samo dela podobnih izdelkov.

- 116 Pred preučitvijo teh različnih delov drugega tožbenega razloga je treba preučiti zatrjevano kršitev člena 48 Poslovnika Sodišča prve stopnje, ki jo tožeča stranka navaja v repliki.
- 117 Tožeča stranka trdi, da je Svet kršil Poslovnik, ker je v odgovoru na tožbo predstavil nova dejstva ali ocene, ki jih med upravnim postopkom ni nikoli sporočil tožeči stranki. Tako naj bi šlo predvsem za izjavo v odgovoru na tožbo, v skladu s katero je „gibanje porazdelitve prodaje posledica zlasti nedavnega povečanja prodaje elektronskih trgovskih tehtnic iz višjega segmenta“. Treba je ugotoviti, da sklicevanje na člen 48 Poslovnika ni upošteveno, saj tožeča stranka v tem primeru Svetu v bistvu očita, da je dopolnil obrazložitev izpodbijane uredbe na stopnji odgovora na tožbo. V tem primeru je treba opozoriti, da očitek tožeče stranke ne temelji na pravilni predpostavki. Kot izhaja iz dokumenta o dokončnem razkritju z dne 21. septembra 2000, je Komisija namreč tožeči stranki razkrila gibanje obsega prodaje za vsak segment posebej. Zato je treba ta očitek zavrnil.
- 118 Glede temelja drugega tožbenega razloga je treba najprej opozoriti, kot je opozorilo Sodišče prve stopnje v zgoraj navedeni točki 48, da imajo institucije pri ocenjevanju zapletenih gospodarskih vprašanj široko diskrecijsko pravico.

- 119 Tožeča stranka mora predložiti dokaze, na podlagi katerih lahko Sodišče ugotovi, ali je Svet storil očitno napako pri presoji, ko je ocenjeval škodo (sodbe Sodišča prve stopnje z dne 17. decembra 1997 v zadevi EFMA proti Svetu, T-121/95, Recueil, str. II-2391, točka 106; z dne 28. oktobra 1999 v zadevi EFMA proti Svetu, T-210/95, Recueil, str. II-3291, točka 58, in z dne 19. septembra 2001 v zadevi Mukand in drugi proti Svetu, T-58/99, Recueil, str. II-2521, točka 41).
- 120 Začeti je treba s preizkusom šestega dela.

2. Šesti del: kršitev člena 3(2) in (8) osnovne uredbe v zvezi z oceno učinka dampinškega uvoza glede na proizvodnjo Skupnosti dela podobnih izdelkov

a) Trditve strank

- 121 Tožeča stranka trdi, da je Svet kršil člen 3(2) v povezavi s členom 3(8) osnovne uredbe, s tem ko je učinek uvoza ocenil glede na samo del podobnih izdelkov. Po mnenju tožeče stranke jasna formulacija navedenega odstavka 8 ne omogoča, da se uvoz oceni glede na proizvodnjo dela podobnih izdelkov, v tem primeru elektronskih trgovskih tehtnic iz spodnjega segmenta. Poleg tega tožeča stranka ugotavlja, da je Svet zavrnil zahtevke za določitev škode, ki so temeljili na presoji samo enega dela podobnih izdelkov. V zvezi s tem se sklicuje na Uredbo Sveta (ES) št. 3482/92 z dne 30. decembra 1992 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve za uvoz v Skupnost velikih aluminijastih elektrolitskih kondenzatorjev z Japonske in dokončnem pobiranju začasne protidampinške dajatve (UL L 353, str. 1), zlasti na uvodno izjavo 12.

- 122 Svet naj bi nasprotoval sam sebi, ko je potrdil zamenljivost treh segmentov zadevnega izdelka, vendar nazadnje ekonomske kazalce v zvezi s srednjim in z višjim segmentom izključil iz analize določitve škode.
- 123 Po mnenju tožeče stranke povečanje prodaje izdelkov iz višjega segmenta med obdobjem preiskave ni bilo nova okoliščina za instituciji Skupnosti, in kot ugotavlja, instituciji Skupnosti v nedavno zaključenih preiskavah nista opravili ločenih ocen za različne segmente podobnega izdelka. V zvezi s tem je trditev oprla na uvodne izjave od 37 do 48 Uredbe Sveta (ES) št. 468/2001 z dne 6. marca 2001 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve pri uvozu določenih elektronskih tehtnic s poreklom iz Japonske (UL L 67, str. 24) in uvodne izjave od 47 do 58 Uredbe Sveta (ES) št. 469/2001 z dne 6. marca 2001 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve pri uvozu določenih elektronskih tehtnic s poreklom iz Singapurja (UL L 67, str. 37).
- 124 Tožeča stranka glede metode „povprečnega izračuna“ meni, da člen 3(8) osnovne uredbe institucijam Skupnosti nalaga obveznost, da ocenijo učinek dampinškega uvoza glede na proizvodnjo Skupnosti podobnega izdelka, v tem primeru elektronskih trgovskih tehtnic, in poudarja cilj te določbe. Zahteva, da se za oceno gibanja različnih kazalcev škode, naštetih v členu 3(5) osnovne uredbe, in preiskavo učinka uvoza, opravljeno ob upoštevanju samo dela zadevnih izdelkov, ugotovi, da sta v nasprotju s členom 3(8) osnovne uredbe.
- 125 Svet se sklicuje na skladnost metode analize po segmentih s členom 3(8) osnovne uredbe. Navaja, da je izbiro te metode narekovalo precejšnje povečanje obsega uvoza elektronskih trgovskih tehtnic iz višjega segmenta. Ta okoliščina naj bi pojasnila razliko v pristopu institucij Skupnosti pri preiskavi, ki je privedla do sprejetja izpodbijane uredbe, in pri preiskavah, na katere se sklicuje tožeča stranka.

b) Presoja Sodišča prve stopnje

- 126 Opomniti je treba, da iz uvodne izjave 10 izpodbijane uredbe izhaja, da je trg elektronskih trgovskih tehtnic običajno razdeljen v tri različne segmente, kot Sodišče prve stopnje opozarja v zgoraj navedeni točki 66: spodnji, srednji in višji segment.
- 127 Prvič, ugotoviti je treba, da iz člena 3(8) osnovne uredbe ne izhaja, da naj bi bila analiza po segmentih izključena in da je treba uporabiti metodo povprečnega izračuna. Kot je Svet upravičeno navedel, je treba opozoriti, da lahko instituciji Skupnosti pri določitvi škode na podlagi člena 3 osnovne uredbe opravita analizo po segmentih, da bi ocenili različne kazalce škode, zlasti če se izkaže, da so rezultati, dobljeni z drugačno metodo, izkrivljeni iz enega ali drugega razloga, če se je upošteval zadevni izdelek kot celota.
- 128 V skladu z uvodno izjavo 11 izpodbijane uredbe je zadevni izdelek sestavljen iz vseh treh segmentov. Uvodna izjava 12 izpodbijane uredbe natančno navaja, da so elektronske trgovske tehtnice, proizvedene v Skupnosti, v vseh pogledih podobne tehtnicam, ki so bile proizvedene na Kitajskem, v Republiki Koreji in na Tajvanu ter izvožene iz teh držav v Skupnost, in da so tako ti izdelki podobni izdelki.
- 129 Poleg tega, ker spodnji segment zadevnega izdelka predstavlja 97 % uvoza iz zadevnih držav v obdobju preiskave (glej uvodno izjavo 63 izpodbijane uredbe), je logično, celo nujno, za pravilni rezultat preiskave, da ta analiza vsebuje ločeno oceno spodnjega segmenta navedenega izdelka. Posledično ne obstaja nobeno protislovje med opredelitvijo zadevnega izdelka in oceno škode.

- 130 Drugič, v zvezi z očitkom tožeče stranke, da je Svet, ker je za spodnji segment ločeno ocenjeval upoštevne dejavnike, kot so prodajna cena, tržni delež itd., svojo oceno oprl izključno na del podobnega izdelka, je treba opozoriti, kot izhaja iz uvodnih izjav izpodbijane uredbe o škodi, da je Svet vedno upošteval vse elektronske trgovske tehtnice in ne samo elektronskih trgovskih tehtnic iz spodnjega segmenta (glej uvodno izjavo 81 izpodbijane uredbe). Ker splošna preiskava temelji na dojemaju podobnega izdelka, ki obsega tri segmente elektronskih trgovskih tehtnic in ne samo spodnjega segmenta, je treba sklepati, da Svet ni kršil člena 3(8) osnovne uredbe.
- 131 Zato je treba zavrniti šesti del drugega tožbenega razloga.

3. Prvi del: kršitev člena 3(5) osnovne uredbe

a) Trditve strank

- 132 Tožeča stranka očita Svetu, da za potrebe določitve škode ni analiziral vseh upoštevnihi dejavnikov, zlasti ne dejstva, da si industrija Skupnosti ni v celoti opomogla od učinkov dampainga ali subvencioniranja v preteklosti, in velikosti dejanske stopnje dampainga. Po mnenju tožeče stranke mora Svet v skladu s členom 3(5) osnovne uredbe pri določitvi škode upoštevati vse upoštevne gospodarske dejavnike in kazalce, naštete v navedenem členu. Tožeča stranka v zvezi s tem napotuje na odločbe Organa za reševanje sporov Svetovne trgovinske organizacije (STO) in se sklicuje predvsem na poročilo posebne skupine STO o protidampinskih dajatvah pri uvozu bombažnega posteljnega perila s poreklom iz Indije (v nadaljevanju: poročilo o posteljnem perilu).

133 Tožeča stranka ugotavlja, da so besedilo in smisel člena 3(5) osnovne uredbe na eni strani ter besedilo in smisel člena 3.4 Sporazuma o izvajanju člena VI Splošnega sporazuma o carinah in trgovini iz leta 1994 (UL L 336, str. 103, v nadaljevanju: Protidampinški sporazum iz leta 1994) v Prilogi 1A k Sporazumu o ustanovitvi STO (v nadaljevanju: Sporazum STO), odobrenemu s Sklepom Sveta 94/800/ES z dne 22. decembra 1994 o sklenitvi sporazumov, doseženih v Urugvajskem krogu večstranskih pogajanj (1986–1994), v imenu Evropske skupnosti, v zvezi z zadevami, ki so v njeni pristojnosti (UL L 336, str. 1), na drugi strani skoraj enaki in da člen 3(5) osnovne uredbe institucijam Skupnosti nalaga, da ocenijo vsakega od šestnajstih gospodarskih dejavnikov. Zatrjuje, da je to stališče v skladu z ugotovitvami poročila o posteljnem perilu. Poleg tega tožeča stranka meni, da je treba po potrebi poudariti neupoštevnost nekega dejavnika, tako da se jasno obrazložijo razlogi, na katerih temelji ta ugotovitev. Poudarja, da sodišča Skupnosti, ker v navedeni obrazložitvi ni informacij o tem, ali sta instituciji Skupnosti izpolnili zahteve, ki so jima bile jasno naložene, ne morejo opravljati naloge sodnega nadzora.

134 Tožeča stranka poudarja, da uvodna izjava 77 izpodbijane uredbe ne omenja analize vseh dejavnikov, določenih z osnovno uredbo, ki jo je opravil Svet. Poleg tega tožeča stranka trdi, da instituciji Skupnosti nista ocenili „dejstva, da si industrija še ni v celoti opomogla od učinkov dampinga ali subvencioniranja v preteklosti“ niti od „velikosti dejanske stopnje dampinga“. Tožeča stranka v zvezi s prvo točko poudarja, da uvodna izjava 59 izpodbijane uredbe, na katero se sklicuje Svet v obrambi, zadeva člen 4(1) osnovne uredbe in ne more ugotoviti, ali sta instituciji Skupnosti izpolnili obveznost iz člena 3(5) osnovne uredbe. Poleg tega naj bi ocena vpliva uvoza, ki je navedena v uvodnih izjavah 88 in 94 izpodbijane uredbe ter se nanaša samo na del zadevnega izdelka, kršila člen 3(8) osnovne uredbe. Zato ti elementi po mnenju tožeče stranke ne morejo biti dokaz. Tožeča stranka v zvezi z drugo točko meni, da za zadevne navedbe, čeprav člen 3(8) osnovne uredbe ni bil kršen, ni mogoče šteti, da vsebujejo oceno gospodarskih dejavnikov, na katere se nanašajo, ker le omenjanje

protidampinških ukrepov ne pomeni, da sta instituciji Skupnosti opravili zadevno analizo in predvsem ocenili dejstvo, da si industrija še ni opomogla od učinkov dampainga v preteklosti. Glede velikosti dejanske stopnje dampainga pa tožeča stranka sklepa, da izjave v uvodni izjavi 90 izpodbijane uredbe ni mogoče šteti za oceno, ker se nanaša na obseg in cene zadevnega uvoza, ki so različni dejavniki, ki jih morata instituciji Skupnosti tudi preveriti.

- 135 Svet najprej trdi, da se poročilo o posteljnem perilu, na katero se sklicuje tožeča stranka, neposredno ne uporablja v pravnem redu Skupnosti. Poleg tega zatrjuje, da tožena stranka ne razlaga pravilno tega poročila, ki je popolnoma v skladu z metodo, ki sta jo instituciji Skupnosti uporabili za določitev škode. Po mnenju Sveta naj bi ta očitok zadeval pomanjkanje obrazložitve v smislu člena 253 ES. Ob sklicevanju na sodbo Sodišča prve stopnje z dne 15. decembra 1999 v zadevi Petrotub in Republica proti Svetu (T-33/98 in T-34/98, Recueil, str. II-3837; po pritožbi razveljavljena s sodbo Sodišča z dne 9. januarja 2003 v zadevi Petrotub in Republica proti Svetu, C-76/00 P, Recueil, str. I-79) trdi, da je edina obveznost institucij Skupnosti, da v uredbi o uvedbi dokončnih protidampinških dajatev analizirata dejavnike, za katere je bilo ugotovljeno, da so pomembni.
- 136 Svet poleg tega trdi, da sta instituciji Skupnosti ravnali v skladu s členom 3(5) osnovne uredbe. Ugotavlja, da trditev tožeče stranke, v skladu s katero izpodbijana uredba ne vsebuje analize vseh dejavnikov, ni pravilna in zato ni upoštevna.

b) Presoja Sodišča prve stopnje

- 137 Najprej je treba opozoriti, da tožeča stranka v utemeljitvi le očita institucijama Skupnosti, da nista uporabili člena 3(5) osnovne uredbe z vidika člena 3.4

Protidampinškega sporazuma iz leta 1994 in zato nista spoštovali načela skladne razlage, ki ga je Sodišče določilo v sodni praksi.

138 V zvezi s tem je treba opozoriti, da se morajo akti Skupnosti po možnosti razlagati z vidika mednarodnega prava, zlasti kadar je namen takih aktov izvajanje mednarodnega sporazuma, ki ga je sklenila Skupnost (glej predvsem sodbo Sodišča z dne 14. julija 1998 v zadevi Bettati, C-341/95, Recueil, str. I-4355, točka 20, in zgoraj v točki 135 navedeno sodbo Petrotub in Republica proti Svetu, točka 57), kot v primeru osnovne uredbe, sprejete zaradi izpolnitve mednarodnih obveznosti, ki izhajajo iz Protidampinškega sporazuma iz leta 1994 (zgoraj v točki 135 navedena sodba Petrotub in Republica proti Svetu, točka 56).

139 V tem primeru člen 3(5) osnovne uredbe vsebuje enake elemente kot člen 3.4 Protidampinškega sporazuma iz leta 1994. Določa, da preiskava učinka dampinškega uvoza na zadevno industrijo Skupnosti vsebuje oceno vseh gospodarskih dejavnikov in pokazateljev, ki vplivajo na stanje industrije. Vsebuje seznam različnih dejavnikov, ki se lahko upoštevajo, ter določa, da ta seznam ni izčrpen in da eden od teh dejavnikov ali več teh niso nujno odločilni za oceno. Vsebina te določbe je skoraj enaka vsebini člena 3.4 Protidampinškega sporazuma iz leta 1994 razen glede dejavnika, ki zadeva „dejstvo, da je kaka industrija morda še vedno v procesu okrevanja zaradi učinkov dampa ali subvencioniranja v preteklosti“, in ni naveden v členu 3.4 Protidampinškega sporazuma iz leta 1994.

140 Zato je treba ugotoviti, da je člen 3(5) osnovne uredbe skladen s Protidampinškim sporazumom iz leta 1994. Vendar po mnenju tožeče stranke instituciji Skupnosti nista spoštovali obveznosti ocene vseh upoštevni dejavnikov, ki izhaja iz razlage člena 3.4 Protidampinškega sporazuma iz leta 1994 v poročilu o posteljnem perilu, s

tem, ko nista upoštevali dveh dejavnikov, navedenih v členu 3(5) osnovne uredbe, in sicer dejstva, da si zadevna industrija Skupnosti še ni popolnoma opomogla od učinkov dampinga ali subvencioniranja v preteklosti, in velikosti dejanske stopnje dampinga.

141 Zato je treba ugotoviti, ali sta instituciji Skupnosti ocenili oba zadevna dejavnika ali ne.

142 Svet v uvodni izjavi 77 izpodbijane uredbe navaja:

„V skladu s členom 3(5) temeljne Uredbe je preiskava vplivov dampinškega uvoza na industrijo Skupnosti zajela oceno vseh gospodarskih dejavnikov in kazalcev, ki so imeli vpliv na položaj industrije. Določeni dejavniki pa v nadaljevanju niso podrobno obravnavani, ker je bilo zanje ugotovljeno, da za položaj industrije Skupnost med to preiskavo niso bili pomembni. Poleg tega nobeden od teh dejavnikov ne dopušča nujno gotovih sklepov o celotnem dogajanju.“

143 V zvezi z dejavnikom, ki se nanaša na to, da si industrija Skupnosti še ni popolnoma opomogla od učinkov dampinga ali subvencioniranja v preteklosti, je treba ugotoviti, da se v tem primeru del, z naslovom „D. Škoda“, izpodbijane uredbe izrecno sklicuje na veljavne protidampinške ukrepe. Najprej, Svet v uvodni izjavi 59 izpodbijane uredbe navaja:

„Struktura industrije Skupnosti se je v obdobju analize bistveno spremenila. Od [meseca] oktobra 1993 (to je od uvedbe dokončnih protidampinških ukrepov v zvezi

z uvozom elektronskih trgovskih tehnic s poreklom iz Singapurja in [Južne] Koreje) [je undustrija izvedla] program prestrukturiranja in konsolidacije [...]"

144 Nato se uvodni izjavi 88 izpodbijane uredbe ugotavlja, da so „[...] [i]zgube v spodnjem segmentu vodile do padca splošne donosnosti industrije Skupnosti in preprečile, da bi industrija Skupnosti v celoti izkoristila učinek eura in uvedbo protidampinških ukrepov v zvezi z uvozom, ki je po poreklu iz Japonske in Singapurja. [...]"

145 Nazadnje v uvodni izjavi 94 sklepa, da je „[...] slab gospodarski položaj v spodnjem segmentu [...] privedel do tega, da industrija Skupnosti v splošnem ni dosegla donosnosti, ki bi jo bilo zaradi učinka eura in veljavnih protidampinških ukrepov ter še posebej zaradi učinkov izvedenega prestrukturiranja utemeljeno pričakovati“.

146 Ugotoviti je treba, da ti odlomki jasno kažejo, da sta instituciji Skupnosti pri preiskavi vpliva dampinškega uvoza na zadevno industrijo Skupnosti upoštevali dejstvo, da si zadevna industrija še ni popolnoma opomogla od učinkov dampinga v preteklosti.

147 Glede trditve tožeče stranke, da izjave v uvodnih izjavah 88 in 94 niso veljavne in da ne morejo biti dokaz za to, da naj bi instituciji Skupnosti ocenili ta dejavnik, ker naj bi se ocena nanašala samo na del zadevnega izdelka, in tako kršili člen 3(8) osnovne uredbe, zadostuje ugotovitev, da ni upoštevana. Kot je ugotovljeno v zgoraj navedeni

točki 129, se je namreč spodnji segment, ker je uvoz elektronskih trgovskih tehtnic iz spodnjega segmenta znašal 97 % uvoza vseh trgovskih tehtnic, lahko pri določitvi škode ocenil ločeno.

- 148 Svet je dejavnik, ki zadeva „velikost dejanske stopnje dumpinga“, obravnaval v uvodni izjavi 90 izpodbijane uredbe, kjer ugotavlja, da se „vplivi višine dejanske stopnje dumpinga („of the magnitude of the actual margin of dumping“) na industrijo Skupnosti zaradi obsega in cen uvoza iz zadevnih držav ne morejo šteti za zanemarljive“.
- 149 Zato je treba opozoriti, da Svet ni opustil ocene dejavnika, ki zadeva velikost dejanske stopnje dumpinga. Čeprav Komisija tega ni omenila v dokumentu o dokončnem razkritju z dne 21. septembra 2000, pa se je na to sklicevala v dopisih z dne 4. in 23. oktobra 2000, v katerih je odgovorila na pripombe tožeče stranke z dne 29. septembra 2000.
- 150 V teh okoliščinah je treba zavrnila prvi del drugega tožbenega razloga.

4. Drugi del: upoštevanje nedampinškega uvoza pri analizi za določitev škode

a) Trditve strank

- 151 Tožeča stranka trdi, da sta instituciji Skupnosti očitno kršili člen 3(2), (3) in (5) osnovne uredbe, s tem da sta pri analizi škode upoštevali nedampinški uvoz, in sicer

uvoz s strani družbe CAS Corp., ene od korejskih družb – ki so bile predmet preiskave –, pri kateri ni bil ugotovljen damping.

152 Tožeča stranka razlaga sklicevanje na „dampinški uvoz“ v členu 3 osnovne uredbe, kot da izključuje upoštevanje uvoza s strani proizvajalcev izvoznikov, ki ne izvajajo dampinga. Zato kumulativna ocena tega uvoza, predvidena v členu 3(4) osnovne uredbe, ne bi mogla obsegati uvoza s strani proizvajalca izvoznika, pri katerem je bila ugotovljena stopnja dampinga nič ali *de minimis*. Zaradi upoštevanja uvoza s strani družbe CAS Corp. naj analiza, ki sta jo opravili instituciji Skupnosti, ne bi bila zakonita, celotna določitev škode pa naj ne bi bila veljavna. Tožeča stranka se v zvezi s tem sklicuje na Uredbo Sveta (ES) št. 1644/2001 z dne 7. avgusta 2001 o spremembi Uredbe (ES) št. 2398/97 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve pri uvozu bombažnega posteljnega perila s poreklom iz Egipta, Indije in Pakistana ter opustitvi njene uporabe za uvoz iz Indije (UL L 219, str. 1), ki jo je Svet sprejel po poročilu o posteljnem perilu.

153 Tožeča stranka ugotavlja, da Svet ni predložil nobene utemeljitve niti nobenega drugega prepričljivega elementa v podporo svoji izjavi, v skladu s katero dejstvo, da določen uvoz s strani korejskega proizvajalca ni bil dampinški, ni bilo pomembno glede na splošen vpliv korejskega uvoza na industrijo Skupnosti.

154 Svet izpodbija razlago člena 3(2), (3) in (5) osnovne uredbe s strani tožeče stranke. Trdi, da je kot „dampinški uvoz“ treba razumeti uvoz iz države, za katero je bila za

celotno državo ugotovljena stopnja dampinga, ki je višja od *de minimis*. Po njegovem mnenju ta pristop izraža dolgoletno prakso Skupnosti in ne nasprotuje formulaciji navedenega člena.

155 Svet trdi, da je sprejel zgoraj predstavljeni pristop, ker je, prvič, ločevanje med dampinškim in nedampinškim uvozom mogoče samo v določenih okoliščinah ter pri nekaterih pristopih, ki se ne uporabljajo pogosto. Drugič, Svet navaja, da je bil damping ugotovljen samo za obdobje preiskave, da pa se spremembe kazalcev škode ocenjujejo v daljšem obdobju. Instituciji Skupnosti ne bi mogli ugotoviti, ali je bil dampinški uvoz v obdobju preiskave dampinški tudi v preostalem obdobju analize in obratno. Svet poleg tega poudarja, da je pristop, ki ga je sprejel, lahko ugoden za izvoznike, medtem ko je pristop, ki ga zagovarja tožeča stranka, lahko škodljiv zanje. Nazadnje, Svet trdi, da je ravnal v okviru omejitev široke diskrecijske pravice, priznane v zgoraj v točki 46 navedeni sodbi Thai Bicycle proti Svetu. Svet ugotavlja, da je v nasprotju s trditvijo tožeče stranke zaključek v sodbi Sodišča z dne 7. maja 1987 v zadevi Nachi Fujikoshi proti Svetu (255/84, Recueil, str. 1861) splošen in da je Sodišče v njej potrdilo, da ni treba ločeno obravnavati dela škode, ki jo je utrpela industrija Skupnosti zaradi uvoza zadevnega izvoznika.

156 Svet podredno trdi, da naj, čeprav sta instituciji Skupnosti storili napako, ko sta ugotavljali obseg dampinškega uvoza, ker sta vključili uvoz s strani družbe CAS Corp., ta napaka ne bi imela konkretnega vpliva na določitev škode kot take. Nazadnje, Svet ugotavlja, da mora tožeča stranka jasno poznati stopnjo dampinga za družbo CAS Corp. zaradi vsebine dokumenta o dokončnem razkritju, ki ji je bil poslan, in opozarja, da tožeča stranka takrat ni ugovarjala. Poleg tega trdi, da bi instituciji Skupnosti, čeprav nista kumulativno ocenili uvoza iz Republike Koreje in Kitajske, prišli do enakih ugotovitev glede kitajskega uvoza.

b) Presoja Sodišča prve stopnje

- 157 V členu 3(2) osnovne uredbe so navedena splošna pravila, ki jih je treba upoštevati pri določanju škode, naslednje določbe tega člena pa vsebujejo natančnejše napotke glede tega določanja. Člen 3(5) in (6) določa tudi preiskavo dampinškega uvoza.
- 158 Preiskava drugega dela drugega tožbenega razloga je najprej pogojena z razlago izraza „dampinški uvoz“ iz člena 3 osnovne uredbe.
- 159 Najprej je treba opozoriti, da ta pojem zelo očitno pokriva vse dampinške transakcije. Ker ni mogoče preveriti vseh posameznih transakcij, je treba pri analizi škode upoštevati ves uvoz katerega koli proizvajalca izvoznika, za katerega se ugotovi, da izvaja damping. Nasprotno, uvoz, ki izvira od proizvajalca izvoznika, za katerega je bila ugotovljena stopnja dampinga nič ali *de minimis*, se pri analizi škode ne more obravnavati kot „dampinški“.
- 160 Nato je treba opozoriti, da se v skladu s členom 3(4) osnovne uredbe, kadar so uvozi izdelka iz več kot ene države hkrati predmet protidampinške preiskave, učinki navedenih uvozov lahko ocenijo kumulativno samo, če je ugotovljena stopnja dampinga glede uvoza iz vsake države višja od *de minimis* v smislu člena 9(3)

osnovne uredbe, če obseg uvoza iz vsake države ni zanemarljiv in če je kumulativna ocena učinkov uvoza ustrezna glede na pogoje konkurence.

- 161 To določbo je treba razlagati, kot da dopušča upoštevanje uvoza iz dane države, samo če izvira od proizvajalca izvoznika, za katerega je ugotovljeno, da izvaja damping. Zato se lahko uvoz iz države, za katero je bila ugotovljena stopnja dampinga višja od *de minimis*, upošteva v celoti, samo če v tej državi ni proizvajalca izvoznika, za katerega je bila ugotovljena stopnja dampinga nič ali *de minimis*.
- 162 Zato je treba v tem okviru ter z vidika predmeta in cilja člena 3 osnovne uredbe ugotoviti, da pojem „dampinški uvoz“ ne pokriva uvoza s strani proizvajalca izvoznika, ki ne izvaja dampinga, čeprav prihaja iz države, za katero je bila ugotovljena stopnja dampinga, ki je višja od *de minimis*.
- 163 Ta razlaga v ničemer ne nasprotuje sodni praksi, v skladu s katero zakonodajalec Skupnosti za določanje škode izbere ozemeljsko območje dane države ali več držav in upošteva ves dampinški uvoz iz teh držav (sodba Sodišča prve stopnje z dne 20. oktobra 1999 v zadevi Swedish Match Philippines proti Svetu, T-171/97, Recueil, str. II-3241, točka 65). V zvezi s tem je bilo razsojeno, da je treba obstoj škode, povzročene industriji Skupnosti zaradi uvoza po dampinških cenah, presojati na splošno, ne da bi bilo treba ali sploh mogoče posamezno obravnavati del te škode, za katerega je odgovorna vsaka od družb (zgoraj v točki 155 navedena sodba Nachi Fujikoshi proti Svetu, točka 46; zgoraj navedena sodba Swedish Match Philippines proti Svetu, točka 66, in zgoraj v sodbi 48 navedena sodba Arne Mathisen proti Svetu, točka 123).

- 164 Vendar je treba opomniti, da gre v teh zadevah za družbe, ki so bile odgovorne za uvoz po dampinških cenah. V tem primeru pa gre za družbo, katere uvoz ni bil dampinški, kar pomeni, da gre za uvoz s strani družbe, ki ni odgovorna za damping. Zato se sodna praksa, navedena v prejšnji točki, ne uporablja v tem primeru in ne vpliva na razlago pojma „dampinški uvoz“.
- 165 Poleg tega je ta razlaga v skladu z razlago Sporazuma STO, kot izhaja iz poročila o posteljnem perilu, pri čemer je treba poudariti, da je Svet sprejel ugotovitve tega poročila. Tako v uvodni izjavi 17 Uredbe št. 1644/2001 ugotavlja, da „posebna skupina meni, da uvoza s strani proizvajalca izvoznika, ki ne izvaja dampinga, pri analizi škode ni mogoče šteti, da spada v okvir pojma „dampinški uvoz““. Zato je Svet ponovno ocenil učinke dampinškega uvoza in pri tem izključil izvoznike, ki ne izvajajo dampinga.
- 166 Iz vseh zgoraj navedenih ugotovitev izhaja, da instituciji Skupnosti ne bi smeli upoštevati uvoza, ki izvira od korejske družbe CAS Corp., čeprav je bila ugotovljena stopnja dampinga za Republiko Korejo višja od *de minimis*, ker ta družba ni izvajala dampinga.
- 167 Drugič, treba je preučiti učinke take napake v tem primeru. Zato je treba oceniti njen vpliv glede na prvi predlog v zvezi s škodo, ki naj bi bila povzročena tožeči stranki zaradi upoštevanja uvoza s strani družbe CAS Corp. pri dampinškem uvozu (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 2. maja 1995 v zadevi NTN Corporation in Koyo Seiko proti Svetu, T-163/94 in T-165/94, Recueil, str. II-1381, točke od 112 do 115). Za razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe namreč ni dovolj,

da je Svet storil napako, ta napaka mora tudi vplivati na določitev škode in torej na vsebino uredbe.

- 168 Svet trdi, da bi lahko določil škodo samo na podlagi uvoza iz Kitajske. V ta namen je v odgovoru na tožbo sestavil tabelo, ki vsebuje glavne kazalce škode, kot so ocenjeni v primeru, če bi se upošteval samo uvoz iz Kitajske, in ki jih je primerjal s kazalci, na podlagi katerih je sprejel ugotovitve, navedene v izpodbijani sodbi. Napaka pri izračunu v tej tabeli je bila popravljena na obravnavi.

Spremenjene informacije	Prvotni podatki (za vse zadevne države)	Novi podatki (samo za Kitajsko)
Obseg zadevnega uvoza	Povečanje: s 14.853 enot leta 1995 na 33.063 enot v obdobju preiskave	Povečanje: s 3456 enot leta 1995 na 16.827 enot v obdobju preiskave
Povečanje obsega uvoza	123 %	387 %
Tržni delež uvoza	Povečanje: z 9,2 % enote leta 1995 na 15,1 % v obdobju preiskave	Povečanje: z 2,1 % leta 1995 na 7,7 % v obdobju preiskave
Stopnja nelojalnega nižanja cen po državah	od 0 do 52 % za Kitajsko od 60 do 65 % za Tajvan od 30 do 50 % za Republiko Korejo	od 0 do 52 %
Uvoz spodnjega segmenta (ocena)	Povečanje s 14.407 na 32.071 enot	Povečanje s 3352 na 16.322 enot
Povečanje obsega (spodnji segment)	123 %	387 %

169 Iz te tabele, ki je tožeča stranka ni izpodbijala in katere podatki v zvezi z obsegom in s tržnim deležem uvoza so navedeni v spisu, izhaja, da se je kitajski uvoz v Skupnost povečal za 387 %, in sicer s 3456 enot leta 1995 na 16.827 enot v obdobju preiskave. Uvoz iz Republike Koreje se je v istem obdobju povečal samo za 32 % (5532 enot leta 1995 in 7301 leta 1999), uvoz s Tajvana pa za 52 % (5865 enot leta 1995 in 8935 leta 1999). Kumulativno povečanje obsega uvoza iz teh treh držav je znašalo 123 % (14.853 enot leta 1995 in 33.063 leta 1999). Posledično se je uvoz iz Kitajske v odstotkih povečal za veliko več kot uvoz iz drugih zadevnih držav. Vendar je treba opozoriti, da je z vidika člena 3(3) osnovne uredbe pomembno vedeti, ali se je uvoz iz dane države povečal v absolutnem smislu in ne samo v odstotkih ter tudi, ali se je tržni delež uvoza v porabi, ugotovljeni znotraj Skupnosti, precej povečal. V zvezi s tem se lahko šteje, da je povečanje s 3456 enot leta 1995 na 16.827 enot v obdobju preiskave precejšnje povečanje v absolutnem smislu. Tržni delež uvoza se je z 2,1 % leta 1995 povečal na 7,7 % v obdobju preiskave. Treba je opozoriti, da se je tržni delež industrije Skupnosti za vse elektronske trgovske tehtnice zmanjšal s 26,1 na 24,9 %, kar pomeni relativno zmanjšanje za 4,6 %. Te številke dokazujejo, da bi samo uvoz iz Kitajske zadostoval za ugotovitev škode.

170 Čeprav je bila lahko škoda ugotovljena samo na podlagi uvoza iz Kitajske, je poleg tega treba preučiti učinke izključitve izvoza s strani družbe CAS Corp. iz skupnega uvoza iz treh zadevnih držav. Svet je v odgovoru na tožbo pripravil tudi tabelo v zvezi s tem in ocenil uvoz v Skupnost brez uvoza s strani družbe CAS Corp. V odgovoru na pisno vprašanje Sodišča prve stopnje je predložil podatke o družbi CAS Corp. in ustrezno dopolnil navedeno tabelo. Prav tako jo je povprašal na obravnavi.

Spremenjene informacije	Prvotni podatki (za vse zadevne države)	Novi podatki (za vse zadevne države, razen izvoza s strani družbe CAS Corp. za Republiko Korejo)
Obseg zadevnega uvoza	Povečanje: s 14.853 enot leta 1995 na 33.063 enot v obdobju preiskave	Povečanje: z 11.273 enot leta 1995 na 29.248 enot v obdobju preiskave
Povečanje obsega uvoza	123 %	159 %
Tržni delež uvoza	Povečanje: z 9,2 % leta 1995 na 15,1 % v obdobju preiskave	Povečanje: s 7,0 % leta 1995 na 13,4 % v obdobju preiskave
Stopnja nelojalnega nižanja cen po državah	od 0 do 52 % za Kitajsko od 60 do 65 % za Tajvan od 30 do 50 % za Republiko Korejo	od 0 do 52 % za Kitajsko od 60 do 65 % za Tajvan od 30 do 32 % za Republiko Korejo
Uvoz spodnjega segmenta (ocena)	Povečanje s 14.407 na 32.071 enot	Povečanje z 10.935 na 28.671 enot
Povečanje obsega (spodnji segment)	123 %	162 %

- 171 Iz te tabele, katere podatki glede obsega in tržnih deležev uvoza so navedeni v spisu in jih tožeča stranka ni izpodbijala, izhaja, da se je obseg izvoza v Skupnost iz vseh zadevnih držav razen izvoza družbe CAS Corp. za Republiko Korejo povečal za 159 % namesto 123 %, če se upošteva tudi izvoz slednje, in sicer z 11.273 enot leta 1995 na 29.248 enot v obdobju preiskave. Prav tako je treba opozoriti, da se je dampinški izvoz v absolutnem smislu precej povečal, medtem ko se izvoz družbe CAS Corp. skoraj ni spremenil. Poleg tega se je tržni delež uvoza iz zadevnih držav v Skupnost brez uvoza s strani družbe CAS Corp. povečal s 7 na 13,4 %, kar predstavlja precejšnje povečanje. Ker se je poleg tega tržni delež izvoza družbe CAS Corp. zmanjšal, se je tržni delež drugih proizvajalcev še bolj povečal.

- 172 Poleg tega se zdi, da ni bilo ugotovljeno, da bi se ugotovitve Sveta v zvezi z učinkom dampinškega uvoza na cene podobnih izdelkov Skupnosti in vplivom tega uvoza na industrijo Skupnosti precej spremenile, če bi Svet iz analize izključil uvoz s strani izvoznika, ki ni izvajal dampainga.
- 173 Zato je treba sklepati, da naj bi upoštevanje uvoza iz treh zadevnih držav razen uvoza s strani družbe CAS Corp. vsekakor zadostovalo, da bi Svet ugotovil obstoj škode. Posledično za napako, ki sta jo storili instituciji Skupnosti, ker sta upoštevali tudi uvoz s strani družbe CAS Corp., ni mogoče šteti, da je odločilno vplivala na ugotovitev Sveta o obstoju škode.
- 174 Zato ta ugotovitev ne zadostuje za razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe.

5. Tretji del: ugotovitev, da je bila industriji Skupnosti povzročena velika škoda

- 175 Utemeljitev tožeče stranke v zvezi s tretjim delom drugega tožbenega razloga se lahko razdeli na štiri dele, ki jih bomo preizkusili ločeno.

a) Razlika med uvodnimi in dokončnimi podatki

Trditve strank

- 176 Tožeča stranka trdi, da obstaja protislovje med podatki o škodi, ki so ji bili sporočeni v prilogi k dopisu z dne 4. oktobra 2000 v obliki tabele, pripravljene aprila 2000 (v

nadaljevanju: dokument iz aprila 2000), in podatki v dokumentu o dokončnem razkritju z dne 21. septembra 2000 ter izpodbijani uredbi. Ti podatki naj bi zlasti zadevali obseg prodaje v Skupnosti, tržni delež, prodajno ceno v Skupnosti in zaposlovanje v industriji Skupnosti ter naj zaradi tega protislovja ne bi temeljili na pozitivnih in neovrgljivih dokazih, kot se zahteva v členu 3(2) osnovne uredbe.

- 177 Tožeča stranka meni, da bi ji moralo biti dano domnevati, da so podatki, ki jih je Komisija razkrila industriji Skupnosti, pravilni, saj Komisija, običajno preverja začasne ugotovitve, po preveritvi pa na splošno ne sprejema več sprememb podatkov. Po mnenju tožeče stranke so zadevni podatki, ki so ji bili poslani več mesecev po začetku preiskave, ključni za ugotovitev, ali sta instituciji Skupnosti pravilno ugotovili, da je bila industriji Skupnosti povzročena velika škoda.
- 178 Svet se najprej sklicuje na nedopustnost tega očitka, ker naj ne bi bil povezan z domnevno očitno napako pri presoji. Tožeča stranka naj bi namreč posredno očitala institucijama Skupnosti, da ji nista razkrili zadostnih dokončnih informacij, ker nista odgovorili na njena vprašanja o obstoju protislovja med uvodnimi in dokončnimi podatki. Podredno, ta očitek po mnenju Sveta ni utemeljen, ker naj bi bilo pomembno samo vprašanje, ali je bila storjena očitna napaka pri presoji pri razlagi dokončnih podatkov, ki so navedeni v izpodbijani uredbi.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 179 Najprej je v zvezi z domnevno nedopustnostjo tega očitka dovolj ugotoviti, da je ta v nasprotju s trditvijo Sveta povezan z domnevno očitno napako pri presoji. Če se namreč domneva, da sta se instituciji Skupnosti nepravilno oprli na napačne

podatke, sta torej dejstva razlagali napačno in posledično storili očitno napako pri presoji. Zato je ta očitek dopusten.

- 180 Glede temelja je Komisija tožeči stranki v dopisu z dne 4. oktobra 2000 dala dostop do nezaupne različice tabele, prikazane v dokumentu, ki ga je pripravila aprila 2000 in je po mnenju Sveta vseboval uvodne ugotovitve o škodi. Vendar so se nekateri podatki v dokumentu iz aprila 2000 razlikovali od podatkov v dokumentu o dokončnem razkritju z dne 21. septembra 2000 in izpodbijani uredbi. Ti podatki so se nanašali predvsem na obseg prodaje v Skupnosti, tržni delež, prodajno ceno v Skupnosti in zaposlovanje v industriji Skupnosti.
- 181 Iz spisa izhaja, da se proizvajalci Skupnosti niso strinjali s podatki o nekaterih kazalcih škode v dokumentu iz aprila 2000. Instituciji Skupnosti sta pripombe industrije Skupnosti nato upoštevali na srečanju 6. aprila 2000 in v poznejših dopisih.
- 182 V zvezi s tem zadostuje ugotovitev, da je bila protidampinška preiskava, kot Svet upravičeno navaja, v resnici stalen postopek, med katerim so se številne ugotovitve redno popravljale. Zato ni mogoče izključiti, da se končne ugotovitve institucij Skupnosti razlikujejo od ugotovitev, sprejetih v določenem trenutku preiskave. Poleg tega se začasni podatki *per definitionem* lahko spreminjajo med preiskavo. Zato tožeča stranka ne more upravičeno trditi, da naj bi bilo domnevno protislovje na kakršen koli način ponazoritev pomanjkanja objektivnosti in zanesljivosti zadevnih podatkov. Nazadnje je treba poudariti, da se mora škoda določiti glede na čas sprejetja morebitnega akta o uvedbi zaščitnih ukrepov (sodba Sodišča z dne 28. novembra 1989 v zadevi *Epicheiriseon Metalleftikon Viomichanikon Kai Naftiliakon* in drugi proti Svetu, C-121/86, Recueil, str. 3919, točki 34 in 35).

183 Na podlagi te sodne prakse je treba opozoriti, da trditve tožeče stranke o razlikah med uvodnimi in dokončnimi ugotovitvami ni upoštevana.

184 Zato prvega očitka ni mogoče sprejeti.

b) Ocena nekaterih kazalcev škode

Trditve strank

185 Tožeča stranka trdi, da sta instituciji Skupnosti storili očitno napako pri presoji, ko sta sklepali, da podatki o tržnih deležih, prodajnih cenah podobnega izdelka in donosnosti kažejo na obstoj velike škode. Ti podatki naj bi dokazovali drugačen razvoj gospodarskih dejavnikov v zvezi s položajem proizvajalcev Skupnosti, ki so sodelovali v postopku med letom 1995 in obdobjem preiskave.

186 Tožeča stranka glede tržnega deleža trdi, da zaradi protislovij med temi podatki ni mogoče sklepati, da so ugotovitve v zvezi z njimi temeljile na točnih podatkih.

187 Tožeča stranka glede prodajnih cen trdi, da izključitev dejavnika o gibanju cen treh segmentov na trgu elektronskih trgovskih tehtnic ni v skladu z opredelitvijo zadevnega izdelka, kot je določena v uvodnih izjavah 10 in 11 izpodbijane uredbe, ter zamenljivostjo treh segmentov. Tožeča stranka v zvezi s tem poudarja, da v prejšnjih protidampinških postopkih ni bila opravljena analiza po segmentih. Tako se sklicuje

na uvodno izjavo 73 Uredbe Sveta (EGS) št. 993/93 z dne 26. aprila 1993 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve pri uvozu določenih elektronskih tehtnic s poreklom iz Japonske (UL L 104, str. 4) in uvodno izjavo 36 Uredbe Komisije (EGS) št. 1103/93 z dne 30. aprila 1993 o uvedbičasne protidampinške dajatve pri uvozu v Skupnost določenih elektronskih tehtnic s poreklom iz Singapurja in Republike Koreje (UL L 112, str. 20). Svet naj bi v vsakem primeru kršil člen 3(8) osnovne uredbe, s tem ko je opravil analizo po segmentih, ker naj navedeni člen ne bi dovoljeval ločene ocene segmentov podobnega izdelka.

188 Poleg tega ugotavlja, da so se v nedavnih uredbah o uvedbi dokončnih protidampinških dajatev na elektronske trgovske tehtnice upoštevale tehtane povprečne prodajne cene namesto povprečnih prodajnih cen za posamezen segment. V zvezi s tem se sklicuje na uvodno izjavo 42 Uredbe št. 468/2001 in uvodno izjavo 52 Uredbe št. 469/2001.

189 Tožeča stranka poleg tega izpodbija ugotovitev Sveta, da naj bi se prodajne cene znižale, in tudi njegovo trditev, da podatki, ki prikazujejo zvišanje prodajne cene za 17 %, niso pravilni. Navaja, da ta zadnja trditev nasprotuje uvodni izjavi 83 izpodbijane uredbe, in meni, da je to protislovje dokaz, da naj določitev škode ne bi temeljila na neizpodbidnih dokazih.

190 Poleg tega naj bi Svet na podlagi člena 3(5) osnovne uredbe moral preučiti povprečne prodajne cene skupaj z dejavniki, ki vplivajo na te cene, kot je nižanje proizvodnih stroškov, ki je sicer omenjeno v uvodni izjavi 122 izpodbijane uredbe. Tožeča stranka poleg tega meni, da nova praksa institucij Skupnosti kaže, da se dejavniki, ki vplivajo na cene Skupnosti, analizirajo skupaj s cenami, da se ugotovi,

ali lahko spremembe proizvodnih stroškov vplivajo na prodajne cene industrije Skupnosti. Sklicuje se predvsem na uvodni izjavi 80 in 81 Uredbe Komisije (ES) št. 1612/2001 z dne 3. avgusta 2001 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz feromolibdena s poreklom iz Kitajske (UL L 214, str. 3).

191 Tožeča stranka se glede donosnosti sklicuje tudi na obstoj očitnega protislovja, zaradi katerega po njenem mnenju opredelitev neškodljive cene s strani Sveta ni veljavna. Ker je stopnja dobička, ki jo je industrija Skupnosti dosegla med obdobjem preiskave, znašala približno 10 %, bi po njenem mnenju Svet moral sklepati, da je bila splošna donosnost zadostna. Instituciji Skupnosti menita, da naj bi industrija Skupnosti lahko pričakovala, da bo dosegla 10-odstotno stopnjo dobička od prodaje elektronskih trgovskih tehtnic v Evropski skupnosti brez dampinškega uvoza. Tožeča stranka meni, da je povečanje dobička mogoče v veliki meri pripisati močnemu zmanjšanju proizvodnih stroškov.

192 Svet izpodbija trditev, da je storil očitno napako pri presoji, ko je ocenjeval gospodarske dejavnike v zvezi s tržnimi deleži, prodajnimi cenami in z donosnostjo industrije Skupnosti.

Presoja Sodišča prve stopnje

193 Najprej glede dejstva, da tožeča stranka utemeljitev opira na razlike med uvodnimi in dokončnimi podatki, je treba opozoriti, da je bil ta očitek zavržen pri preizkusu prejšnjega očitka.

— Prodajna cena podobnega izdelka

194 Svet v uvodni izjavi 83 izpodbijane uredbe ugotavlja, da so se prodajne cene elektronskih trgovskih tehtnic na trgu Skupnosti znižale za 11 % za višji segment, za 18 % za srednji segment in za 17 % za spodnji segment. Svet je v odgovoru na pripombo, ki jo je tožeča stranka izrazila med protidampinškim postopkom, in sicer da so se povprečne prodajne cene za vse elektronske trgovske tehtnice skupaj povečale v obdobju analize, v uvodni izjavi 83 izpodbijane uredbe – kot Komisija z drugimi besedami v dopisu z dne 23. oktobra 2000 – ugotovil, da je „to dozdevno povišanje izključno posledica spremembe kompletnega proizvodnega programa (to pomeni bistvene spremembe obsega prodaje po segmentih med letom 1995 in obdobjem preiskave)“.

195 Svet je v odgovoru na pisno vprašanje Sodišča prve stopnje upravičil ugotovljeno razliko med uvodnim izračunom v dokumentu iz aprila 2000, ki je pokazal zvišanje prodajne cene za 17 % za vse elektronske trgovske tehtnice, in končnim izračunom, ki je pokazal znižanje za vsak zadevni segment posebej. Iz odgovora Sveta izhaja, da je Komisija v uvodni izračun vnesla tri spremembe, ki skupaj pojasnjujejo, zakaj so bili dobljeni različni rezultati o gibanju cen. Prvič, izračun v dokumentu iz aprila 2000 je vseboval napako, saj bi morala biti navedena samo prodaja nepovezanim strankam, česar pa besedilo v tabeli ne kaže. Zato je dokument iz aprila 2000 navajal zvišanje prodajnih cen, medtem ko bi moral dobljeni rezultat, ker je izračun v dokumentu kazal na 35-odstotno povečanje prodanih količin in 27-odstotno povečanje prometa, prikazovati 6-odstotno znižanje prodajne cene oziroma indeks 94, če bi se uporabila metoda, ki se običajno uporablja za izračun gibanja cen in za vsako leto deli skupno vrednost prodaje s skupnim obsegom (127/135), pri čemer indeks 100 ustreza začetku obdobja preiskave (1995). Drugič, tudi Komisija je nekoliko popravila izračun gibanja obsega prodaje. Medtem ko je izračun v dokumentu iz aprila 2000 kazal 25-odstotno povečanje prodanih količin, je bilo to povečanje samo 29-odstotno glede na dokončni izračun Komisije in Sveta (glej

uvodno izjavo 79 izpodbijane uredbe). Ta sprememba je očitno imela posledice na izračun gibanja cen. Ker se je promet za vse elektronske trgovske tehtnice povečal za 27 % (glej uvodno izjavo 80), je bilo razmerje med tem povečanjem in povečanjem vseh prodanih količin 98 (127/129), kar pomeni, da se je splošna cena znižala za skoraj 2 %. Tretjič, Komisija je izračunala gibanje cen po kategorijah izdelkov in ne za vse izdelke skupaj, kar pojasnjuje razliko v gibanju cen, ki še obstaja.

196 Poleg tega iz odgovora Sveta izhaja tudi, da je zaradi pojava, ki ga statistiki dobro poznajo, kadar izdelek obsega različne kategorije, izračun splošnega gibanja cen (ki temelji na gibanju obsega in prodajnih vrednosti) izkrivljen, če se cene in gibanje obsega prodaje med kategorijami precej razlikujejo. Ker gre v tem primeru za to, je Komisija izračunala gibanje cen za vsako kategorijo izdelkov. Kot je bilo ugotovljeno v zgoraj navedenih točkah od 127 do 131, preučitev po kategorijah ni v nasprotju s členom 3(8) osnovne uredbe.

4

197 Zato v teh okoliščinah institucijama Skupnosti ni mogoče očitati, da sta storili očitno napako pri presoji, ko nista uporabili metode, s katero se izračuna tehtana povprečna prodajna cena, kot metode izračune. V vsakem primeru je treba ugotoviti, da noben podatek v spisu ne izpodbija izračuna, po katerem so se prodajne cene za vse kategorije med letom 1995 in obdobjem preiskave znižale za približno 2 % in ne povečale za 17 %, kot je pokazal uvodni izračun.

198 Nazadnje, trditev tožeče stranke, da bi se moralo gibanje cen analizirati skupaj z dejavniki, ki vplivajo na te cene, kot gibanje proizvodnih stroškov in produktivnosti v zvezi z zadevnim izdelkom v Skupnosti, ni upoštevana. Čeprav bi lahko instituciji Skupnosti včasih hkrati s cenami preučili tudi druge dejavnike, je treba ugotoviti, da se ta preiskava opravi za vsak primer posebej in se tako lahko razlikuje glede na posamezni primer. V vsakem primeru so se glede na navedbe Sveta dejavniki, ki jih

navaja tožeča stranka, upoštevali pri oceni donosnosti in tudi v dokončnih ugotovitvah Sveta o škodi. Zato je treba ugotoviti, da sta instituciji Skupnosti preučili „dejavnike, ki vplivajo na cene v Skupnosti“, kot se zahteva v členu 3(5) osnovne uredbe.

— Donosnost in učinek uvedbe eura

199 Svet je v uvodni izjavi 89 izpodbijane uredbe ugotovil, da „splošna donosnost industrije Skupnosti [...] zaradi učinkov dampinškega uvoza na zniževanje cen v obdobju preiskave ni bila na ravni, ki bi jo lahko utemeljeno pričakovali“. Vendar naj bi bila po mnenju tožeče stranke ta ugotovitev v nasprotju z uvodno izjavo 131 izpodbijane uredbe, iz katere izhaja, da je 10-odstotna stopnja dobička potrebna za zagotavljanje sposobnosti preživetja industrije Skupnosti, in tudi z uvodno izjavo 84, v kateri je ugotovljeno, da je „donosnost prihodka od prodaje za vse elektronske trgovske tehnice skupaj zrasla iz nizkih pozitivnih ravni v letu 1995 na okrog 10 % v obdobju preiskave“, medtem ko je bil nasprotno „v spodnjem segmentu zabeležen padec iz nizke pozitivne donosnosti v letu 1995 na precejšnje izgube v obdobju preiskave (okrog 20 %)“.

200 Vendar Svet upravičeno trdi, da je bila stopnja dobička ob upoštevanju vseh okoliščin samo minimalni pogoj za preživetje industrije Skupnosti, ki v tem primeru ni zadostoval glede na učinek uvedbe eura. Komisija je v točki 4.4.7 dokumenta o dokončnem razkritju z dne 21. septembra 2000 pojasnila, da je običajni dobiček industrije Skupnosti znašal 10 %. Ta industrija pa ni mogla doseči te ravni v letu pred učinkom uvedbe eura. V obdobju preiskave je bila donosnost industrije Skupnosti na ravni, ki je zadostovala za zagotavljanje njene sposobnosti preživetja zaradi navedenega učinka, ki je povečal obseg prodaje.

- 201 Zato je treba ugotoviti, da sta instituciji Skupnosti, kot izhaja iz uvodnih izjav od 85 do 88 izpodbijane uredbe, izničili vpliv učinka uvedbe eura na donosnost, ko sta sklepali, da donosnost ne bi bila zadostna brez zadevnega učinka. Opozoriti je treba, da je uvedba protidampinške dajatve ukrep, ki bo imel učinke v prihodnosti. Posledično je treba ugotoviti, da sta instituciji Skupnosti zaradi široke diskrecijske pravice lahko izključili učinke uvedbe eura iz preučitve donosnosti industrije Skupnosti, ne da bi storili očitno napako pri presoji.
- 202 Zato drugega očitka ni mogoče sprejeti.

c) Obstoj precejšnje škode in ocena dejstev

Trditve strank

- 203 Tožeča stranka trdi, da Svet glede dejavnikov v zvezi s tržnimi deleži in z gibanjem povprečnih cen za vse elektronske trgovske tehtnice iz treh segmentov, s tem ko je sklepal o obstoju velike škode za industrijo Skupnosti, ni objektivno ocenil dejstev, iz česar bi na eni strani izhajalo, da naj bi se tržni deleži industrije Skupnosti med letom 1995 in obdobjem preiskave povečali, na drugi strani pa, da naj bi se proizvodni stroški hkrati zmanjšali. Poleg tega naj bi Svet kršil člen 3(8) osnovne uredbe, ker njegove ugotovitve o škodi ne bi smele temeljiti na teh podatkih.
- 204 Svet ugotavlja, da tožeča stranka samo ponavlja utemeljitev, ki jo je predstavila v obrazložitvi drugega dela drugega tožbenega razloga.

Presoja Sodišča prve stopnje

205 Tožeča stranka tu navaja iste trditve, ki so bile že obravnavane in zavrjene v zgoraj navedenih točkah od 127 do 131, od 180 do 184 in 198.

206 Zato tretjega očitka ni mogoče sprejeti.

d) Začetek in vrhunec učinka bodoče uvedbe eura

Trditve strank

207 Tožeča stranka trdi, da je Svet storil očitno napako pri presoji, ko je ocenjeval učinek bodoče uvedbe eura na položaj industrije Skupnosti. Po mnenju tožeče stranke izpodbijana uredba zaradi velikih protislovij med podatki, na podlagi katerih sta instituciji Skupnosti preučili učinek uvedbe eura, in njunimi ugotovitvami, ne temelji na pozitivnih in neovrgljivih dokazih ter ne vsebuje objektivne preučitve. Poleg tega tožeča stranka glede zatrjevanih povezav med izboljšanjem donosnosti in uvedbo eura ugotavlja, da je zadevno povečanje posledica nižjih stroškov in ne bodoče uvedbe eura.

208 Svet na eni strani opozarja, da trditev tožeče stranke ni upoštevna, ker ne izpodbija obstoja učinka uvedbe eura, ampak samo obdobje, v katerem je bil ugotovljen. Na

drugi strani naj tožeča stranka ne bi dokazala nepravilnosti ocene, ki sta jo opravili instituciji Skupnosti.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 209 Ugotoviti je treba, da tožeča stranka ne izpodbija obstoja učinka uvedbe eura, ampak veljavnost dokazov, na katerih temelji ocena Sveta glede določitve začetka in vrhunca tega učinka.
- 210 Učinek bodoče uvedbe eura naj bi se za instituciji Skupnosti začel leta 1997, medtem ko tožeča Stranka navaja leto 1998 in se sklicuje na nezaupni povzetek odgovora družbe Bizerba z dne 17. novembra 1999 na vprašalnik. V točki I.1 tega dokumenta je navedeno, da je „na srečo uvedba eura povzročila začasno povečanje povpraševanja od zadnjega četrletja 1998“. Družba Bizerba v dopisu z dne 10. aprila 2000 navaja, da se je „zaradi uvedbe eura promet od prodaje v Skupnosti začel rahlo povečevati v letu 1998 in v obdobju preiskave“ ter da je bil „skupni trg Skupnosti [elektronskih trgovskih tehtnic] vendarle dovzeten za veliko večje povečanje – za približno 50 % – med letom 1997 in obdobjem preiskave zaradi [pričakovane] zamenjave [elektronskih] trgovskih tehtnic v okviru uvedbe eura“. Nazadnje, iz grafikona, ki ga je družba Bizerba priložila dopisu z dne 10. aprila 2000, izhaja, da se je prodaja vseh elektronskih trgovskih tehtnic povečala od leta 1996. Zato je treba ugotoviti, da so podatki, ki jih je predložila družba Bizerba, včasih protislovnosti in v vsakem primeru niso zanesljivi.
- 211 Ker morata instituciji Skupnosti pri protidampinških preiskavah preučiti vse podatke, ki jima jih predloži industrija Skupnosti, in ker imata na tem področju

široko diskrecijsko pravico, je mogoče, da se podatki v izpodbijani uredbi, ki povzemajo podatke iz dokončnega razkritja, razlikujejo od podatkov, ki jih je neko podjetje predložilo v danem trenutku, zlasti če ti podatki vsebujejo protislovja ali nedoslednosti. Poleg tega, kot izhaja iz ugotovitev družbe Bizerba z dne 10. aprila 2000, se je ves trg elektronskih trgovskih tehtnic Skupnosti močno povečal med letom 1997 in obdobjem preiskave. Tako je treba ugotoviti, da je Svet lahko upravičeno sklepal, da je bil učinek uvedbe eura opazen že leta 1997. Tožeča stranka poleg tega ni predložila dokazov, da naj bi se instituciji Skupnosti zmotili glede tega.

212 Vrhunec učinka uvedbe eura naj bi bil po mnenju institucij Skupnosti leta 1999, medtem ko tožeča stranka meni, da je nastopil leta 2001, in se sklicuje na podatke, ki jih je predložila industrija Skupnosti.

213 Vendar dejstvo, da se ugotovitve institucij Skupnosti ne ujemajo popolnoma z vsemi pripombami industrije Skupnosti, ne pomeni, da sta instituciji Skupnosti storili očitno napako pri presoji. Iz točke 7.4 dopisa Komisije z dne 4. oktobra 2000 izhaja, da je Komisija napovedi oprla na informacije, ki ji jih je o učinku uvedbe eura predložila industrija Skupnosti. Svet v odgovoru na tožbo opozarja, da sta instituciji Skupnosti na podlagi te analize lahko predvideli, da bo učinek uvedbe eura dosegel vrhunec leta 1999. Poleg tega je treba ugotoviti, da iz pritožbe proizvajalcev Skupnosti izhaja, da so ti navedli, da se je pričakovalo, da bo učinek uvedbe eura izginil v obdobju med letoma 2000 in 2003. Nazadnje, čeprav je v izpodbijani sodbi navedeno, da je učinek uvedbe eura dosegel vrhunec leta 1999, je prav tako navedeno, da je začasno povečanje prodaje trajalo do leta 2000. V uvodni izjavi 64 je

izrecno ugotovljeno, da so se zaradi učinka uvedbe eura določene prodaje premaknile iz enega obdobja (2001–2004) v drugo (1997–2000). Tako glede na izpodbijano uredbo učinek uvedbe eura leta 1999 še ni izginil.

- 214 Treba je ugotoviti, da tožeča stranka ni predložila dokazov, da naj napovedi institucij Skupnosti očitno ne bi bile pravilne in naj ne bi temeljile na pozitivnih dokazih. Prav tako je treba ugotoviti, da tožeča stranka ni dokazala, kako bi vplivalo na ugotovitve Sveta o škodi, če bi se učinek uvedbe eura začel konec leta 1998, vrhunec pa dosegel leta 2001. Uvedba eura je vsekakor imela učinke v obdobju preiskave.
- 215 Zato četrtega očitka ni mogoče sprejeti.
- 216 V teh okoliščinah je treba zavrni tretji del drugega tožbenega razloga.

6. Četrta del: očitna napaka institucij Skupnosti pri oceni velikosti dejanske stopnje dampinga

a) Trditve strank

- 217 Tožeča stranka trdi, da sta instituciji Skupnosti pri oceni velikosti dejanske stopnje dampinga storili očitno napako in kršili člen 3(5) osnovne uredbe. Stopnja nelojalnega nižanja cen elektronskih trgovskih tehtnic s poreklom iz zadevnih držav v primerjavi s trgovskimi tehtnicami Skupnosti naj bi bila namreč precej višja od dejanske stopnje dampinga. Zato morebitna odprava dampinga ne bi povzročila

nobene precejšnje spremembe stopnje nelojalnega nižanja cen. Tožeča stranka torej trdi, da je treba primerjati stopnjo dampinga in stopnjo nelojalnega nižanja cen. Meni, da lahko takšna primerjava pokaže, da je škoda posledica drugih dejavnikov in ne dampinga.

- 218 Svet izpodbija obstoj obveznosti institucij Skupnosti, ki bi jim nalagala, da primerjajo stopnjo nelojalnega nižanja cen in stopnjo dampinga, dveh pojmov, ki ju je težko primerjati. Ne glede na dejansko stopnjo nelojalnega nižanja cen je treba za stopnjo dampinga vedno šteti, da se upošteva pri določanju škode, če je višja od *de minimis* v smislu člena 3(4) osnovne uredbe.

b) Presoja Sodišča prve stopnje

- 219 Treba je ugotoviti, da osnovna uredba ne določa, da je treba stopnje dampinga primerjati s stopnjami nelojalnega nižanja cen, in da bi, če je stopnja dampinga nižja od stopnje nelojalnega nižanja cen, taka primerjava razkrila, da naj škoda, povzročena industriji Skupnosti, ne bi bila posledica dampinga, ampak drugih dejavnikov, kot so običajne stroškovne prednosti, ki so jih imeli izvozniki.

- 220 Zato institucijama Skupnosti ni mogoče očitati, da nista opravili take primerjave. Na podlagi člena 3(3) osnovne uredbe se namreč nelojalno nižanje cen v primerjavi s ceno podobnega izdelka industrije Skupnosti preuči v okviru preiskave učinka dampinškega uvoza na cene, medtem ko se različni dejavniki, tudi velikosti dejanske stopnje dampinga, na podlagi člena 3(5) osnovne uredbe ocenijo v okviru preiskave učinka dampinškega uvoza na industrijo Skupnosti. Svet je preučitev nelojalnega

nižanja cen predstavil v uvodnih izjavah od 71 do 74 izpodbijane uredbe, v uvodni izjavi 90 izpodbijane uredbe pa je preučil velikost dejanske stopnje dampa, kot je navedeno zgoraj. Tako je za oceno škode upošteval enega od dejavnikov, naštetih v členu 3(5) osnovne uredbe, ne da bi ga bilo treba v zvezi s tem primerjati s stopnjo nelojalnega nižanja cen.

221 Zato je treba četrti del drugega tožbenega razloga zavrni kot neutemeljen.

7. Peti del: kršitev člena 3(2) in (3) osnovne uredbe o upoštevanju števil Eurostata

a) Trditve strank

222 Tožeča stranka trdi, da je Svet ugotovitev o obstoju precejšnje škode za industrijo Skupnosti sprejel v nasprotju s členom 3(3) v povezavi s členom 3(2) osnovne uredbe, ker se je za določitev obsega uvoza skliceval na statistične podatke Eurostata, ki so vključevali uvoz drugih izdelkov in ne zadevnega izdelka.

223 Opredelitev, ki se ujema z oznako KN 8423 8150, naj bi namreč obsegala izdelke, ki ne spadajo na področje uporabe postopka, ker se merilo navezne okoliščine uporablja za vse vrste tehtnic z zmožnostjo tehtanja do 30 kilogramov, ki se uporabljajo v trgovini. Tožeča stranka ugotavlja, da Svet priznava, da oznaka KN 8423 8150 obsega druge tehtnice in ne elektronskih trgovskih tehtnic.

- 224 Tožeča stranka navaja tudi podatke iz tržne raziskave, ki so jo opravili proizvajalci Skupnosti, ki so vložili pritožbo. Po tej raziskavi naj bi samo 50 % uvoza s poreklom iz Kitajske, uvrščenega pod navedeno oznako, zadevalo elektronske trgovske tehtnice, ki so predmet izpodbijane uredbe.
- 225 Tožeča stranka zavrača izjavo Sveta, da naj bi vsi zbrani dokazi kazali, da so se iz zadevnih držav izvažale samo elektronske trgovske tehtnice. Prvič, po mnenju tožeče stranke so med preiskavo različne stranke predložile dokaze *prima facie*, da Eurostat ni zanesljiv vir za določitev obsega uvoza elektronskih trgovskih tehtnic. Drugič, tožeča stranka v zvezi z uvozom pod oznako KN 8423 8150 ugotavlja, da ker so izvozniki in uvozniki, ki so sodelovali pri preiskavi, izvažali in uvažali samo elektronske trgovske tehtnice, niso mogli dokazati, da so se pod navedeno oznako uvažali tudi drugi izdelki. Tretjič, po mnenju tožeče stranke je bila Komisija seznanjena z obstojem kitajskih proizvajalcev, ki proizvajajo druge tehtnice in ne elektronskih trgovskih tehtnic. Vendar ker navedene tehtnice niso bile predmet preiskave, ni bilo mogoče domnevati, da so navedeni proizvajalci izvozniki v okviru preiskave sodelovali s Komisijo. Četrto, tožeča stranka trdi, da bi se moral obseg uvoza s poreklom iz Kitajske določiti glede na preverjene podatke o treh kitajskih izvoznikih. Petič, tožeča stranka meni, da podatki Eurostata o povprečnih uvoznih cenah, navedeni v prilogi k pritožbi, jasno kažejo, da Eurostat prav tako ni bil zanesljiv vir glede Kitajske. Tožeča stranka opozarja, da je več dejavnikov kazalo, da uporaba podatkov Eurostata ni primerna.
- 226 Nazadnje tožeča stranka opozarja, da je Svet v več nedavnih protidampinških preiskavah pri določitvi škode izpodbijal upoštevnost statističnih podatkov Eurostata, ker je oznaka KN, pod katero je spadal zadevni izdelek, obsegala izdelke, ki niso bili predmet preiskave, ki je potekala. Tako se sklicuje zlasti na uvodno izjavo 35 Uredbe Sveta (ES) št. 2313/2000 z dne 17. oktobra 2000 o uvedbi dokončnih protidampinških dajatev in dokončnem pobiranju začasnih dajatev, uvedenih pri uvozu nekaterih katodnih cevi za barvne televizijske sprejemnike s poreklom iz

Indije in Republike Koreje, ter o ustavitvi protidampinškega postopka v zvezi z uvozom s poreklom iz Litve, Malezije in Ljudske republike Kitajske (UL L 267, str. 1). Ta pristop naj bi bil potrjen s sodbo Sodišča z dne 27. novembra 1991 v zadevi Gimelec in drugi proti Komisiji (C-315/90, Recueil, str. I-5589, točki 13 in 14).

- 227 Svet ne izpodbija dejstva, da se oznaka KN 8423 8150 uporablja tudi za druge tehtnice in ne samo za tiste, ki so predmet preiskave, ter da Eurostat ne razlikuje med različnimi modeli znotraj navedene oznake. Vendar Svet trdi, da vsi dobljeni dokazi, tudi tisti, ki so jih predložili izvozniki in uvozniki, ki so sodelovali pri preiskavi, kažejo, da so zadevne države izvažale samo elektronske trgovske tehtnice. Poleg tega Svet ugotavlja, da sta imeli instituciji Skupnosti informacije o manj kot 50 % vsega uvoza zaradi nizke ravni sodelovanja izvoznikov, zlasti kitajskih. Vendar zato, ker so bile na voljo samo omejene informacije o izvozu iz Kitajske, ni mogoče sklepati, da je Svet presegel omejitve diskrecijske pravice, ko je oceno oprl na podatke, ki jih je poslal Eurostat.

b) Presoja Sodišča prve stopnje

- 228 Tožeča stranka trdi, da instituciji Skupnosti pri določitvi obsega uvoza na podlagi statističnih podatkov Eurostata, čeprav sta vedeli, da oznaka KN 8423 8150 obsega drugo blago in ne elektronskih trgovskih tehtnic, ugotovitev o obsegu uvoza nista oprli na pozitivne dokaze. Zato Sodišče prve stopnje preiskavo o uporabi podatkov Eurostata pri določitvi obsega uvoza omejuje na ta posebni vidik.

229 Tožeča stranka se v zvezi s tem sklicuje na zgoraj v točki 226 navedeno sodbo Gimelec in drugi proti Komisiji (točki 13 in 14). Sodišče se je v sodbi o tej zadevi opredelilo:

„Komisija je imela pravico opreti se na posebne podatke, ki so izhajali iz njene preiskave, čeprav se ti podatki niso ujemali s statističnimi podatki Skupnosti, na katere se je oprla tožeča stranka. Kot trdi Komisija, ne da bi ji v tej točki tožeča stranka oporekala, statistični podatki Skupnosti namreč ne morejo biti dokaz, ker uvrščajo elektromotorje pod tarifno številko, ki obsega tudi druge proizvode.

Iz tega izhaja, da je Komisija določila obseg zadevnega uvoza na podlagi podatkov, s katerimi je lahko razumno razpolagala.“

230 Iz te sodne prakse izhaja, da institucije Skupnosti ne storijo očitne napake pri presoji, kadar se oprejo na podatke, s katerimi lahko razumno razpolagajo. Iz sodne prakse prav tako izhaja, da institucij Skupnosti ne zavezujejo odgovori zadevnih strank, kadar je raven sodelovanja pri preiskavi nizka, in da se tako podatki, ki jih pošlje eno zadevno podjetje ali dve, ne morejo šteti za reprezentativne (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 11. julija 1996 v zadevi Sinochem Heilongjiang proti Svetu, T-161/94, Recueil, str. II-695, točka 65).

231 V tem primeru sta instituciji Skupnosti menili, da je treba pri tej preiskavi, čeprav lahko oznaka KN 8423 8150 obsega tudi druge proizvode in ne samo elektronskih trgovskih tehtnic, kot so šteвне in kontrolne tehtnice, uporabiti podatke Eurostata, da se določi obseg uvoza iz zadevnih držav, saj Komisija med preiskavo ni prejela nobenega dokaza, da naj bi se iz zadevnih držav v Skupnost uvažale druge tehtnice in ne elektronske trgovske tehtnice.

232 Svet je v odgovoru na pisno vprašanje Sodišča prve stopnje natančno navedel, da instituciji Skupnosti nista uporabili podatkov Eurostata. Komisija je namreč glede uvoza iz Kitajske v letih 1995 in 1998 ter v vsem obdobju preiskave ugotovila, da je obseg uvoza, ki ga je navajal Eurostat, prevelik in da so cene, ki jih je navajal Eurostat, prenizke. Tako je Eurostat na primer za leto 1995 navajal povprečno ceno 7 eurov na enoto. Zato je bilo očitno, da se te cene ne morejo nanašati na cele elektronske trgovske tehtnice, ampak se nanašajo na uvoz delov. Zato je Komisija prilagodila podatke Eurostata. Po mnenju Sveta je bil obseg uvoza zaradi prilagoditev Komisije postavljen na verjetnejšo raven na enoto, ki se je zdela razumna, ob upoštevanju številčk, ki so jih navedli kitajski izvozniki, ki so sodelovali pri preiskavi, ravni sodelovanja kitajskega trga in ocen industrije Skupnosti, ki je vložila pritožbo. Komisija je zato pri preiskavi uporabila podatke, ki ji jih je tožeča stranka poslala v dopisu o dokončnem razkritju z dne 21. septembra 2000. Poleg tega je bila tožeča stranka po mnenju Sveta seznanjena s prilagoditvijo neobdelanih podatkov Eurostata, ne da bi jo izpodbijala. Tožeča stranka je samo trdila, da Komisija ni dokazala, da podatki Eurostata niso vključevali drugih izdelkov, ampak samo elektronske trgovske tehtnice.

233 Svet je v odgovoru Sodišču prve stopnje sporočil tudi podatke Eurostata, na podlagi katerih je opravil prilagoditev. Treba je namreč opozoriti, da se te številke razlikujejo od podatkov Eurostata, ki jih je industrija Skupnosti priložila k svoji pritožbi. Svet je za utemeljitev tega neskladja na obravnavi pojasnil, da neobdelani podatki Eurostata, ki jih je Komisija uporabila v zadnji fazi preiskave, niso enaki podatkom, ki so bili na voljo v času vložitve pritožbe, ker se številke Eurostata nenehno revidirajo.

234 Iz podatkov Eurostata, ki jih je poslal Svet, izhaja, da je uvoz iz Kitajske v obdobju preiskave znašal 47.658 enot. Vendar je številka, ki jo je uporabila Komisija, po prilagoditvi znašala 16.817 enot. Zato je Komisija namesto številke 63.894 enot, ki po mnenju Eurostata predstavlja izvoz iz treh zadevnih držav, prav tako upoštevala

nižjo številko, in sicer 33.063 enot. Prav tako je po podatkih Eurostata uvoz iz Kitajske za leto 1995 znašal 21.289 enot, medtem ko je Komisija uporabila številko 3456 enot, in čeprav je Eurostat dobil skupno število 32.686 enot za uvoz iz treh zadevnih držav, je Komisija ta uvoz ocenila na 14.853 enot.

235 Iz uvodnih izjav 63, 70 in 71 izpodbijane uredbe izhaja, da so bili podatki Eurostata uporabljeni za oceno porabe Skupnosti, obsega uvoza in posledično tržnih deležev. Glede na pojasnila Sveta gre torej za prilagojene podatke, v skladu s katerimi je celotni obseg uvoza v obdobju preiskave znašal 33.063 enot.

236 Vendar iz uvodne izjave 105 izpodbijane uredbe izhaja, da so proizvajalci izvozniki, ki so sodelovali pri navedeni preiskavi, v obdobju preiskave v Skupnost izvozili skoraj 15.000 enot, od tega 97 % iz spodnjega segmenta trga.

237 Zato je treba opozoriti, da obstaja precejšnja razlika med podatki proizvajalcev izvoznikov, ki so sodelovali pri preiskavi, in prilagojenimi podatki Eurostata. Svet v zvezi s tem navaja nizko raven sodelovanja izvoznikov, zlasti kitajskih. Na obravnavi je navedel, da si je glede na poročilo združenja kitajskih proizvajalcev tehtnic, za katero Svet ni predlagal, naj se vloži v spis, trg delilo petnajst družb. Od teh petnajstih družb so samo tri sodelovale pri preiskavi. Po mnenju Sveta veliko teh družb torej ni sodelovalo v postopku preiskave, instituciji Skupnosti pa sta z vidika podatkov Eurostata, ki kažejo razliko med dejansko ugotovljeno in evidentirano prodajo, imeli dober razlog, da sta menili, da veliko teh družb izvažata in da ne sodeluje.

- 238 V zvezi s tem je treba opozoriti, da se na podlagi člena 18 osnovne uredbe v primeru nesodelovanja lahko sklepa „na osnovi dostopnih dejstev“, ki jih je treba preveriti, če je mogoče, glede na druge razpoložljive neodvisne vire, kot so uradni statistični podatki o uvozu.
- 239 Prav tako je treba opozoriti, da so v tem primeru, kot izhaja iz uvodne izjave 5 izpodbijane uredbe, vsi proizvajalci izvozniki, razen tajvanskega, med njimi tri kitajske družbe, ki so jih v pritožbi navedli proizvajalci industrije Skupnosti, dejansko sodelovali pri preiskavi. Vendar dejstvo, da je industrija Skupnosti v pritožbi navedla samo tri kitajske družbe, ne pomeni, da na trgu ni bilo drugih kitajskih proizvajalcev izvoznikov. Zato institucijama Skupnosti ni mogoče očitati, da sta sklepali, da nekateri proizvajalci izvozniki niso sodelovali. V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je tožeča stranka na obravnavi trdila, da je bilo poročilo združenja kitajskih proizvajalcev tehtnic priloženo k odgovorom na vprašalnik Komisije. Vendar to poročilo v spisu manjka. V odgovoru na vprašalnik o dodelitvi statusa podjetja, ki deluje v tržnem gospodarstvu, je tožeča stranka navedla šest glavnih proizvajalcev elektronskih trgovskih tehtnic, od katerih so tri družbe sodelovale pri preiskavi.
- 240 Glede trditve tožeče stranke, da se je zadevna oznaka KN uporabljala tudi za druge proizvode in ne samo za elektronske trgovske tehtnice, je treba opozoriti, da je Komisija upravičeno prilagodila podatke Eurostata, saj je sklepala, da so bili pod to oznako uvoženi drugi proizvodi (se pravi v tem primeru rezervni deli), in nazadnje upoštevala število 33.063 enot. Instituciji Skupnosti v nadaljevanju nista prejeli posebnih informacij, da naj bi ta številka pokrivala tudi uvoz drugih proizvodov in ne samo elektronskih trgovskih tehtnic. Tožeča stranka poleg tega ni predložila niti najmanjšega dokaza v tem smislu. Komisija je v teh okoliščinah imela pravico sklepati, da številka 33.063 enot predstavlja samo uvoz elektronskih trgovskih tehtnic, čeprav se zadevna oznaka uporablja za druge proizvode. V zvezi s tem je

treba opozoriti, da imata instituciji Skupnosti široko diskrecijsko pravico in da mora tožeča stranka, kot je navedeno zgoraj v točki 119, predložiti dokaze, na podlagi katerih lahko Sodišče prve stopnje ugotovi, ali je Svet pri presoji storil očitno napako. Vendar tožeča stranka ni predložila takih dokazov.

- 241 V okoliščinah tega primera je treba sklepati, da instituciji Skupnosti nista storili očitne napake pri presoji, ko sta podatke Eurostata uporabili za analizo porabe v Skupnosti in določitev skupnega uvoza iz zadevnih držav ter tržnih deležev Skupnosti in uvoznikov.
- 242 Zato petega dela drugega tožbenega razloga ni mogoče sprejeti. Posledično je treba drugi tožbeni razlog v celoti zavrnil.

C — Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 3(6) osnovne uredbe

1. *Uvod*

- 243 Tožeča stranka trdi, da je Svet kršil člen 3(6) osnovne uredbe s tem, ko je storil očitno napako pri presoji pri ugotavljanju vzročne zveze.

- 244 Izpodbijana uredba obravnava vzročno zvezo v uvodnih izjavah od 98 do 116. V uvodnih izjavah 115 in 116 izpodbijane uredbe je naveden zaključek:

„Ker sta ugotovljeno nelojalno nižanje cen in pridobitev precejšnjega tržnega deleža s strani dampinškega uvoza iz zadevnih držav časovno sovpadla s temu ustrezno izgubo tržnega deleža industrije Skupnosti in znižanjem njenih prodajnih cen, se sklepa, da je dampinški uvoz po poreklu iz zadevnih držav povzročil precejšnjo škodo industriji Skupnosti.

Zato je bilo ugotovljeno, da je dampinški uvoz po poreklu iz zadevnih držav vzrok precejšnje škode, povzročene industriji Skupnosti. Tudi če so drugi dejavniki morda prispevali k škodi, pa niso mogli prekiniti vzročne povezave med dampinškim uvozom in škodo, povzročeno industriji Skupnosti.“

- 245 Tožeča stranka navaja več argumentov v podporo tretjemu tožbenemu razlogu. Ti argumenti so večinoma podobnim tistim, preučenim v zvezi z določitvijo škode v okviru drugega tožbenega razloga. Zato se bomo po potrebi sklicevali na zgoraj navedene točke. Utemeljitev tožeče stranke se lahko razdeli na štiri dele.

2. Prvi del: donosnost

a) Trditve strank

- 246 Tožeča stranka navaja precejšnje povečanje donosnosti industrije Skupnosti med letom 1995 in obdobjem preiskave kot dokaz odsotnosti učinka dampinškega uvoza izdelkov. Trditev Sveta, da je to „negativno vplivalo na donosnost industrije

Skupnosti“, kot navaja v uvodni izjavi 102 izpodbijane uredbe, naj bi izpodbijal podatek v uvodni izjavi 84 izpodbijane uredbe, kjer navaja, da je „donosnost prihodka od prodaje za vse elektronske trgovske tehtnice skupaj zrasla z nizkih pozitivnih ravni v letu 1995 na okrog 10 % v obdobju preiskave“.

247 Svet izpodbija trditve tožeče stranke.

b) Presoja Sodišča prve stopnje

248 Dovolj je ugotoviti, da tožeča stranka ne upošteva učinka uvedbe eura. Sklicevati se je treba na zgoraj navedene točke od 199 do 202, v katerih je dokazano, da ta trditev, ki je povezana bolj s škodo kot z vzročno zvezo, ni utemeljena.

3. *Drugi del: gibanje prodajnih cen*

a) Trditve strank

249 Tožeča stranka zatrjuje, da znižanje cen modelov elektronskih trgovskih tehtnic iz višjega in srednjega segmenta ni moglo biti posledica uvoza iz zadevnih držav. Vendar naj bi bil glede na ugotovitve Sveta uvoz tehtnic iz srednjega in višjega segmenta v Skupnost zanemarljiv. Svet naj ne bi preučil in pojasnil dejstva, da so se

cene srednjega segmenta znižale celo bolj kot cene spodnjega segmenta in da so se cene v višjem segmentu prav tako znižale v skoraj primerljivem obsegu.

250 Po mnenju tožeče stranke naj bi bilo znižanje cen v resnici posledica klasičnega pojava, da se cene elektronskih izdelkov običajno znižujejo glede na tehnološki napredek. Tako naj instituciji Skupnosti ne bi preučili gibanja proizvodnih stroškov v srednjem in višjem segmentu, ko sta ocenjevali učinek uvoza na gibanje cen elektronskih trgovskih tehtnic iz teh segmentov. Poleg tega po mnenju tožeče stranke sklicevanje na neizogiben vpliv ni bistveno. Tožeča stranka trdi, da znižanje cen elektronskih trgovskih tehtnic iz srednjega in višjega segmenta ni povzročilo zmanjšanja donosnosti v teh segmentih. Nasprotno, pripominja, da se je donosnost povečala.

251 Poleg tega tožeča stranka navaja, da instituciji Skupnosti nista pravilno upoštevali dejstva, da je pojav veleodjemalcev, ki je povzročil premik kupne moči, vplival na znižanje cen. Tožeča stranka meni, da je napaka pri presoji posledica tega, da sta instituciji Skupnosti upoštevali spremembe strukture in/ali združitve družb, ki niso del industrije Skupnosti. Instituciji Skupnosti naj s tem ne bi dokazali, da povečanje kupne moči verig veleblagovnic ni povzročilo velike škode, navedene v uvodnih izjavah 113 in 114 izpodbijane uredbe.

252 Tožeča stranka poleg tega trdi, da je treba za to, da se ugotovi, ali zatrjevano znižanje cen v vsaki od treh kategorij elektronskih trgovskih tehtnic dejansko predstavlja precejšnjo škodo za podoben izdelek, dokazati tudi vpliv teh znižanj cen na donosnost v vsaki od teh treh kategorij. Tožeča stranka ugotavlja, da je imela industrija Skupnosti velik dobiček in da uvoz, če se prodajne cene znižajo, raven dobička pa ostaja zadovoljiva, ni povzročil velike škode. Po mnenju tožeče stranke naj bi se oligopolni dobiček proizvajalcev Skupnosti zmanjšal zaradi konkurence uvoza.

253 Svet izpodbija trditve tožeče stranke.

b) Presoja Sodišča prve stopnje

254 Glede trditve, da instituciji Skupnosti nista upoštevali učinka povečanja produktivnosti na prodajne cene, je dovolj ugotoviti, da se je to vprašanje obravnavalo že v zgoraj navedeni točki 198, v kateri je bilo ugotovljeno, da ta trditev ni bistvena. Trditev, da je znižanje cen modelov elektronskih trgovskih tehtnic iz višjega in srednjega razreda posledica velikega znižanja proizvodnih stroškov, se je prav tako obravnavala v zgoraj navedeni točki 198. V zvezi z neizogibnim vplivom, opisanim v uvodni izjavi 88 izpodbijane uredbe, v skladu s katero „so bili učinki dampinškega uvoza na zniževanje cen opazni tudi v srednjem in višjem segmentu, saj cene iz enega segmenta neizogibno vplivajo na cene v drugih segmentih“, je treba ugotoviti, da tožeča stranka ni predložila ničesar, s čimer bi lahko ovrgla analizo Sveta. Poleg tega iz uvodne izjave 114 izpodbijane uredbe izhaja, da sta instituciji Skupnosti preučili učinek povečanja produktivnosti na cene v okviru preiskave drugih dejavnikov. Tožeča stranka ni dokazala, kako naj bi instituciji Skupnosti storili očitno napako pri presoji, ko sta ugotovili, da povečanje produktivnosti ni prekinilo zadevne vzročne zveze.

255 Poleg tega je treba v zvezi z očitkom glede pojava velikih uporabnikov ugotoviti, da je Svet, kot priznava tudi tožeča stranka, preučil ta dejavnik. V uvodni izjavi 113 izpodbijane uredbe piše:

„Po vsej Skupnosti se je tržni delež veleodjemalcev (to so velike verige veleblagovnic) zelo povečal, medtem ko se je število malih uporabnikov znižalo. Ta strukturna sprememba je privedla do tega, da se je kupna moč uporabnikov na splošno povečala, zato je verjetno, da je ta sprememba imela določen vpliv na znižanje povprečnih cen.“

256 Svet v uvodni izjavi 114 izpodbijane uredbe ugotavlja:

„Kot je navedeno v uvodni izjavi 59, se je tudi struktura industrije Skupnosti v obravnavanem obdobju zelo spremenila. Posledici teh tržnih sprememb sta bili znižanje števila podjetij in izboljšanje produktivnosti, kot je razloženo v uvodni izjavi 90. Sprejet je bil sklep, da konkurenca na notranjem trgu, ki je nastala zaradi strukturnih sprememb v maloprodaji v Skupnosti, ni prekinila vzročne povezave med dampinškim uvozom in škodo, povzročeno industriji Skupnosti.“

257 Zato je Svet v tem primeru preučil pojav veleodjemalcev. Tožeča stranka s tem, ko očita, da je napaka pri presoji posledica tega, da sta instituciji Skupnosti upoštevali spremembe strukture in/ali združitve družb, ki niso del industrije Skupnosti, ne razlaga pravilno pojma „industrija Skupnosti“. Po njenem mnenju ta pojem zajema samo proizvajalce Skupnosti, ki so sodelovali pri preiskavi. Vendar pojem „industrija Skupnosti“ v skladu s členom 4(1) osnovne uredbe pokriva vse proizvajalce podobnih izdelkov v Skupnosti ali tiste od njih, katerih skupna proizvodnja izdelkov predstavlja večji delež celotne proizvodnje teh izdelkov v Skupnosti.

258 Glede očitka tožeče stranke, da bi morali instituciji Skupnosti dokazati vpliv znižanja cen na donosnost v vsaki od treh kategorij, se je treba sklicevati na zgoraj navedene točke od 127 do 131. Dovolj je ugotoviti, kot trdi Svet, da institucijama Skupnosti nobena obveznost ne nalaga, da analizirata škodo in vzročno zvezo ločeno za vsak segment izdelka. Kot izhaja iz uvodne izjave 84 izpodbijane uredbe, so imeli modeli iz spodnjega segmenta, ki predstavljajo 97 % vsega uvoza, posebej velik učinek, ker je industrija Skupnosti v spodnjem segmentu imela v obdobju preiskave precejšnje izgube.

259 V teh okoliščinah ni ugotovljeno, da naj bi instituciji Skupnosti storili očitno napako pri presoji.

4. *Tretji del: izračun stopnje nelojalnega nižanja cen*

a) Trditve strank

260 Tožeča stranka trdi, da sta instituciji Skupnosti izračunali stopnjo nelojalnega nižanja cen samo za elektronske trgovske tehtnice iz spodnjega segmenta in da zato ugotovitve institucij Skupnosti glede vzročne povezave niso združljive z opredelitvijo podobnega izdelka.

261 Svet izpodbija trditve tožeče stranke.

b) Presoja Sodišča prve stopnje

262 V uvodni izjavi 73 izpodbijane uredbe je določeno:

„Pretežna večina modelov, ki so jih sodelujoči proizvajalci izvozniki prodali v Skupnosti, so bili modeli iz spodnjega segmenta (količinsko več kot 97 %). Pri izračunih se zato niso upoštevale manjše količine modelov iz srednjega in višjega segmenta, saj se niso šttele za reprezentativne.“

263 Komisija je v dokumentu o dokončnem razkritju z dne 21. septembra 2000 pojasnila, da so se „za zagotovitev poštene primerjave stopnje nelojalnega nižanja cen in stopnje, določene glede na proizvodne stroške, povečane za primeren dobiček, izračunale ob uporabi podobnih modelov iz spodnjega segmenta, ki jih je proizvedla in prodala industrija Skupnosti“. Ker so modeli iz spodnjega segmenta predstavljali 97 % vsega uvoza iz zadevnih držav, je treba sklepati, da sta instituciji Skupnosti lahko izračunali stopnjo nelojalnega nižanja cen samo za spodnji segment, ne da bi storili očitno napako pri presoji. Poleg tega je treba ugotoviti, da je ves uvoz s strani tožeče stranke spadal v spodnji segment in da se zato stopnja nelojalnega nižanja cen za druge segmente ne bi mogla izračunati glede na spodnji segment.

264 Zato ta trditev ni utemeljena.

5. Četrta del: tržni delež

a) Trditve strank

265 Tožeča stranka izpodbija podatke o spremembah tržnega deleža. Po njenem mnenju bi se morala sprememba tržnega deleža in obsega uvoza analizirati v absolutnem smislu. Na eni strani trdi, da povečanje obsega uvoza iz zadevnih držav ni vplivalo na obseg prodaje industrije Skupnosti, na drugi strani pa, da se je obseg istega uvoza zmanjševal od leta 1997. Tožeča stranka navaja dejstvo, da so bile spremembe obsega prodaje industrije Skupnosti zelo pozitivne. Poleg tega se zdi, da so drugi gospodarski subjekti, ki delujejo v Skupnosti, najpomembnejši akterji na trgu Skupnosti. Poleg tega tožeča stranka ugotavlja, da instituciji Skupnosti nista upoštevali dejstva, da so se uvoženi izdelki porabljali postopoma in da tako podatki o porabi niso pravilni. Tožeča stranka ugotavlja, da je na podlagi podatkov, ki sta jih

poslali instituciji Skupnosti, pokazala, da se je uvoz elektronskih trgovskih tehtnic iz zadevnih držav povečal manj kot poraba in da se je njegov tržni delež med letom 1996 in obdobjem preiskave zmanjšal. Nasprotno se je po mnenju tožeče stranke obseg prodaje izdelkov industrije Skupnosti povečal, tržni delež te industrije pa je ostal enak.

266 Po mnenju Sveta je tržni delež *per definitionem* relativen pojem, ki temelji na primerjavi med prodajo in porabo. Svet meni, da je povečanje prodaje industrije Skupnosti v absolutnem smislu posledica učinka uvedbe eura. V zvezi s trditvijo tožeče stranke, da se je uvoz iz zadevnih držav najbolj povečal med letoma 1995 in 1996, Svet poudarja, da je to povečanje posledica kopičenja zalog in da izdelki, uvoženi leta 1996, niso bili porabljeni takoj ob vnosu v Skupnost. Ugotavlja, da se uvoz kljub zalogam ni zmanjšal, kar dokazuje sposobnost dampinškega uvoza, da prodre v Skupnost.

267 Poleg tega Svet izpodbija trditvev, da naj bi škodo povzročili drugi proizvajalci Skupnosti, ki niso podprli pritožbe. Trdi, da sta namreč dva od drugih največjih proizvajalcev podprla pritožbo že na začetku in da velika družba Mettler Toledo, povezana s kitajskim proizvajalcem, ni mogla prispevati k škodi zaradi pravične določitve cen.

b) Presoja Sodišča prve stopnje

268 Svet v uvodni izjavi 81 izpodbijane uredbe navaja naslednje dokaze:

„Delež industrije Skupnosti na trgu Skupnosti se je pri vseh elektronskih trgovskih tehtnicah zmanjšal s 26,1 % v letu 1995 na 24,9 % v obdobju preiskave; to ustreza

padcu za 4,6 %. Nasprotno pa se je delež industrije Skupnosti v spodnjem segmentu zmanjšal z 21,8 % v letu 1995 na 17,1 % v obdobju preiskave; to ustreza padcu za 22 %.“

269 V uvodni izjavi 100 izpodbijane uredbe piše:

„V obravnavanem obdobju se je poraba na trgu Skupnosti povečala za 35 %. Pri tem se je prodaja industrije Skupnosti povečala samo za 29 %, medtem ko se je uvoz iz zadevnih držav povečal za 123 %.“

270 V uvodni izjavi 101 izpodbijane uredbe nazadnje ugotavlja:

„Kot je razloženo v uvodni izjavi 81, se je tržni delež industrije Skupnosti v obravnavanem obdobju zmanjšal za 4,6 %. Nasprotno pa se je tržni delež uvoza iz zadevnih držav v istem obdobju povečal z 9,2 % na 15,1 %.“

271 Tožeča stranka je v tožbi pripravila tri tabele na podlagi podatkov, navedenih v dokumentu o dokončnem razkritju z dne 21. septembra 2000 in v izpodbijani uredbi, v zvezi z obsegom prodaje industrije Skupnosti v absolutnem smislu ter tudi s tržnimi deleži industrije Skupnosti in zadevnih držav. Spodaj je predstavljena nova tabela, ki vsebuje informacije iz teh treh tabel in v kateri so poleg tega prikazane spremembe odstotka za vsako vrsto podatkov. To tabelo je treba pripraviti ob upoštevanju dejstva, da se dampinški uvoz s strani družbe CAS Corp. ne bi smel upoštevati.

	1995	1996	1997	1998	OP	Spremembe v %
Tržni delež industrije Skupnosti	26,1 %	25,1 %	26,0 %	23,6 %	24,9 %	- 4,6
Poraba v Skupnosti	161.682	172.314	177.391	201.123	218.655	35
Obseg prodaje industrije Skupnosti	42.199	43.251	46.122	47.465	54.445	29
Obseg prodaje drugih gospodarskih subjektov v Skupnosti	93.301	87.749	93.897	105.554	120.491	29
Skupaj uvoz	26.182	41.314	37.372	48.104	43.719	67
Skupaj uvoz iz Kitajske, iz Republike Koreje in s Tajvana*	14.853 11.273	32.834 28.753	26.422 20.850	34.464 29.838	33.063 29.248	123 159
Tržni delež Kitajske, Republike Koreje in Tajvana*	9,2 % 7,0 %	19,1 % 16,7 %	14,9 % 11,8 %	17,1 % 14,8 %	15,1 % 13,4 %	64 91
Drug uvoz	11.329	8.480	10.950	13.640	10.656	- 6

* Druga vrstica predstavlja položaj brez uvoza s strani družbe CAS Corp.

272 Tožeča stranka poskuša s temi podatki dokazati, da naj bi se obseg prodaje industrije Skupnosti nenehno in močno povečeval v celotnem obdobju analize in da je lahko, ker naj bi industrija Skupnosti izgubila del svojega trga v relativnem smislu, ta izguba posledica uvoza iz zadevnih držav, ki naj bi tudi doživel izgubo tržnega deleža.

273 Treba je opozoriti, da utemeljitve tožeče stranke ni mogoče sprejeti. Obsega uvoza glede na porabo v Skupnosti namreč ni mogoče preučiti v absolutnem smislu, ker je tržni delež relativen pojem, izražen v odstotkih. Iz zgornjih podatkov izhaja, da je

imela industrija Skupnosti leta 1995 21,1-odstotni tržni delež, v obdobju preiskave pa 24,9-odstotnega, kar pomeni relativno zmanjšanje za 4,6 %. Tržni delež dampinškega uvoza je leta 1995 znašal 7 %, v obdobju preiskave pa 13,4 %, kar pomeni relativno povečanje za 91 %.

274 Treba je poudariti, da se lahko 13,4-odstotni tržni delež šteje za dovolj velik, da se dokaže, da je uvoz iz zadevnih držav lahko škodljivo vplival na industrijo Skupnosti (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 30. marca 2000 v zadevi Miwon proti Svetu, T-51/96, Recueil, str. II-1841, točka 106). Poleg tega, čeprav se je prodaja industrije Skupnosti v obdobju analize povečala za 29 %, to povečanje ni sorazmerno povečanju porabe, ki je v istem obdobju znašalo 35 %. Iz teh števil jasno izhaja, da se je tržni delež industrije Skupnosti zmanjšal, kot trdi Svet. Uvoz elektronskih trgovskih tehtnic iz zadevnih držav se je v obdobju analize prav tako povečal za približno 159 %. Tožeča stranka napačno trdi, da so drugi subjekti najpomembnejši akterji na trgu Skupnosti. Njihova prodaja se je v istem obdobju povečala samo za 29 %.

275 Poleg tega je treba v zvezi s trditvijo tožeče stranke, da bi bil rezultat, če bi se primerjali leto 1996 in obdobje preiskave, drugačen, predvsem bi bil tržni delež dampinškega uvoza za 4 % nižji, opozoriti, da se ob upoštevanju začetka leta 1996, čeprav bi morali sklepati, da se je tržni delež uvoza iz zadevnih držav zmanjšal, ugotavlja, da je tržni delež tega uvoza, in sicer 13,4 % v obdobju preiskave, ostal precejšen (glej v tem smislu zgoraj v točki 274 navedeno sodbo Miwon proti Svetu, točka 106).

276 Poleg tega je treba poudariti, da se rezultati spreminjajo glede na obdobja, izbrana za preučitev podatkov. Vendar je bilo v tem primeru obdobje analize določeno kot obdobje med letom 1995 in koncem preiskave, torej letom 1999. Kot trdi Svet, so najbolj in najzanesljivejši podatki za določitev parametra o porabi in tržnih deležev splošni podatki, ki se nanašajo na vse obdobje analize. Treba se je strinjati s sklepom

Sveta, da ti podatki potrjujejo obstoj očitne in pomembne sočasne vzročne zveze med izgubo tržnih deležev za industrijo Skupnosti in pridobitvijo tržnih deležev za dampinški uvoz.

277 V zvezi s tem je treba tudi opozoriti, da imata instituciji Skupnosti pri določitvi obdobja, ki se upošteva za ugotovitev škode v okviru protidampinškega postopka, široko diskrecijsko pravico (sodba Sodišča z dne 7. maja 1991 v zadevi Nakajima proti Svetu, C-69/89, Recueil, str. I-2069, točka 86). Tožeča stranka v tem primeru ni izpodbijala določitve obdobja analize, prav tako ni dokazano, da naj bi instituciji Skupnosti presegli omejitve svoje diskrecijske pravice, s tem ko sta za ocenitev škode upoštevali obdobje od leta 1995 do konca obdobja preiskave.

278 V teh okoliščinah četrtega dela tretjega tožbenega razloga ni mogoče sprejeti.

279 Iz vsega zgoraj navedenega izhaja, da tožeča stranka ni mogla dokazati, da naj bi instituciji Skupnosti pri analizi vzročne zveze storili očitno napako pri presoji. Zato nista kršili člena 3(6) osnovne uredbe.

280 Zato je treba zavrniti tretji tožbeni razlog.

D — Četrty tožbeni razlog: kršitev postopkovnih pravil, določenih z osnovno uredbo

281 Četrty tožbeni razlog v bistvu vsebuje tri dele, ki se nanašajo na postopkovne nepravilnosti.

1. Prvi del: kršitev člena 20(4) osnovne uredbe

a) Trditve strank

282 Tožeča stranka trdi, da sta instituciji Skupnosti kršili člen 20(4) osnovne uredbe, ker ji Komisija ni razkrila nekaterih dejstev in premislekov, ki se nanašajo na temelj, na podlagi katerega je nameravala Svetu predlagati uvedbo dokončnih dajatev.

283 Komisija naj kljub zahtevi tožeče stranke za dodatne informacije ne bi odgovorila na vprašanja št. 2, 3, 4, 6, 10, 11 in 12, ki ji jih je postavila v telefaksu z dne 29. septembra 2000, tako da ni mogla ustrezno braniti svojih interesov. Tožeča stranka trdi, da iz odgovorov Komisije na vsako od vprašanj o ugotovitvah preiskave izhaja, da sta instituciji Skupnosti namerno zavrnili zahtevo, da ji pošljeta informacije, in ovirali njeno uveljavljanje pravic obrambe.

284 Svet trdi, da je Komisija dolžna razkriti bistvena dejstva in premisleke, na podlagi katerih namerava Svetu priporočiti uvedbo dokončnih protidampinških ukrepov, če

te informacije koristijo strankam pri zaščiti njihovih interesov. Svet nadaljuje, da mora stranka, ki meni, da te informacije niso zadostne, pozvati Komisijo, naj jih pojasni. Svet opozarja, da če Komisija odgovori na zahtevo za dodatne informacije in če ta stranka meni, da odgovor ni zadosten, mora to jasno izraziti. Svet poleg tega ugotavlja, da čeprav Komisija ni poslala nekaterih informacij, ki jih je zahtevala zadevna stranka, to ne povzroči razglasitve ničnosti končno sprejetih ukrepov, saj mora zadevna stranka dokazati, da je to dejansko prizadelo njeno zmožnost, da primerno brani svoje interese.

285 Svet trdi, da trditve tožeče stranke niso utemeljene, ker ni pojasnila, zakaj ni mogla primerno braniti svojih interesov, in zato niso dopustne. Podredno, Svet trdi, da je Komisija pravilno in ustrezno odgovorila na ta vprašanja. Svet poleg tega trdi, da pojasnila tožeče stranke, predstavljena v repliki, niso umestna in da večinoma niso dopustna, ker vsebujejo nove trditve o dejstvih, ki bi morale biti Sodišču prve stopnje predložene v tožbi.

b) Presoja Sodišča prve stopnje

286 Najprej, v zvezi z zatrjevano nedopustnostjo tega prvega dela četrtega tožbenega razloga je treba ugotoviti, da trditve tožeče stranke izpolnjujejo zahteve iz člena 44(2) Poslovnika in so zato dopustne.

287 Namen obveznosti Komisije na podlagi člena 20(4) osnovne uredbe, da podjetjem, ki so predmet protidampinške preiskave, sporoči bistvena dejstva in premisleke, na podlagi katerih namerava predlagati uvedbo protidampinških dajatev, je zagotoviti spoštovanje pravic obrambe, ki jih imajo podjetja, ki so predmet takega postopka

(sodba Sodišča prve stopnje z dne 21. novembra 2002 v zadevi Kundan in Tata proti Svetu, T-88/98, Recueil, str. II-4897, točka 131). Ta del, ki se nanaša na kršitev te določbe, je torej treba razlagati, kot da v bistvu trdi, da so bile med upravnim postopkom, ki se je končal s sprejetjem izpodbijane uredbe, kršene pravice obrambe tožeče stranke.

288 Najprej je treba opozoriti, da je načelo spoštovanja pravic obrambe temeljno načelo prava Skupnosti (sodba Sodišča z dne 27. junija 1991 v zadevi Al-jubail Fertilizer in Saudi Arabian Fertilizer proti Svetu, C-49/88, Recueil, str. I-3187, točka 15; sodbi Sodišča prve stopnje z dne 18 decembra 1997, Ajinomoto in NutraSweet proti Svetu, T-159/94 in T-160/94, Recueil, str. II-2461, točka 81, in z dne 19. novembra 1998 v zadevi Champion Stationery in drugi proti Svetu, T-147/97, Recueil, str. II-4137, točka 55).

289 Treba je opozoriti, da je treba na podlagi ustaljene sodne prakse in načela spoštovanja pravic obrambe podjetjem, ki so predmet postopka preiskave, ki mu sledi sprejetje protidampinške uredbe, med upravnim postopkom omogočiti, da primerno predstavijo svoje stališče o resničnosti in upoštevnosti zatrjevanih dejstev in okoliščin ter o dokazih, ki jih je Komisija predložila v podporo trditvi o obstoju dampa in škode, ki naj bi bila zaradi tega dampa povzročena industriji Skupnosti (zgoraj v točki 288 navedene sodbe Al-Jubail Fertilizer in Saudi Arabian Fertilizer proti Svetu, točka 17; Ajinomoto in NutraSweet proti Svetu, točka 83, in Champion Stationery in drugi proti Svetu, točka 55, ter zgoraj v točki 287 navedena sodba Kundan in Tata proti Svetu, točka 132).

290 Te zahteve so zapisane v členu 20 osnovne uredbe. Na podlagi člena 20(1) in (2) osnovne uredbe je Komisija dolžna zlasti izvozniku izdelka, ki je predmet protidampinške preiskave, dokončno razkriti bistvena dejstva in premisleke, na podlagi katerih namerava Svetu priporočiti uvedbo dokončnih ukrepov. Člen 20(4) osnovne uredbe določa, da mora biti dokončno razkritje podano v pisni obliki. Izda se v najkrajšem mogočem času in običajno ne kasneje kot en mesec pred dokončno odločitvijo ali pred trenutkom, ko Komisija predloži kakršen koli predlog za

dokončne ukrepe v skladu s členom 9 osnovne uredbe. Če Komisija ob tem času še ne more razkriti dejstev ali premislekov, se ta razkrijejo kasneje v najkrajšem mogočem času. To razkritje ne vpliva na katero koli kasnejšo odločitev, ki jo lahko sprejme Komisija ali Svet, toda če ta odločitev temelji na kakih drugačnih dejstvih ali premislekih, se ta razkrijejo v najkrajšem mogočem času.

- 291 V skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 2423/88 z dne 11. julija 1988 o zaščiti proti dampinškemu ali subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske gospodarske skupnosti (UL L 209, str. 1, v nadaljevanju: prejšnja osnovna uredba), je bilo treba zadostnost informacij, ki jih pošljeta instituciji Skupnosti, presoditi glede na raven posebnosti zahtevanih informacij (glej v tem smislu zgoraj v točki 288 navedeno sodbo Ajinomoto in NutraSweet proti Svetu, točka 93).
- 292 Poleg tega nepopolnost dokončnega razkritja, ki naj bi zadevnim strankam omogočilo, da uspešno zastopajo svoje stališče med upravnim postopkom, povzroči nezakonnost uredbe o uvedbi dokončnih protidampinških dajatev samo, če te stranke zaradi te opustitve niso mogle primerno braniti svojih interesov (zgoraj v točki 288 navedena sodba Champion Stationery in drugi proti Svetu, točke 55, 73 in od 81 do 84).
- 293 Torej je treba z vidika teh načel preučiti, ali so bile pravice obrambe tožeče stranke kršene med postopkom preiskave.
- 294 Komisija je v tem primeru tožeči stranki 21. septembra 2000 poslala dokument o dokončnem razkritju dejstev in premislekov, na podlagi katerih je nameravala predlagati uvedbo dokončnih protidampinških dajatev v višini 13,1 % na uvoz elektronskih trgovskih tehtnic, ki jih proizvaja tožeča stranka. Rok za predložitev

pripomb, odobren tožeči stranki, je bil določen za 11. oktober 2000. S telefaksom z dne 29. septembra 2000 je tožeča stranka od Komisije zahtevala dodatne informacije. Komisija ji je odgovorila v dveh različnih dopisih z dne 29. septembra 2000 (o vprašanjih glede dampinga) in 4. oktobra 2000 (o vprašanjih glede škode in vzročne zveze). S telefaksom z dne 4. oktobra 2000, ki je bil poslan pred dopisom Komisije z istega dne, je tožeča stranka zahtevala podaljšanje roka, ki ji je bil odobren za predložitev pripomb. S telefaksom z dne 5. oktobra 2000 je Komisija zahtevo zavrnila. Z dopisom z dne 10. oktobra 2000 je tožeča stranka predložila pripombe o dampingu, škodi in vzročni zvezi. Komisija je 11. oktobra 2000 odgovorila na dopis z dne 10. oktobra 2000 v zvezi z nekaterimi vidiki dampinga. Ob tej priložnosti se je predvsem odločila, da ugotovi trditvam tožeče stranke glede plač prodajalcev, in zmanjšala stopnjo dampinga s 13,1 na 12,8 %. Nazadnje, Komisija je 23. oktobra 2000 predstavila druge pripombe v zvezi z dopisom z dne 10. oktobra 2000.

295 Da bi lahko presodili, ali je tožeča stranka lahko primerno branila svoje interese, je treba preučiti odgovore Komisije na vsa vprašanja, na katera naj ne bi zadostno odgovorila.

296 Tožeča stranka je z drugim vprašanjem spraševala, „[d]a bi lahko komentirala primerljivost normalne vrednosti in izvoznih cen [...], kateri popravki uvoznih cen in prodajnih cen indonezijskega proizvajalca na notranjem trgu so bili izvedeni“.

297 V dokumentu o dokončnem razkritju z dne 21. septembra 2000 (Priloga A, točka 2.c) je Komisija predstavila naslednje pojasnilo o primerjavi:

„Normalno vrednost in izvozno ceno smo primerjali na podlagi vrednosti franko tovarna in na enaki ravni trgovine (distributerji/trgovci). Zato smo uporabili podatke o vaši družbi, kot ste nam jih poslali v odgovoru na vprašalnik. Komisija je

upoštevala razlike v obliki prilagoditev, kot jih je predlagala vaša družba; za 1 % smo popravili zaračunano ceno zaradi razlik v stroških katerega koli kredita, ki se daje za obravnavano prodajo, v skladu s členom 2(10)(g) osnovne uredbe.“

- 298 Komisija je v dopisu z dne 29. septembra 2000 poslala dodatne informacije o tehničnih lastnostih uporabljenih indonezijskih modelov. Poleg tega je Komisija pojasnila, da ni bila opravljena nobena prilagoditev navzgor zaradi razlik v fizičnih lastnostih; to je veljalo za prodajo na notranjem trgu in izvozno prodajo referenčnega modela, in sicer modela TEC SL-2200. Prav tako je pojasnila, da se je vsa prodaja modela TEC SL-2200 zaračunala na podlagi cene franko tovarna. V dopisu z dne 11. oktobra 2000 v odgovor na dopis z dne 10. oktobra 2000, v katerem je tožeča stranka trdila, da Komisija ni upoštevala razlik v fizičnih lastnostih med modelom, uporabljenim za določitev normalne vrednosti, in različnimi modeli, ki jih izvaža tožeča stranka, je Komisija pojasnila:

„Ugotoviti je treba, kot izhaja s seznama posameznih transakcij [tožeče stranke], da ni gotovo, da obstaja, kot se je zatrjevalo, razlika v tržni vrednosti, ki morda zahteva prilagoditev normalne vrednosti, med [elektronsko trgovsko tehniko] s fluorescenčnim prikazovalnikom ali drugim LCD-prikazovalnikom. Opazili smo, da se je isti model s fluorescenčnim prikazovalnikom včasih prodajal po nižji ceni od cene modelov brez te posebnosti. Vaša pritožba se zato zavrne.“

- 299 V točki 2 tega dopisa je nadalje navedla:

„Poleg tega vas opozarjamo, kot smo navedli že v dopisu z dne 29. septembra 2000, da zaradi razlik v fizičnih lastnostih ni bila do sedaj opravljena nobena prilagoditev

normalne vrednosti navzgor za tehnične posebnosti, kot je delovanje na baterije, neposredna tipka PLU, 'fold-up' prikazovalnik itd., ki obstajajo na modelih, ki jih izvaža [tožeča stranka], ne pa na modelu TEC SL-2200. Ob upoštevanju teh obstoječih razlik bi lahko sklepali o višjem dampingu.“

300 Nazadnje, v točki 3 istega dopisa je tudi pojasnila, da če bi za izračun stopnje dampinga uporabila pristop, ki ga je predlagala tožeča stranka, bi dobila višjo stopnjo od te, ki jo je določila ob uporabi svojega pristopa.

301 V tem primeru je tožeča stranka zahtevala, naj se upoštevajo razlike v stroških kredita, ki se daje za obravnavano prodajo. Ta dejavnik je bil sprejet, kot izhaja iz točke 2.c Priloge A k dokumentu o dokončnem razkritju z dne 21. septembra 2000. Glede na dokument o dokončnem razkritju je tožeča stranka postavila vprašanja o fizičnih lastnostih izdelkov. Kot je bilo dokazano v prejšnji točki, je Komisija zadostno pojasnila, zakaj ni opravila prilagoditve zaradi razlik v fizičnih lastnostih.

302 Zato je treba sklepati, da je tožeča stranka lahko vedela, katere modele je Komisija uporabila za določitev normalne vrednosti. Bila je tudi zadostno obveščena o razlogih, zakaj ni bila opravljena nobena prilagoditev zaradi razlik v fizičnih lastnostih. Komisija se je namreč prostovoljno odločila, da ne bo opravila prilagoditve navzgor, zaradi katere bi bila stopnja dampinga višja. Tožeča stranka je vedela tudi, da so se cene primerjale na enaki ravni trgovanja. Poleg tega tožeča stranka ni zahtevala drugih prilagoditev. Posledično je lahko primerno branila svoje interese v zvezi z vprašanjem 2 iz svojega telefaksa z dne 29. septembra 2000.

303 Vprašanji 3 in 4 se nanašata na prilagoditev v zvezi s plačami prodajalcev, ki jo je Komisija sprva opravila na izvozni ceni tožeče stranke, učinek tega pa je bilo znižanje izvozne cene in torej povečanje stopnje dampainga.

304 Iz dopisov z dne 29. septembra 2000 in 11. oktobra 2000 izhaja, da Komisija ni izvedla popravkov za plače prodajalcev za dokončni izračun stopnje dampainga. V dopisu z dne 11. oktobra 2000 je namreč zmanjšala stopnjo dampainga s 13,1 na 12,8 %. Zato je sprejela odločitev, ki je bila ugodnejša za tožečo stranko, v celoti pa je sprejela tudi njene trditve v zvezi s tem. Posledično ni več treba preučiti, ali je Komisija ustrezno odgovorila na vprašanji 3 in 4 tožeče stranke.

305 Tožeča stranka je v vprašanju 6 predstavila naslednje ugotovitve:

„JKM Consulting v istem dopisu z dne 14. aprila 2000, naslovljenem na Komisijo, izjavlja: ‚Kot smo se dogovorili na tem srečanju, bosta Bizerba in Avery Berkel dopolnili posebni odgovor svoje družbe v zaupni in nezaupni obliki, ki vam ga bom nato poslal na Komisijo.‘ [Tožeča stranka] bi rada vedela, katere elemente sta morali takrat Bizerba in Avery Berkel predložiti v posebnem odgovoru svoje družbe.“

306 Komisija je v dopisu z dne 4. oktobra 2000 odgovorila:

„Službe Komisije so razpravljale z industrijo Skupnosti o priloženih kazalcih škode. Industrija Skupnosti je nato poslala pripombe, ki sta jih prekopirali iz nezaupnega spisa.“

307 Dopis družbe Bizerba z dne 10. aprila 2000, ki je bil prejet 14. aprila 2000 in je vseboval pripombe o škodi, je med dokumenti, ki jih je tožeča stranka priložila k tožbi. Ta dopis tako vsebuje dodatne informacije s strani družbe Bizerba, na katere se JKM Consulting sklicuje v dopisu z dne 14. aprila 2000. Glede informacij družbe Avery Berkel je treba opozoriti, da dopisa te družbe ni med dokumenti, ki jih je tožeča stranka priložila k tožbi, čeprav iz spisa izhaja, da ga je poznala. Ta dokument, ki ga je Svet priložil k dupliki, je bil namreč v nezaupnem spisu, ki ga je tožeča stranka prekopolirala. Svet je v zvezi s tem k dupliki priložil dva protokola, v katerih potrjuje, da je pravni zastopnik tožeče stranke imel vpogled v nezaupni spis 14. septembra in 1. decembra 2000. Iz točke 12 protokola z dne 14. septembra 2000 izhaja, da je pravni zastopnik tožeče stranke naredil prepis dopisa družbe Avery Berkel z dne 14. aprila 2000, ki je bil prejet 17. aprila 2000. Posledično trditev tožeče stranke, da „nezaupni spis ni [vseboval] nobene pripombe družb Bizerba in Avery Berkel po tem dopisu z dne 14. aprila 2000, [ki bi dopolnjevala] ,njune odgovore predvsem v zvezi z njunima družbama“, in da „je [vseboval] samo pripombo, ki jo je družba Bizerba predložila 10. aprila 2000, vendar nobene pripombe družbe Avery Berkel“, ni resnična. Obe družbi, Bizerba in Avery Berkel, sta namreč Komisiji poslali dopisa po srečanju v začetku aprila 2000, v katerih sta dopolnili svoje odgovore. Kot je dokazano zgoraj, je tožeča stranka poznala ta dopisa.

308 Zato je treba opozoriti, da je tožeča stranka poznala vse nezaupne povzetke vseh pripomb, ki jih je poslala industrija Skupnosti. Zato je tožeča stranka lahko primerno branila svoje interese v zvezi z vprašanjem 6 iz svojega telefaksa z dne 29. septembra 2000.

309 Tožeča stranka je z vprašanjem 10 Komisijo spraševala, ali je preučila, v kolikšni meri je visok menjalni tečaj med britanskim funtom in eurom vplival na konkurenčnost družbe Avery Berkel pri prodaji v euroobmočju.

310 Komisija je tako v dopisu z dne 4. oktobra 2000 odgovorila:

„Podrobnega prikaza podatkov o škodi s številkami [za] evroobmočje in [zunaj tega] območja [...] ni bilo mogoče pripraviti iz razlogov, podanih v odgovoru na zgoraj navedeno vprašanje 9. [Zahtevane spremembe podatkov niso [bile] na voljo, ker je bila tabela 4.2.2 pripravljena na podlagi seznamov po posameznih transakcijah, ki so jih poslali sodelujoči proizvajalci Skupnosti. To, da Komisija sezname po posameznih transakcijah zahteva samo za obdobje preiskave, je njena ustaljena praksa.] Glede na razpoložljive informacije je škoda vendarle očitna, kar zadeva prodajo sodelujočih proizvajalcev Skupnosti kupcem v evroobmočju in zunaj njega.“

311 Posledično je Komisija pojasnila, da ni imela na voljo podatkov o škodi, ki bi bili razčlenjeni glede na evroobmočje in območje zunaj tega območja. Poleg tega je pojasnila, da je sklepala o obstoju škode za sodelujoče proizvajalce (tudi za družbo Avery Berkel), kar zadeva prodajo kupcem v evroobmočju in kupcem zunaj tega območja. Zato je tožeči stranki pojasnila, kakšno preiskavo je opravila v zvezi s tem.

312 Sklepiti je treba, da je Komisija ustrezno odgovorila na vprašanje tožeče stranke in ji dala vse potrebne informacije, da je ta lahko primerno branila svoje interese. Nasprotno, vprašanje, ali je Komisija pravilno upoštevala ta dejavnik, ni povezano s spoštovanjem pravic obrambe tožeče stranke, kot trdi Svet.

313 Tožeča stranka je z vprašanjem 11 spraševala, „kako je Komisija [...] lahko ugotovila jasno razliko med [elektronskimi trgovskimi tehtnicami] iz spodnjega, srednjega in višjega segmenta, kot je to storila v preiskavi škode“, če je „v točki 2.1 dokumenta o dokončnem razkritju navedeno, da je ‚preiskava pokazala, da ni mogoče ugotoviti jasne razlike med temi tremi segmenti, ker so modeli iz sosednjih segmentov pogosto zamenljivi““.

314 Komisija je v dopisu z dne 4. oktobra 2000 na to odgovorila:

„V tej preiskavi je zadevni izdelek enak kot izdelek, ki je bil uporabljen v prejšnjih ali potekajočih preiskavah. Vse modele, ki so bili v tej preiskavi uporabljeni za potrebe primerjave, so določile zadevne sodelujoče družbe (ali proizvajalci izvozniki ali proizvajalci Skupnosti), preverjeni pa so bili po potrebi.“

315 Tako je Komisija pojasnila, kako je izdelek razdelila v spodnji, srednji in višji segment. Zato je treba sklepati, da odgovor Komisije zadostuje, da lahko tožeča stranka primerno brani svoje interese.

316 Poleg tega, kot Svet upravičeno trdi, je bila razlika med elektronskimi trgovskimi tehnicami iz spodnjega segmenta in drugimi elektronskimi trgovskimi tehnicami prikazana samo informativno, analiza škode pa je pokrivala vse segmente izdelka (glej zgoraj navedene točke od 127 do 131).

317 Tožeča stranka je z vprašanjem 12 predstavila stališča o velikosti dampinga:

„V točki 4.4.1 dokumenta o dokončnem razkritju je navedeno, da je ‚preiskava obsegala vse dejavnike, ki so posebej navedeni v členu 3(5) osnovne uredbe‘. Vendar se zdi, da velikost dejanske stopnje dampinga, navedene v členu 3(5) [osnovne uredbe], ni bila analizirana. Ali se je ta dejavnik med preiskavo obravnaval kot brezpredmeten? Kako je Komisija glede na zelo visoko raven stopnje nelojalnega nižanja cen, ki jih je ugotovila Komisija in so precej višje od stopenj dampinga,

ugotovljenih pri sodelujočih proizvajalcih, sklepala, da je zatrjevana škoda posledica učinkov dampainga? Ali je Komisija upoštevala dejstvo, da naj bi uvoz, čeprav po nedampinških cenah, povzročil isto zatrjevano škodo, ker naj bi tudi po odpravi zatrjevanega dampainga stopnja nelojalnega nižanja cen ostala precejšnja in skoraj nespremenjena pri večini sodelujočih proizvajalcev?“

318 Komisija je v dopisu z dne 4. oktobra 2000 odgovorila:

„Vaše vprašanje se nanaša na zelo hipotetičen primer, ker od služb Komisije zahtevate, naj si predstavljajo okoliščino, v kateri se izdelki proizvajalcevizvoznikov ne bi prodajali po dampainski ceni. Ta preiskava se zelo očitno ne nanaša na tak primer. Vendar so službe Komisije preučile vse upoštevne dejavnike, ki bi lahko vplivali na škodo, ki je bila povzročena industriji Skupnosti. V poglavju ‚Vzročna zveza‘ dokumenta o dokončnem razkritju je bila potrjena vzročna zveza med dampainskim uvozom iz zadevnih držav in škodo, ki je bila povzročena industriji Skupnosti.“

319 Poudariti je treba, da je Komisija primerno odgovorila na vprašanje 12 tožeče stranke.

320 Iz zgornjih razlogov je treba zavrniti prvi del četrtega tožbenega razloga.

2. *Drugi del: kršitev člena 20(5) osnovne uredbe*

a) Trditve strank

321 Tožeča stranka trdi, da sta instituciji Skupnosti kršili člen 20(5) osnovne uredbe s tem, da ji nista odobrili najmanj desetdnevnega roka za pripravo pripomb o dokumentu o dokončnem razkritju. Ker je Komisija dokončni odgovor na zahtevek za dodatne informacije poslala 4. oktobra 2000 in ker je bil rok, naložen tožeči stranki za predložitev pripomb, določen za 11. oktober 2000, tožeča stranka ni mogla izkoristiti roka, določenega v navedeni določbi.

322 Prvič, tožeča stranka ugotavlja, da Svet ni natančno navedel razloga, zakaj naj bi se tožeča stranka motila, ko je trdila, da bi se moral rok računati od datuma prejema pojasnila. Drugič, tožeča stranka zavrača razlago Sveta, da je treba dodatno dokončno razkritje šteti za pojasnilo in da strankam ne bi bilo treba odobriti minimalnega roka, bistvenega za predložitev pripomb. Po mnenju tožeče stranke ta razlaga pripisuje majhen pomen pravicam obrambe v protidampinških postopkih. Tretjič, tožeča stranka trdi, da je dovolj dokazati, da prekluzivni rok, določen z osnovno uredbo, ni bil upoštevan. Nazadnje, tožeča stranka trdi, da zato, ker je bilo dokončno razkritje o vprašanjih glede škode poslano 4. oktobra 2000 in ker so bili na Kitajskem državni prazniki, pripomb ni mogla predložiti do 7. oktobra 2000, ker je bil 7. in 8. oktobra konec tedna; tako da ji je dejansko ostal samo en dan za pripravo zadevnih pripomb. Predvsem naj bi hotela preveriti trditev Komisije, da ni bilo nobene razlike v fizičnih lastnostih med modeli, ki so se prodajali v euroobmočju in zunaj njega, da so obstajali primerljivi modeli in tudi številke v zvezi s porabo, ki so bile poslane v prilogi k dopisu z dne 4. oktobra 2000, ter dokaz o izvozu drugih izdelkov, ki niso elektronske trgovske tehtnice, vendar spadajo pod isto oznako, ki jo

dodeli Eurostat. Trdi, da je bistveno, da se v protidampinškem postopku zagotovi absolutni minimum pravic obrambe, ki predvideva predvsem, da imajo stranke na voljo najmanj deset dni, da pripravijo obrambo svojih interesov.

323 Svet zavrača trditve tožeče stranke in najprej ugotavlja, da je bilo dokončno razkritje poslano v dopisu z dne 21. septembra 2000 in da je bil rok določen za 11. oktober 2000. Tako je bil po mnenju Sveta rok daljši od desetih dni.

324 Drugič, Svet ugotavlja, da čeprav bi bila razlaga tožeče stranke v zvezi z začetkom roka pravilna, dejstvo, da ni imela na voljo desetih dni za pripravo pripomb, ne povzroči razglasitve ničnosti izpodbijane uredbe. Svet trdi, da mora tožeča stranka dokazati, da zato, ker ni imela na voljo desetih dni za pripravo pripomb o pojasnilu, ni mogla primerno braniti svojih interesov. Svet trdi, da je dopis z dne 21. septembra 2000 vseboval razkritje, ki ga je tožeča stranka potrebovala za primerno obrambo svojih interesov.

325 Svet poleg tega trdi, da so bile nove dejanske trditve, namreč da tožeča stranka ni mogla zbrati dokazov o fizičnih razlikah med modeli, ki se prodajajo v evroobmočju in zunaj tega območja, niti o številkah v zvezi s porabo, predstavljene šele v repliki in da zato niso dopustne. V vsakem primeru naj ne bi bile utemeljene.

b) Presoja Sodišča prve stopnje

326 Člen 20(5) osnovne uredbe določa, da se „[p]ripombe, ki so dane po dokončnem razkritju, [...] upoštevajo samo v primeru, če se prejmejo v roku, ki ga v vsakem

posameznem primeru določi Komisija in ki znaša vsaj 10 dni, pri čemer se na ustrezen način upošteva nujnost primera“.

327 Komisija je v tem primeru poslala dokument o dokončnem razkritju v dopisu z dne 21. septembra 2000. Rok za predložitev pripomb je bil določen za 11. oktober 2000 in tako daljši od desetih dni. S telefaksom z dne 29. septembra 2000 je tožeča stranka od Komisije zahtevala dodatne informacije. Komisija ji je odgovorila v dveh različnih dopisih z dne 29. septembra 2000 in 4. oktobra 2000. S telefaksom z dne 4. oktobra 2000 je tožeča stranka zahtevala podaljšanje roka za predložitev pripomb. S telefaksom z dne 5. oktobra 2000 je Komisija zahtevo zavrnila. Z dopisom z dne 10. oktobra 2000 je tožeča stranka predložila pripombe o informacijah, ki jih je prejela od Komisije.

328 Tožeča stranka predvsem trdi, da bi morala imeti na voljo deset dni od dopisa Komisije z dne 4. oktobra 2000. Vendar Svet meni, da se mora rok začeti z dnevom dokončnega razkritja informacij, in sicer z 21. septembrom 2000.

329 Pred preučitvijo, ali Svet upravičeno trdi, da je dopis z dne 21. septembra 2000 že sam po sebi dokončno razkritje, ker so poznejši dopisi vsebovali samo pojasnila, je treba najprej preučiti, kakšne bi bile posledice, če bi bilo treba tudi za dopisa z dne 29. septembra 2000 in 4. oktobra 2000 šteti, da vsebujeta dokončno razkritje.

330 Iz sodne prakse izhaja, da dejstvo, da dokument o dokončnem razkritju ne vsebuje nekaterih informacij, ni kršitev pravic obrambe tožeče stranke, če se ugotovi, da se je s temi informacijami seznanila ob drugi priložnosti, ko je še vedno lahko primerno

predstavila svoje stališče v zvezi s tem, preden je Komisija sprejela predlog za sprejetje izpodbijane uredbe (glej v tem smislu zgoraj v točki 288 navedeno sodbo *Champion Stationery in drugi proti Svetu*, točka 83).

331 Čeprav bi tožeča stranka morala imeti na voljo najmanj deset dni za vložitev morebitnih pripomb o informacijah, ki niso bile navedene v dokumentu o dokončnem razkritju, ki ji je bil poslan 21. septembra 2000, in čeprav ta rok ni bil spoštovan, ta okoliščina ne more povzročiti razglasitve ničnosti izpodbijane uredbe. Treba je namreč tudi ugotoviti, ali je dejstvo, da instituciji Skupnosti tožeči stranki nista odobrila roka, določenega v členu 20(5) osnovne uredbe za predložitev morebitnih pripomb o zgoraj navedenih dodatnih informacijah, lahko konkretno vplivalo na njene pravice obrambe v okviru zadevnega postopka.

332 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je tožeča stranka v pripombah, s katerimi je odgovorila na dokument o dokončnem razkritju, ki ji ga je Komisija poslala 21. septembra 2000, izpodbijala več točk, med drugim zgoraj preučene točke, v zvezi s katerimi je zavračala odgovore Komisije. Komisija je z dopisoma z dne 29. septembra 2000 in 4. oktobra 2000 odgovorila na vprašanja tožeče stranke, predstavljena v telefaksu z dne 29. septembra 2000. Kot je bilo dokazano v točkah od 295 do 320, pravice obrambe tožeče stranke niso bile kršene glede teh vprašanj. Poleg tega je tožeča stranka v dopisu z dne 10. oktobra 2000 lahko predložila pripombe v zvezi z dokumentom o dokončnem razkritju in tudi dodatnimi odgovori Komisije.

333 Tožeča stranka predvsem trdi, da v kratkem roku, ki ji je bil odobren, potem ko je v dopisu Komisije z dne 4. oktobra 2000 prejela dodatne informacije o škodi, ni mogla zbrati dokazov, da so se iz Kitajske in iz drugih zadevnih držav izvažali drugi izdelki in ne elektronske trgovske tehtnice, ki jih je pokrivala oznaka KN 8423 8150.

334 Te trditve ni treba sprejeti. Tožeča stranka je namreč ob branju dokumenta o dokončnem razkritju z dne 21. septembra 2000 izvedela, da je Komisija sklepala, da je ves uvoz, zabeležen pod oznako KN, obsegal elektronske trgovske tehtnice. Zato ne gre za novo „dokončno razkritje“.

335 V zvezi s trditvijo, da tožeča stranka ni imela časa preveriti trditve Komisije, poslana 4. oktobra 2000, v skladu s katero ni bilo nobene razlike v fizičnih lastnostnih med modeli, ki so se prodajali v evroobmočju in zunaj tega, in da so obstajali primerljivi modeli, je treba poudariti, da je Komisija v tabeli 4.2.2 dokumenta o dokončnem razkritju z dne 21. septembra 2000 razkrila povprečne cene (v indeksiranih številkah) za vsak segment v euroobmočju in zunaj tega, da bi okrepila utemeljitev v zvezi z učinkom uvedbe eura. V točki 8 telefaksa z dne 29. septembra 2000 je tožeča stranka vprašala: „[Tožeča stranka] bi rada v zvezi s tabelo 4.2.2 vedela, ali obstaja med modeli, ki jih industrija Skupnosti prodaja v euroobmočju in zunaj tega, kakršna koli razlika v fizičnih lastnostih, na podlagi katere so se primerjale cene.“ Komisija ji je odgovorila v dopisu z dne 4. oktobra 2000, da so bili „v tabeli 4.2.2 uporabljeni primerljivi modeli in da zato ni treba izvesti prilagoditev zaradi razlik v fizičnih lastnostih“. Tožeča stranka v dopisu z dne 10. oktobra 2000 ugotavlja samo, da „poleg tega velika razlika v cenah med prodajo družb Skupnosti, ki so vložile pritožbo, [v] euroobmočju in [zunaj tega], kot izhaja iz dokumentov Komisije, jasno kaže na protikonkurenčno obnašanje pritožnic in na to, da so preprečile vzporedni uvoz na enotni trg“.

336 Tako tožeča stranka niti ni poskušala trditi, potem ko ji je Komisija odgovorila z dopisom z dne 4. oktobra 2000, da je dvomila o obstoju razlik v fizičnih lastnostih med modeli, ki so se prodajali v evroobmočju in zunaj tega, in primerljivosti modelov. Zato je treba sklepati, da pravice obrambe tožeče stranke niso bile kršene.

- 337 Glede številke o porabi, navedenih v dokumentu iz aprila 2000 in poslanih tožeci stranki v dopisu z dne 4. oktobra 2000, je dovolj ugotoviti, da gre za uvodne podatke in da so pomembni samo podatki v dokumentu o dokončnem razkritju z dne 21. septembra 2000. Zato ta trditev ni bistvena.
- 338 Tožeča stranka je lahko v teh okoliščinah že v dopisu z dne 10. oktobra 2000 izrazila svoje stališče o vprašanih, glede katerih se ni strinjala s Komisijo, in predložila vse trditve, ki jih je nato predstavila pred Sodiščem prve stopnje.
- 339 V teh okoliščinah tožeča stranka ni mogla trditi, da so bile med postopkom preiskave kršene njene pravice obrambe.
- 340 Prav tako je treba opozoriti, da se tožeča stranka ne sklicuje pravilno na člen 20(3) osnovne uredbe, ki določa, da se, „[k]jer začasna dajatev ni bila uporabljena, [...] strankam da priložnost, da zahtevajo končno razkritje v časovnih rokih, ki jih določi Komisija“. Rok, določen v dopisu z dne 21. septembra 2000, se je nanašal na pripombe, ki jih je bilo treba predložiti, in ni bil rok za zahtevo za dokončno razkritje.
- 341 Zato je treba zavrnil drugi del četrtega tožbenega razloga.

3. Tretji del: kršitev člena 6(9) osnovne uredbe in člena 253 ES

a) Trditve strank

- 342 Tožeča stranka trdi, da je Svet kršil člen 6(9) osnovne uredbe, ker preiskave ni končal v enem letu. Poleg tega naj bi bila neutemeljitev dejstva, da je bil rok presežen v sektorju, ki je že bil predmet številnih prejšnjih preiskav, kršitev člena 253 ES. Tožeča stranka se sklicuje na sodno prakso Sodišča prve stopnje (zgoraj v točki 167 navedena sodba NTN Corporation in Koyo Seiko proti Svetu, točke od 119 do 125, in sodba Sodišča prve stopnje z dne 28. septembra 1995 v zadevi Ferchimex proti Svetu, T-164/94, Recueil, str. II-2681, točka 166).
- 343 Tožeča stranka trdi, da je enoletni rok splošno pravilo. Če tega roka ni mogoče spoštovati, se mora preiskava končati v petnajstih mesecih. Ta obveznost naj bi se nanašala predvsem na primere, v katerih se je dokazalo, da ni bilo mogoče spoštovati roka enega leta.
- 344 Svet zavrača trditve tožeče stranke in trdi, da je njena razlaga v nasprotju z jasno formulacijo člena 6(9) osnovne uredbe. Instituciji zavezuje formalna obveznost, da preiskave zaključita v petnajstih mesecih.

b) Presoja Sodišča prve stopnje

- 345 Prvič, v zvezi s sodno prakso Sodišča prve stopnje, ki jo navaja tožeča stranka in v skladu s katero protidampinška preiskava ne bi smela preseči primerne roka ter ki jo je treba presoditi glede na posebne okoliščine posameznega primera (zgoraj v točki 342 navedena sodba Ferchimex proti Svetu, točka 166), je treba opozoriti, da naj bi se ta sodna praksa nanašala na člen 7(9)(a) prejšnje osnovne uredbe.

346 Vendar je treba opozoriti, da člen 6(9) osnovne uredbe ne ustreza členu 7(9)(a) prejšnje osnovne uredbe, ki je določal:

„Preiskava se zaključi z njenim končanjem ali dokončnim ukrepom. Praviloma naj bi se zaključila v enem letu od začetka postopka.“

347 Člen 6(9) osnovne uredbe, ki se uporablja v tem primeru, določa:

„Pri postopkih, ki se začnejo v skladu s členom 5(9) [navedene uredbe], se preiskava, če je le mogoče, zaključi v roku enega leta. Vsekakor pa se ta preiskava v vseh primerih zaključi v 15 mesecih po njenem začetku z ugotovitvami, ki jih [sprejme] v primeru vloženih zavez v skladu s členom 8 [osnovne uredbe], v primeru dokončnih ukrepov pa členom 9 [osnovne uredbe].“

348 Zato člen 6(9) osnovne uredbe v nasprotju s prejšnjo določbo vsebuje okvirni rok, in sicer eno leto, in tudi prekluzivni rok, in sicer petnajst mesecev. Iz teh dveh rokov izhaja, da je, če instituciji Skupnosti preiskave ne končata v okvirnem roku enega leta, za spoštovanje postopkovnih pravil osnovne uredbe dovolj, da jo končata v prekluzivnem roku petnajstih mesecev, ne da bi bilo treba preveriti, ali je ta rok, ki presega okvirni rok, vendar ostaja krajši od prekluzivnega roka, primeren glede na okoliščine primera. Posledično je treba ugotoviti, da sodna praksa, ki jo navaja tožeča stranka, ne velja v primerih, v katerih se je upošteval prekluzivni rok petnajstih mesecev.

349 Drugič, poudariti je treba, da se je v tem primeru postopek začel 16. septembra 1999 z obvestilom o začetku postopka, ki je bil v Uradnem listu objavljen isti dan, in končal 27. novembra 2000, ko je Svet sprejel izpodbijano uredbo. Zato se preiskava ni končala v okvirnem roku enega leta. Vendar je jasno, da se je končala precej pred iztekom prekluzivnega roka petnajstih mesecev. Posledično se institucijama Skupnosti ne more očitati, da sta kršili člen 6(9) osnovne uredbe.

350 Tretjič, instituciji Skupnosti v teh okoliščinah nista bili dolžni navesti razlogov, zakaj sta presegli okvirni rok enega leta. Zato prav tako nista kršili člena 253 ES.

351 Zato je treba tretji del četrtega tožbenega razloga prav tako zavriniti.

352 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba tožbo zavriniti v celoti.

Stroški

353 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Tožeča stranka s predlogi ni uspela, zato se ji v skladu s predlogi tožene stranke naloži plačilo stroškov.

354 V skladu s členom 87(4), prvi pododstavek, Poslovnika Komisija plača svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (četrti razširjeni senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Tožeča stranka plača svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila tožena stranka.**
- 3. Intervenient plača svoje stroške.**

Tiili

Pirrung

Mengozzi

Meij

Vilaras

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 28. oktobra 2004.

Sodni tajnik

Predsednik

H. Jung

V. Tiili

Kazalo

Pravni okvir	II - 3672
Dejansko stanje	II - 3681
Postopek in predlogi strank	II - 3684
Temelj	II - 3686
A – Prvi tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji pri uporabi člena 2(7) osnovne uredbe	II - 3686
1. Uvod	II - 3686
2. Zgradba člena 2(7) osnovne uredbe	II - 3689
a) Trditve strank	II - 3689
b) Presoja Sodišča prve stopnje	II - 3690
3. Prvi pogoj iz člena 2(7)(c) osnovne uredbe	II - 3693
a) Uporaba enotnih cen	II - 3693
Trditve strank	II - 3693
Presoja Sodišča prve stopnje	II - 3695
b) Prodaja z izgubo	II - 3701
Trditve strank	II - 3701
Presoja Sodišča prve stopnje	II - 3704
c) Razmerje med prodajo na kitajskem notranjem trgu in izvozom	II - 3707
Trditve strank	II - 3707
Presoja Sodišča prve stopnje	II - 3708
d) Sklep o prvem pogoju iz člena 2(7)(c) osnovne uredbe	II - 3713
	II - 3791

B – Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 3(2), (3), (5) in (8) osnovne uredbe ter očitna napaka pri presoji pri določitvi škode	II - 3714
1. Uvodne ugotovitve	II - 3714
2. Šesti del: kršitev člena 3(2) in (8) osnovne uredbe v zvezi z oceno učinka dampinškega uvoza glede na proizvodnjo Skupnosti dela podobnih izdelkov	II - 3716
a) Trditve strank	II - 3716
b) Presoja Sodišča prve stopnje	II - 3718
3. Prvi del: kršitev člena 3(5) osnovne uredbe	II - 3719
a) Trditve strank	II - 3719
b) Presoja Sodišča prve stopnje	II - 3721
4. Drugi del: upoštevanje nedampinškega uvoza pri analizi za določitev škode	II - 3725
a) Trditve strank	II - 3725
b) Presoja Sodišča prve stopnje	II - 3728
5. Tretji del: ugotovitev, da je bila industriji Skupnosti povzročena velika škoda	II - 3734
a) Razlika med uvodnimi in dokončnimi podatki	II - 3734
Trditve strank	II - 3734
Presoja Sodišča prve stopnje	II - 3735
b) Ocena nekaterih kazalcev škode	II - 3737
Trditve strank	II - 3737
Presoja Sodišča prve stopnje	II - 3739
— Prodajna cena podobnega izdelka	II - 3740
— Donosnost in učinek uvedbe eura	II - 3742

SHANGHAI TERAOKA ELECTRONIC PROTI SVETU

c) Obstoje precejšnje škode in ocena dejstev	II - 3743
Trditve strank	II - 3743
Presoja Sodišča prve stopnje	II - 3744
d) Začetek in vrhunec učinka bodoče uvedbe eura	II - 3744
Trditve strank	II - 3744
Presoja Sodišča prve stopnje	II - 3745
6. Četrty del: očitna napaka institucij Skupnosti pri oceni velikosti dejanske stopnje dampainga	II - 3747
a) Trditve strank	II - 3747
b) Presoja Sodišča prve stopnje	II - 3748
7. Peti del: kršitev člena 3(2) in (3) osnovne uredbe o upoštevanju številke Eurostata	II - 3749
a) Trditve strank	II - 3749
b) Presoja Sodišča prve stopnje	II - 3751
C – Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 3(6) osnovne uredbe	II - 3756
1. Uvod	II - 3756
2. Prvi del: donosnost	II - 3757
a) Trditve strank	II - 3757
b) Presoja Sodišča prve stopnje	II - 3758
3. Drugi del: gibanje prodajnih cen	II - 3758
a) Trditve strank	II - 3758
b) Presoja Sodišča prve stopnje	II - 3760
4. Tretji del: izračun stopnje neloyalnega nižanja cen	II - 3762
a) Trditve strank	II - 3762
b) Presoja Sodišča prve stopnje	II - 3762
	II - 3793

5. Četrty del: tržni delež	II - 3763
a) Trditve strank	II - 3763
b) Presoja Sodišča prve stopnje	II - 3764
D – Četrty tožbeni razlog: kršitev postopkovnih pravil, določenih z osnovno uredbo	II - 3769
1. Prvi del: kršitev člena 20(4) osnovne uredbe	II - 3769
a) Trditve strank	II - 3769
b) Presoja Sodišča prve stopnje	II - 3770
2. Drugi del: kršitev člena 20(5) osnovne uredbe	II - 3781
a) Trditve strank	II - 3781
b) Presoja Sodišča prve stopnje	II - 3782
3. Tretji del: kršitev člena 6(9) osnovne uredbe in člena 253 ES	II - 3787
a) Trditve strank	II - 3787
b) Presoja Sodišča prve stopnje	II - 3787